VOLUMUL 2

Bookzone BUCUREŞTI, 202
0NICIODATĂ

Hazard nu e uşor de uitat - ştiu sigur dar am mai trecut o dată prin asta, nu-i aşa? Am mai supravieţuit o dată perioadei post-Hazard şi pot să o fac din nou.

Mama m-a suspendat pentru două săptămâni de la şcoală - dacă ar fi fost după ea, cred că mi-ar fi oferit o lecţie mult mai serioasă, dar încă îl am pe tata de partea mea. Apoi, când rn-am întors, am continuat să mor puţin câte puţin, în fiecare zi, de fiecare dată când Hazard şi-a

Scanned with CamScanner

coborât privirea în pământ atunci când se întâmpla să ne intersectăm. Nu de puţine ori am vrut să-l zdruncin şi să-l fac să-mi spună ce naiba e în mintea lui. Nu de puţine ori am dorit să uit toate lucrurile pe care i le-am spus, să-mi cer scuze şi să ne întoarcem înapoi la a fi... orice eram. Şi nu de puţine ori am regretat tot ce s-a întâmplat.

Poate că ar fi trebuit să fiu acolo pentru el şi am făcut o greşeală, lăsându-l să facă ce ştie ei mai bine: să fie Hazard. Doar că, dacă ar ţine cu adevărat la mine, n-ar trebui să alerg după el, nu? Dacă ar ţine cu adevărat la mine, acum ar fi aici.

Dar nu e.

A. Stoph.inii'

În schimb, Maverick - Mavs - c aici. Mi-a petrecut vacanţa de Crăciun împreună cu vorişo^ mei şi câţiva prieteni de-ai lor la o cabană in Elveţia - Mavs e unul dintre prietenii lui Danie şi fiul unui partener de afaceri al unchiului meu. Se va întoarce la facultate în câteva zile şi, sincer, nici măcar nu ştiu ce caută aici. De fapt, ştiu. Dar mi-c greu să accept că a venit doar pentru mine. Şi e amuzant cum un tip pe care l-am cunoscut reccnt e în stare să conducă sute de mile ca să mă scoată la o întâlnire, în timp ce Hazard nu mă poate privi în ochi nici când

Scanned with CamScanner

ne întâlnim accidental pe holurile şcolii. Am încetat să mai compar alţi oameni cu Hazard. Toată lumea e la polul opus.

Mavs e brunet, iar culoarea ochilor săi e atât de diferită de a lui Hazard, încât e dureros. Ochii lui sunt albaştri, luminoşi, nu încărcaţi cu regrete, furie şi secrete. Părul lui e un haos perfect. Miroase a parfum scump şi, în timp ce mă conduce acasă în *Audi* R8-ul său negru mat, îmi dau seama că e exact acel băiat de care mi-a vorbit Aza de atât de multe ori. Ar putea să mă facă fericită, aş putea să mă căsătoresc cu el şi si am copii sau aş putea doar să îmi ocup timpul pentru o perioadă, doar că nu asta îmi doresc.

- O să te mai văd din nou? mă întreabă în timp ce opreşte aproape de scări.

Spre deosebire de Aza, nu a oprit la P^{oarUV} . condus până î$_{n}$ fata casei. Drept răspuns la zâmt* său perfect cu gropiţe, îi arunc o privire **încărcata** regret.

- Mavs, inspir adânc. îşi arcuieşte o sprânceană şi c o n t i n u a ^ bească. De ce nu mai pot să fiu **normală? L* .** $_{vi}$ mă pot apleca acum peste schimbător să-l săru «

Scanned with CamScanner

.spun că mi-aş dori să îl văd din nou? Dacă ar fi să-l dcscriu într-un singur cuvânt, alunei aş alege... Nu mă pot decide. E sexy. E atrăgător. E inteligent. E sar-castic. Doar că nu e Hazard, ceea ce e un lucru foarte bun.

— Nu ştiu, recunosc.

încuviinţează încet din cap, apoi coboară din maşină şi vine să îmi deschidă portiera. îmi netezesc rochia şi cobor.

— Mă bucur că te-am cunoscut, Heaven.

îi zâmbesc sincer, recunoscătoare că nu îmi spune Eva, dar surprinsă că mi-a întors numele. Nu intru în panică atunci când se apleacă spre mine şi mă sărută pe obraz.

— E norocos, să ştii.

Mi se pare că nu îl aud bine şi mă încrunt.

— Tipul de care eşti îndrăgostită, îmi explică şi încep să râd.

— Mă tem că el nu vede lucrurile chiar aşa, oftez.

— îmi pare rău.

— Şi mie, ridic din umeri.

Fac un pas în spate şi îmi frec braţele cu palmele. Dintr-odată, mă trece un fior pe şira spinării. Brusc, simt nevoia să plâng. Vreau ca Mavs să plece, înainte să încep să îi povestesc totul despre Hazard.

— Sună-mă dacă simţi nevoia să vorbeşti cu ci-neva despre asta, îmi spune înţelegător.

— Mulţumesc, Mavs.

Îmi face cu ochiul, apoi urcă în maşină şi pleacă. Rămân afară până când porţile se închid în urma lui, apoi urc scările. Nu e nimeni acasă. Tata mi-a promis că se va întoarce mâine şi va lua cina cu mine, mama

A Ştefanii-

habar nu am unde e, iar Charlotte are trei zi|$_{e}$ j:. pe săptămână acum, nu doar una.

ştiu că Hazard se mai ocupă din când î$_{n\ c}$* de cumpărăturile noastre, dar o iau în cealaltă dir^ tic ori de câte ori mi se pare că îl văd prin preai™ Ceea ce se întâmplă destul de des, având î$_{n}$ vede faptul că am impresia că il zăresc peste tot.

Dar, când intru in bucătărie şi îl observ aşezâ$_{nt}$j mâncarea în frigider, rămân pe loc. Nici nu ar trebui să fiu aici. Puteam să merg direct în camera mea. Mă sprijin de tocul uşii şi îmi împreunez braţele la piept, lăsând să-mi scape un oftat care îi atrage atenţia. Se roteşte spre mine şi, pentru prima dată după multe

Scanned with CamScanner

săptămâni lungi şi dureroase, nu-şi mai coboară privirea în pământ. Ar trebui să plec, dar nu pot. Mi se pune un nod în gât şi mi se accelerează respiraţia. Are buza de jos spartă şi un ochi vânăt.

— Mi-e dor de tine, zic în acelaşi timp în care el spune:

— îmi pare rău.

Vocea lui e răguşită şi mai tristă decât mă aşteptam. Mi se ridică părul de pe mâini şi simt furnicături la ceafă.

închide frigiderul şi se sprijină cu spatele de el.

~ Şi mie îmi pare rău, şoptesc.

- Şi mie mi-e dor de tine.

îmi ridic sprâncenele. Auzul probabil că îmi joacă feste. Voiam să îi fie dor de mine. Voiam să tnii simtă absenta şi să îşi dea seama că lucrurile ar fi lu* o altă întorsătură dacă ar fi putut spune ceva m acea Da' acum, faptul că îl aud şoptind asta nu pr* schimbă lucrurile cu nimic. Tot nu suntem **împreuiv.**

- îmi pare rău pentru tot ce am spus m ziua aia, Aza. Am fost impulsivă şi...

t l.i/..ml

- Şi ai luat decizia corectă, ridică din umeri.

- Asta crezi? Că a fost decizia corectă?

încuviinţează.

ş

Văzându-l atât de serios, mă întreb dacă a simţit vreo secundă ceva pentru mine. Obişnuiam să am încredere în el. La naiba, încă mai am încredere în el! încă mai e singura persoană pe care vreau să o sun, căreia vreau să-i povestesc totul, cu care vreau să stau pur şi simplu în tăcere.

îmi trec atât de multe gânduri prin minte, dar nu dau glas niciunuia.

Am încercat să nu mă îndrăgostesc de Hazard. Chiar am încercat, dar acum nu mai are nicio importanţă. E! nu vrea dragostea mea, iar eu nu ştiu ce să fac cu ea în continuare, încotro să o îndrept, spre ce să o redirecţionez ca să nu se transforme în suferinţă şi regrete.

— Dacă tu crezi că am luat decizia corectă, de ce ai spus că ţi-e dor de mine?

— N-ar fi trebuit să spun asta, îşi păstrează vocea calmă, scoţându-mă din minţi.

— Asta e cumva o glumă pentru tine?

— Nu.

îi lipseşte cu desăvârşire tandreţea cu care mă privea altădată, iar acum nu pot asocia sclipirea din ochii lui decât cu furia. Aş vrea să îi răspund la fel, dar nu simt decât dezamăgire. Nu ştiu cum am ajuns aici.

Im Scanned with CamScanner

în câteva zile începe din nou şcoala şi aş dori să mă pot transfera, să fiu suspendată sau să învăţ acasă, pentru că la cum stau lucrurile între noi acum, nu cred că voi rezista nici măcar o săptămână.

Scanned with CamScanner

— Ce cauţi aici?A. SIcphanic

Ei bine fiu Eva clar nu mi-e de niciun ajutor în momentul'ăsta, aşa că nu-mi rămâne altceva de fâ- ul decât să mă întorc la a fi Nevaeh, cea pe care Hazard o urăşte din tot sunetul. Nu ştiu cu ce i-a greşit Eva dar o să-i dau câteva motive in plus să o urască dacă asta îşi doreşte. Nu vreau, dar e clar că nu ajung nicăieri cu el. Şi, Doamne, chiar am încercat să trec peste complexul lui de inferioritate, peste faptul că e o epavă emoţională, peste tot. Am încercat. Şi am ter- minat-o.

- Mama ţi-a făcut ceva de mâncare.
- E ziua ei liberă, mă încrunt.
- Ştiu. S-a gândit totuşi că...
- Spune-i să nu se mai gândească la mine. N- am nevoie de nimic din partea ei. Acum ia mâncarea şi pleacă. Nu vreau să te mai văd pe aici.

îmi plimb limba prin gură, mi-o muşc, înghit in sec şi încerc din răsputeri să nu arunc cu ceva în el. îşi bagă lejer mâinile în buzunarele blugilor şi îşi arcuieşte o sprânceană.

Mă derutează ca naiba.

- Eva...
- Ar fi bine să fie ultima dată când îmi mai spui aşa, mârâi la el, ridicându-mi bărbia.
- Eva...

E o provocare şi un avertisment în acelaşi timp-

- Crezi că mă intimidezi? pufnesc. 7 Ce naiba e în neregulă cu tine?!

deşte si": Câ Vr(?a Să facă un Pa» ^ faţă, dar se răzgân- eVte şi rămâne cu spatele lipit de frigider.

^re$_R$ulă n r^{Cl}V$^{ntrL>barea}$ Plivită e: Ce naiba e in Vrei să vorhinîf Ce Vrei dc la mine? Dtî ce aid?

Scanned with CamScanner

,m desPr<-' ce s-a întâmplat cu faţa ta? Vreisă-mi spui unde ai fost în tot timpul ăsta în care nu tc-ai deranjat să suni?

Colţurile buzelor i se arcuiesc uşor, apoi cedează la jumătate şi le uneşte într-o linie. Mă bucur că toată situaţia asta îl amuză. încep să cred că poate s-a apucat de droguri, altfel nu-mi explic comportamentul său.

Ştie că îl iubesc, dar se joacă cu mine, iar ăsta clar nu e stilul lui Hazard. Când o să vrea să vorbească, ştie unde mă găseşte. Până atunci, am terminat-o.

— Vreau cheia de la casă, îi spun pe cel mai rece ton de care sunt capabilă acum.

îmi întind palma în faţă, dar el nu face nicio mişcare.

— Nu.

— Poftim?

— Am spus că *tiu.*

Da, l-am auzit destul de clar, doar că nu înţeleg de ce refuză să-mi înapoieze cheia.

Hazard s-a apucat de droguri, iar eu înnebunesc încetul cu încetul şi poate că e mai bine că nu mai suntem împreună. Ce fel de cuplu am fi?!

— Ai de gând să plângi din nou?

Ce. Naiba. E. în. Neregula. Cu. El?

— Nu, îl asigur. Nu mai am nicio lacrimă de vărsat pentru tine.

Nu sunt chiar atât de sigură, totuşi. Mă mănâncă nasul şi simt un nod nepoftit în gât.

— Eşti sigură?

Se apropie cu paşi mici de mine. îşi ia tot timpul ca să străbată distanţa dintre noi, asta fără să-şi dez-lipească privirea nici măcar o secundă. Unde pot să

Scanned with CamScanner

fug şi să mă ascund când sunt deja la mine acasă? cu cât se apropie mai mult dc mine, cu atât trebuie să-mi înclin uşor capul pe spate ca să-l pot privi.

Simt fantoma buzelor sale pe gât, pe buze, şi a mâinilor sale pe pielea mea şi mă înec în amintirile a tot ceea ce am fost cândva.

Iar când ajunge în faţa mea şi aerul este înlocuit ce mirosul său atât de familiar, mă străduiesc din răsputeri să nu plâng. Nimeni altcineva nu contează şi, chiar dacă nu mai există nicio şansă pentru noi, îmi dau seama că o parte din mine îi va aparţine mereu lui Hazard.

- Nu te apropia de mine, îi spun când ne mai despart doar câţiva centimetri.

însă... a încetat de mult să-i mai pese de ce vreau eu. Dovada e că nu mai suntem împreună şi faptul că îşi scoate mâna dreaptă din buzunar şi îmi mângâie braţul cu vârful degetelor. Nu vreau să încep să tremur şi să plâng şi nici nu vreau să-l implor să rămână. Respir cu buzele întredeschise, încercând să stau cât mai nemişcată.

- Asta vrei să vezi? Dacă mai am vreo lacrimă de vărsat pentru tine? îi înfrunt privirea. Ti-am spus că te iubesc. Am încercat, Aza. Am tot încercat...
- încă mă mai iubeşti?

Simt nevoia să-mi încleştez degetele în părul lui şi să îl sărut. Nici nu-mi amintesc ultima dată **când** a fost atât de aproape de mine, dar chipul lui împietrit mă împiedică să iau vreo decizie impulsivă.

Nu, vreau să-l mint. *Te urăsc. Te urăsc. Te urăsc.*

- Tu ni-ai iubit vreodată? murmur în schimb.

Scanned with CamScanner

Nu chiar, îmi spune în timp ce-mi ***trasează*** *conturul buzelor cu degetul mare.Nu chior. Nu chiar.*

Doar atât. Doar atât. Doar atât.

Minte. Amintirile îmi taie respiraţia şi refuz să cred că lotul a fost doar o minciună.

Refuz. Refuz. Refuz.

Eu m-am băgat în încurcătura asta şi lot eu o să ies din ea. O să mi-l scot pe Hazard din vene, chiar dacă acest lucru o să mă distrugă.

— Hazard, îi şoptesc numele şi, spre surprinderea mea, vocea nu mi se frânge, aşa cum mă aşteptam. Sper că **întT**-o zi o să-ţi dai seama că ar fi meritat să încerci. Că *cu* aş fi meritat. Răzgâiată, răsfăţată şi cum mă mai vezi tu, o să-ţi dai seama că aş fi meritat.

îmi folosesc ultima fărâmă de energie ca să-i zâmbesc.

Aş putea să-i spun la ce am renunţat pentru ca tata să-i ofere ajutorul. Dar nu o fac. E singurul pe care, în ciuda a orice îi iese pe gura aia spurcată, nu vreau să-l rănesc.

— Mă îndoiesc.

Dacă planul lui Hazard e să mă distrugă, funcţionează.

— Haide, Eva! Spune-mi ce-ţi trece prin minte. Spune-mi cum n-am fost niciodată de nasul tău, cum n-ai fi avut oricum niciun viitor alături de mine şi cum doar ţi-ai pierdut timpul, se încruntă. Povesteşte-mi despre tipul cu care ai ieşit la întâlnire şi spune-mi cum e el mai bun decât mine. Cum poate să-ţi ofere tot ce cu n-aş putea niciodată şi cum totul a fost o greşeală. Spune-mi cum e vina mea, că mereu e vina mea şi că eu am fost cel care a dat-o în bară şi a ruinat totul pentru *că asta fac mereu.* Că mă iubeşti, dar dragostea aia nu e de ajuns ca să putem fi împreună şi nu

e suficient ca să mă tină pe linia de plutire şi că...

Vocea i se frânge.

Despre ce vorbeşte?

Am mai trecut prin asta de atât de multe ori, încât le-am uitat şirul şi, totuşi, de data asta mi se pare diferit. încearcă să se convingă pe el, nu pe mine. De fiecare dată părea convins că nu e suficient de bun pentru mine, dar acum pare că a existat cel puţin un moment în care a pus totul sub semnul întrebării şi

u,
Scanned with CamScanner

poate că a ajuns la altă concluzie decât prostia pe care mi-a servit-o de câteva ori.

îmi desfac braţele de la piept. Hazard tresare, de parcă are impresia că o să-i dau ce-mi cere. Că o să-mi vărs, in sfârşit, furia asupra lui şi o să-l rănesc.

E o variantă, dar nu asta plănuiesc să fac.

îmi lipesc palma de obrazul lui, cu degetele răsfirate. iMi se strânge stomacul când îl văd rănit. Şi nu ştiu ce i s-a întâmplat.

— Nu e vina ta, şoptesc cu ochii închişi. E vina mea, spun ceva ce nu rn-aş fi auzit spunând **niciodată. Ti**-am promis că o să lupt pentru *noi* şi ar fi trebuit să **o** fac, chiar şi atunci când tu n-ai făcut-o. N-ar fi trebu- **it să** renunţ atât de uşor. Mi-am dat seama în ultimele săptămâni că ai dreptate. Dragostea mea n-o să te **fad să te** doară mai puţin. Nu o să-ţi şteargă **amintirile din** copilărie şi nici nu o să înlăture **responsabilităţile** pe care **Ie** ai faţă de fraţii tăi. Şi nu ştiu dacă e de ajuns ca să te ţină pe linia de plutire, îi zâmbesc. Asta numi" tu **ştii.**

— Eva...

Nu e suficicnt. îmi dau seama după modul m care îmi rosteşte numele. Dar e tot ce am.

l-am oferit totul şi e ironic cum asta, de fapt, nu a fost suficient pentru el, şi nu invers. El a fost cel care mi-a repetat mereu că nu e destul de bun pentru mine, dar se pare că s-a înşelat.

— Nu am nimic mai mult de oferit, ridic din umeri, sătulă de atitudinea lui, şi fac câţiva paşi în spate. Iar tu nu mă iubeşti. *Nu chinr,* accentuez. Să în- cui uşa în urma ta, îl rog ironic.

Mă rotesc pe călcâie şi mă îndrept spre scări.

Mai am câteva lacrimi de vărsat. Şi o să mă ghemuiesc pe podeaua băii, şi o să plâng până când nu o să îmi mai rămână nicio lacrimă, dar niciodată, *solut niciodată,* nu o să-l implor să se întoarcă la mine.

Scanned with CamScanner

17\'REAU SÂ-MI AMINTIiSC

Iau cina cu tata două săptămâni mai târziu. Nu e chiar atunci când mi-a promis, dar e mai bine decât deloc. însă, la final, îmi spune că are ceva de rezolvat şi că nu mă poate duce acasă, dar că va suna pe cineva să o facă. E ziua liberă a lui Jonas, aşa că îl rog să nu îl deranjeze. Suntem în centrul oraşului, nu chiar atât de departe de casa noastră. Pot să merg pe jos. Probabil va trebui să îmi scot pantofii din picioare, dar pot să o fac.

— Ai grijă de tine, îmi spune când mă îmbrăţişează.

încuviinţez, apoi aştept să se urce în maşină şi să plece. îmi strâng geaca în jurul meu şi, pentru o fracţiune de secundă, mă simt mai singură decât în întreaga viaţă.

Am mai vorbit de câteva ori cu Savannah şi Sadie, dar Ariana nu cred că m-a iertat încă în totalitate, iar prietenia mea nu mai e ce a fost cu niciuna dintre ele. Nu le-am simţit lipsa până acum, dar în seara asta nu vreau să merg acasă. Sigur o să o găsesc pe mama cu o sticlă de vin aproape goală, pregătită să îşi verse frustrările asupra mea...

19

A. Stopli.inie

Două ciungi roşii pe capota unei maşini neg$_{re}$.

O, Doamne! Tc rog, nu!

Ani reuşit să îl evit pe Hazard în ultimele sâp. tămâni. De când mi-a spus că nu m-a iubit niciodată *Nu chiar.* Am terminat rezerva de lacrimi $_{pe\ C}$are$_0$ aveam de vărsat pentru el, deşi asta nu înseamnă că nu mi se pune un nod în gât de fiecare dată când cineva îi pronunţă numele la şcoală. Şi asta nu semnifică faptul câ reuşesc să adorm în vreo seară fără să mă gândesc la el.

însă Hazard aparţine trecutului.

Doamne, ce îmi mai place să mă mint!

Am unele momente de nesăbuinţă în care doar stau şi îl privesc, deşi el nu se uită la mine, iar acume unul dintre acelea. Dar poate că de data asta mă vede şi el. Parchează lângă trotuar, chiar în faţa mea, şi coboară din maşină. Nu de puţine ori am simţit nevoia să îi sparg parbrizul, ştiind cât de mult ţine la maşina asta.

E îmbrăcat în negru din cap până în picioare şi pare mai palid decât de obicei. Totuşi, mai bine palid decât lovit. Mă aşteptam **să** fie... fericit. Am sperat asta, mai

Scanned with CamScanner

ales acum că a înlăturat cauza nefericirii sale - eu. Aşa că, de ce naiba pare mai nefericit, **dezamăgit** şi obosit decât l-am văzut până acum?

Partea stupidă **din** mine, care e **conştientă ¿j** Hazard nu aparţine trecutului, vrea să alerge spre* şi să îl **ia** în braţe. Dar îmbrăţişările mele nu sunt **c** ajuns. Eu nu sunt de ajuns.

~ Eva, îmi spune cu voce obosită. Tatăl t< mi-a zis că ai nevoie să te duc acasă.

* % yc*

Ce am eu nevoie e ca Hazard să redevină ^ chiul Hazard, cel care mă scotea din minţi cu h

lm Scanned with CamScanner

21)sale, dar măcar nu mă minţea. Şi chiar sper că nu

I În/.ud

m-a minţit luni întregi...

— Hazard, mă clatin puţin pe picioare când îi rostesc numele. Mulţumesc, dar mă descurc. I-am spus tatei să nu sune pe nimeni.

— Hi bine, sunt aici, aşa că te pot duce acasă.

Nu pare arţăgos, ci doar din cale afară de obosit. îi lipseşte sclipirea... Ochii îi par lipsiţi de viată şi goi.

— Eşti bine? mă încrunt.

Pentru că da. îmi pasă de el. *încă* îmi pasă de el.

— Da, mulţumesc de întrebare.

Poate că e puţin arţăgos.

— Ce se petrece, Hazard?

— Urcă în maşină, îmi porunceşte.

Răspund la comanda lui. N-ar trebui să o fac, dar corpul meu a încetat să mă mai asculte şi mă trezesc cu mâna pe portieră. Hazard pare să expire uşurat, apoi înconjoară maşina şi aşteaptă să urc, având o sprânceană arcuită. Are impresia că o s-o iau la fugă în orice secundă? Poate că a fost forţat de tata să vină şi să mă ducă acasă sau poate că o parte din el chiar îşi doreşte să facă asta.

îmi dau ochii peste cap, deschid până la urmă portiera şi urc. N-am mai vorbit cu el - sau el a încetat să vorbească cu mine - şi nu am chef să ne certăm. Nu în seara asta.

— Ai de gând să-mi spui ce se petrece cu tine? îl întreb după ce urcă la volan, încercând să ignor faptul că scaunul mi-a fost deranjat între timp şi că altcineva a urcat, de curând, în maşina lui.

îmi ajustez scaunul, îmi pun centura, apoi mă rotesc spre el. îşi strânge degetele pe volan şi închide ochii pentru câteva secunde înainte să pornească.

A. Stephanie

Nu-mi răspunde. Petrecem câteva minute î$_n$ lj. nişte şi îmi dau seama că nu se îndreaptă spre **casa** mea. Habar nu am unde merge, dar îl las să o facă. Am impresia că oricum nu o să-mi răspundă la întrebări. Dau drumul la CD player, îmi îndrept capul spre geam şi privesc în gol cum ieşim din oraş. Observ că ne îndreptăm spre ultimul loc în care credeam că o **să** mai ajung vreodată cu el - dealul nostru secret. Poate că, în cele din urmă, o să primesc acea explicaţie pe care o aştept de aproape două luni.

Scanned with CamScanner

Dc ce Hazard nc-a lăsat să ne ducctn naibii?

Drumul nu e luminat şi nu mai am către ce să- mi concentrez atenţia mult timp. Mă rotesc spre el.

Inside thc fire de la Disturbed aproape mă asurzeşte, dar zâmbesc. E departe de muzica pe care o ascult eu de obicei, dar nu cred că mai am vreun drept să-i spun lui Hazard ce ar trebui să asculte în maşina lui. Cu cât ne apropiem de deal, pare să se relaxeze şi e singurul om care mă poate deruta în halul ăsta.

- Doamne, Aza. Nu se mai termină? îl întreb încruntată.

îşi dă seama că mă refer la piesa care-mi deranjează auzul şi se apleacă spre mine, **întinzându**-se spre torpedou. Rămân nemişcată, în timp ce mâna lui atinge în treacăt genunchiul meu, şi uit să mai respir- Scoate stick-ul pe care l-am făcut atunci când obişnuiam să-l însoţesc la livrări şi mi-l întinde. îl iau cu degetele tremurânde şi rămân cu privirea fixată asupra lui. Nu ştiu ce să cred despre asta. Dacă mă urăşte Ş» nu mai vrea să aibă nimic de-a face cu mine, de ce mi-a păstrat muzica?

- îţi mai aminteşti? nu mă pot abţine să nu-^ întreb, în timp ce înlocuiesc piesele sale deranjante c ale mele.

Nu mă întreabă la ce mă refer. în schimb, îmi răspunde:

- îmi amintesc totul, oftează.

îşi trece o mână prin părul căruia nu i-ar strica o tunsoare. Când aud primele acorduri de la *Somcotie you loved,* îmi spun că mai bine ascultam Disturbed până când aş fi surzit. înghit în sec şi îl văd încruntându-se, în timp ce pieptul i se ridică şi coboară în ritmul respiraţiei sale, care pare să o fi luat razna în ultimele secunde.

După ce Hazard opreşte maşina, deschid portiera cât pot de repede, mă împiedic în propriile picioare şi mă îndepărtez de el. Nu mă ajută. Am lăsat uşa deschisă şi simt nevoia să-mi acopăr urechile, să nu mai aud nimic. Nici piesa, nici vocea lui, nimic.

— Eva...

Nu, nicio *Eva.* Privesc în jos, spre prăpastie şi o sclipire de nebunie pune stăpânire pe mine. Mă întreb ce-ar fi dacă aş sări? Nu sunt sinucigaşă. N-am avut niciodată astfel de gânduri, dar cred că e doar o parte morbidă din mine. De fapt, cred că e o parte morbidă

Scanned with CamScanner

din noi toţi, un gând care îi trece fiecăruia dintre noi prin minte la un moment dat.

Hazard.

Oare de câte ori a privit Hazard într-o prăpastie sau de câte ori a stat pe acoperişul unei clădiri, simţind nevoia să sară?

Rămân cu privirea în jos, până când îi simt o mână strecurându-se în jurul taliei mele. Mă trage înapoi, lipindu-mă cu spatele de pieptul lui.

- N-aveam de gând să mă arunc, îl asigur.
- Ştiu, vocea lui e mai calmă decât am auzit-o în ultima vreme. Doar că nu-mi place să te ştiu atât de aproape de margine.

23

A. r>u i'"*

Nu-i place să mă ştie atât de aproape de margine. Cum rămâne cu el, care mereu pare a fi pe margine?

— Ai simţit vreodată nevoia să sari?

Ar trebui să îi îndepărtez mâna şi să fug mâncând pământul dar nu mai există nicio parte raţională în mine. Există doar partea căreia îi e dor de el şi care ar face orice ca să-l ştie aproape. Există doar Hazard şi nu-mi pasă că mi-a zis că nu merit, că nu mă iubeşte sau că am luat decizia corectă atunci când i-am spus că am terminat-o.

Mă agăţ de el şi probabil că nu voi renunţa niciodată. Nu o să-l implor să se întoarcă la mine. Măcar decizia asta am de gând să o respect. Dar Hazard mă ţine lipită de el şi n-am de gând să lupt împotriva lui, deşi habar n-am ce-i trece prin minte.

— Da, îmi răspunde simplu.

— De ce n-ai făcu t-o?

Am purtat multe discuţii deprimante, dar asta cred că le întrece pe toate.

- Pentru că Rider şi Blanche depind de mine, îmi răspunde. Pentru că s-ar fi terminat pentru mine, dar nu şi pentru ei.

Pot să înţeleg asta. N-am făcut-o până acum, gândindu-mă doar că Hazard dă cu piciorul la tot viitorul lui, dar am ajuns să Îl înţeleg mai bine decât o făceam înainte. îmi aşez mâna peste a lui şi î™> str(V∗ cor degetele printre ale sale.

- Nu ştiu ce să spun, recunosc.
- Nu trebuie să spui nimic.

Scanned with CamScanner

Niciodată n-am prea ştiut, nu-i aşa? Amsp^ doar lucrurile greşite şi poate că ăsta a fost unul cii tre motivele pentru care am ajuns aici. îi simt buz
2-1
pe creştet, şi tot zidul de apărare pe care mi l-am clădit în ultima vreme se clatină din temelie.

— Nu-mi amintesc când m-ai sărutat ultima dată, îi mărturisesc cu jumătate de glas. Am tot încercat, pufnesc. Doar că nu reuşesc să-mi amintesc.

Strânsoarea i se întăreşte în jurul meu şi nu îmi dă drumul la mână.

— Te-am dus la antrenament, îmi spune. Erai în întârziere, aşa că m-ai sărutat pc fugă. Şi ai mai şi trântit portiera în urma la.

Nu mă pot abţine să nu zâmbesc pentru câteva secunde.

Asta e? îţi permiţi un sărut pe fugă, de frică să nu întârzii la ceva care nici măcar nu va mai conta în viitor, şi se dovedeşte a fi ultimul sărut? Nu pare corect.

— De ce eşti aici, Eva?

— Tu m-ai adus aici, ridic din umeri.

— Ştiu, îl simt oftând. Doar că după tot ce ţi-am spus, mă aşteptam să-mi zici să mă duc naibii şi să pleci.

— Mi-e dor să vorbesc cu tine, recunosc. Ştiu ce o să-mi spui, continui înainte să aibă timp să mă întrerupă. Că nu ar trebui, că noi niciodată n-am avut sens, că am luat decizia potrivită... Dar am acest drept, să- mi fie dor de tine şi nu poţi să faci nimic ca să schimbi asta. Doar pentru că nu mai suntem împreună, asta nu înseamnă că nu...

Ii simt trupul încordându-se şi am impresia că stau lipită de o stană de piatră.

— Ştiu că nu vrei să auzi toate lucrurile astea, râd. Dacă ar fi după tine, ai vrea să auzi cât de mult te urăsc, dar adevărul e că nu o fac. Nu te-am urât nici-

Scanned with CamScanner

25odată şi nici nu te voi urî, deşi n-am înţeles nici acum ce e în mintea ta. Nu ştiu de ce într-o secundă eram bine apoi ne-am dus naibii! Nu ştiu ce s-a întâmplat, inspir adânc, dar ştiu că mi-e dor de tine şi o să-mi fie mereu dor de tine. Şi da, poate că ar trebui să-mi bag minţile în cap, dar adevărul e că încă eşti singura persoană cu care vreau să vorbesc, indiferent că am o zi bună sau una proastă.

- Mă temeam că o să spui asta.

Şi eu mă temeam că o să spun asta şi ar trebui să fiu mai puternică decât atât. Nu mi-au ajuns atâtea nopţi in care am plâns până când am adormit, istovi-tă? '

- Nu-ţi cer să te întorci la mine, îl asigur. Doar că... dacă ştii cum aş putea să trec peste noi, Hazard, chiar te rog, luminează-mă! Pentru că e evident că eu nu găsesc răspunsul.

îmi eliberează mâna, apoi degetele i se încleştează pe talia mea şi mă roteşte încet cu faţa spre el. îmi dau capul pe spate ca să-l privesc.

- Nu ştiu, îmi spune înainte să-şi încline capul şi să se apropie de mine.

Cunosc privirea aia. Am văzut-o de atât de multe ori, chiar înainte să mă sărute. E una dintre privirile mele preferate.

- Hazard, îi şoptesc numele cu intenţia de a-l opri.

Ca să fiu sigură că mă fac înţeleasă, îmi lip** palma de pieptul lui, în dreptul inimii.

Se opreşte.

Ne privim unul pe celălalt, purtând o discuţi

Scanned with CamScanner

mută, o bătălie din priviri.Ştiu că c greşit. Dar oricât dc greşii ar fi, vreau să-mi amintesc ultimul noslru sărut. Nu vreau să fie unul pe fugă, în timp ce mă grăbeam la antrenament. Vreau să ştiu că e ultimul şi vreau să mi-l întipăresc în minte. Cu mâna încă lipită de pieptul lui, mă ridic pe vârfuri şi îmi ating buzele de ale salo.

Mă sărută lent, mistuitor, reconfortant, aşa cum cuvintele n-ar putea să fie niciodată. Şi sunt complet nepregătită. După luni întregi pe care le-am petrecut alături de Hazard, simţindu-i buzele sărutându-mă, văzându-le mişcându-se în timp ce vorbeşte, arcuindu-se în timp ce zâmbeşte, ai crede că ştiu deja tot ce se poate despre buzele sale.

Dar nu ştiu nimic.

îi simt mâna pe gâtul meu, degetele în spatele urechii, cel mare mişcându-se pe obrazul meu. Continuă să mă sărute atât de încet, încât îmi fură tot aerul şi am impresia că păşesc pe apă. Cu cealaltă mână lipită de spatele meu, se apropie până când nu mai rămâne spaţiu între noi. Limba i se plimbă încet prin gura mea şi ar trebui să se simtă ca un ultim sărut, dar se simte ca începutul tuturor lucrurilor.

Noi doi am făcut multe greşeli, dar asta? Asta e catastrofală.

Pentru un om care susţine că nu rn-a iubit niciodată, face o treabă extraordinar de bună în a se preface.

S-a terminat. Ştiu asta, dar nu mă pot îndepărta. AM PUTEA I ACI: SI!X, liVA.

Hazard se îndepărtează încet şi, deşi continuă să îşi ţină mâna pe gâtul meu, atunci când îşi deschide ochii, privirea lui e încărcată cu regret.

— Am putea să nu facem asta acum? îl rog. Am

Scanned with CamScanner

obosit să mă cert cu tine.

— Iţi aminteşti când mi-ai spus că eram refugiul tău?

Nu asta credeam că o să mă întrebe. Am presupus că o să-mi spună ce greşeală am făcut - din nou - şi că ar fi trebuit să uit de existenţa lui.

Îi ofer un zâmbet trist.

Nu mai am nimic de pierdut. Absolut nimic. Sigurul care a contat vreodată cu adevărat e chiar Hazard şi l-am pierdut de mult.

— Da, încerc să inspir, dar nu pot decât să suspin.

— îmi pare rău că te-am abandonat în mijlocul furtunii, vocea lui îmi frânge inima, tocmai când credeam că nu a mai rămas nimic de frânt. îmi pare rău că n-am fost acolo când aveai nevoie de mine, că n-am ştiut să sun, că n-am putut niciodată să vorbesc cu tine. îmi pare rău pentru toate lucrurile pe care ţi

A. Sleplwnîc

le-am spus şi îmi pare rău că ti-nm frânt inima. Ştiu ca asta nu schimbă lucrurile cu nimic şi că nu pot $_{5}$terge niciun lucru de rahat pe care l-am făcut.

Mă încrunt nedumerită. Nu ştiu despre ce v$_{or}$. beşte. Eu sunt cea care l-a abandonat pe el atunci când avea nevoie de mine. Eu sunt cea care a pus sen- tímentele egoiste înaintea tuturor lucrurilor. Eu sunt cea care...

Mă trece un fior şi încep să tremur, dar frigul n-are nicio legătură cu asta.

— Vrei să urcăm în maşină? mă întreabă înainte să apuc să-l întreb despre ce vorbeşte.

Dacă urmează să purtăm o discuţie serioasă, cred că aş prefera să stau jos, dar mă tem că dacă fac chiar şi cea mai mică mişcare, Hazard o să se retragă din nou în el şi nu o să mai aflu niciodată ce e în mintea lui.

îi răspund la întrebare, clătinând din cap, dar mă ignoră. Face un pas în spate şi îşi întinde palma spre mine, de parcă mă întreabă dacă nu cumva mi-a ajuns şi nu mi-au venit minţile la cap. Din păcate, nu s-a întâmplat nici una, nici alta. îmi aşez mâna într-a sa şi îl urmez spre maşină. Deschide portiera din spate, scoate un hanorac, apoi mi-l întinde, dar nu fac

Scanned with CamScanner

nicio mişcare, aşa că îşi arcuieşte o sprânceană şi îmi oferă o jumătate de zâmbet.

Să mă scald în mirosul lui e un joc periculos pentru care nu ştiu dacă sunt pregătită încă.

în cele din urmă, cedez şi îl iau, îl trag F* deschid portiera din faţă şi urc. A lăsat motorul nit şi e cald, dar el nu 'mă urmează. Rămâne pent câteva clipe sprijinit cu cotul de portieră, apoi se l* pe vine. Mă rotesc cu tot corpul spre el. Nu spu
l

Scanned with CamScanner

nimic, ci doar îşi aşază palmele pc genunchii mei şi mi-e greu să mă mai concentrez pe orice altceva când îi simt fierbinţeala palmelor prin materialul fin al dresurilor şi mirosul familiar de fiecare dată când inspir.

îmi analizează chipul. Nu am idee ce răspunsuri caută, altfel i le-aş oferi de bunăvoie. însă, pe măsură ce mă priveşte, ochii încep să îi strălucească din ce în ce mai mult şi nu e nimic din ceea ce sunt eu obişnuită. Nu îi strălucesc de dorinţă, de durere, de furie. îi strălucesc din cauza lacrimilor care i se adună în ei.

— Ştiu că sunt mai distrus şi mai dat peste cap decât credeai...

Spre deosebire de el, nu fac o treabă prea bună in a-mi ascunde lacrimile. Şi nu ştiu dacă plâng din cauză că el e pe cale să o facă, deşi îl văd cum încearcă să se abţină, sau din cauza vocii sale frânte. 1 se încordează fiecare muşchi, dar continuă să îmi susţină privirea şi nu credeam că o să-l pot iubi vreodată mai mult decât am făcut-o, dar mereu m-am înşelat când a venit vorba despre el.

în secunda asta, îl iubesc mai mult decât oricând. Da, în secunda asta, în care e pe cale să se destrame în faţa mea, şi pot să-l văd pe el, pe Hazard cel care nu se mai ascunde în spatele unui chip inexpresiv, pe Hazard care simte ceva pentru mine şi încetează să mai mintă în legătură cu asta.

— Opreşte-te, îmi ridic mâna şi îmi trec degetele prin părul său.

Am impresia că o să se prăbuşească la picioarele mele. îşi lipeşte fruntea de genunchiul meu şi îl sinii tremurând, aşa că-mi plimb degetele în continuare prin părul lui, încercând să găsesc cuvintele potrivite.

Scanned with CamScanner

Aş face orice dacă asta ar însemna că nu o să-l mai doară.

N-aş mai vorbi niciodată cu ol, daca ce l-ar face fericit. Nu l-aş mai atinge. Nu i-ajt! ° nunta niciodată numele, dacă de asta arc ^

- Ştiu că trebuie să iţi ofer o explicaţiei murmurând, doar că nu pol. ' ' " a_{ud}

Am aşteptat o clarificare atât de mult ti_m cumva, ştiam că s-ar putea să nu o primesc nicio'd^'

- I: în regulă, îmi aşez mâna peste cea p> ^ şi-o ţine pe genunchiul meu. Hazard... ' Carc

- Nu pol, suspină. Doar că nu a fost deci ı mea. într-o oarecare măsură, a fost... La naiba, Evî De ce trebuie să fie atât de complicat?

Dacă ar şti de câte ori m-am întrebat acelaşi lucru. Iar suntem aici şi habar nu am încotro ne îndreptăm.

- îmi pare rău că totul e aşa cum e, îmi trag nasul. Dacă aş putea face ceva să schimb lucrurile, aş face-o. Dacă aş putea să dau timpul înapoi, la începutul verii...

- Nu spune asta, mă imploră. Nu spune că ai fi vrut să nu mă cunoşti niciodată.

- Nu asta vreau să spun, îl asigur.

îşi strecoară un braţ pe după genunchii mei şi« îmbrăţişează. încă îşi ţine fruntea lipită de unul dintre ei, iar mâna lui e sub a mea şi continui să îmi trec degetele prin părul lui mătăsos, simţind cum mă scnim în secundele astea mai mult decât am făcut-o in « mul an. Şi habar nu am cine o să fiu atunci când se [4] îndepărta de mine.

- Vreau doar să fii fericit, Hazard. Dacă fen^ rea ta înseamnă să nu mai vorbesc cu tine, aş pu ^ o fac, chiar dacă o să mă omoare. Dacă vrei să ttu in alt stat, o să o fac...

32Dacă mi-ar spune ce are nevoie, i-aş oferi orice. Si tocmai de asta ar trebui să îl urăsc, dar singurele momente în care mă simt cu adevărat vie sunt atunci când mă aflu lângă el.

il aud trăgându-şi încet nasul. E primul băiat pe care-l văd plângând în faţa mea - pe care îl aud, mai bine spus - şi îmi sfâşie inima. Dacă mi-ar spune ce îl

Scanned with CamScanner

doare, aş face orice ca să înceteze. Dar Hazard tot nu vorbeşte, tot nu îmi oferă nicio explicaţie.

— Mi-e dor de tine, îmi repetă pentru a nu ştiu câta oară şi sper ca de data asta să nu îşi retragă cuvintele.

— Sunt chiar aici, îl asigur.

— Ai putea doar să vorbeşti cu mine? Am nevoie să îţi aud vocea, Eva. Spune-mi ceva. Orice.

Nu vreau să îl rog să-mi explice ce se întâmplă cu el şi nici nu vreau să vorbesc din nou despre noi. Aşa că mă întreb ce aş putea să îi spun.

— Păi... După ce am izbit-o pe Bentley de vestiar, mama m-a suspendat de la şcoală două săptămâni şi mi-a desfiinţat clubul de orientare în carieră. Mergea destul de bine, îi spun mândră. S-au înscris mai multe persoane decât mă aşteptam şi ne întâlneam de două ori pe săptămână. încercam să îi cunosc, să le descopăr pasiunile şi abilităţile şi să găsesc opţiunile cele mai bune pentru ei, dar ştii asta deja.

— îmi pare rău, vocea lui e încărcată de vinovăţie.

Stai liniştit, ii mângâi în continuare părul. L-am primit înapoi. Iar Bentley oricum şi-o merita de mult. Ne cunoaştem de ceva timp pentru că părinţii noştri sunt prieteni, ridic din umeri. Dar nu ne-am înţeles niciodată. Mereu a fost o competiţie între noi, iar când a spus că ai încercat să o săruţi, cred că am făcu

Scanned with CamScanner

ceea ce îmi doream de mult, râd. A venit |a preună cu părinţii ei şi a cerut să fiu suspendai' ^ măcar tata nu a putut să mă protejeze, dar îlîîn^ici Nu îşi poate pune afacerile în pericol doar de d g meu şi e în regulă. O meritam. ra8ul

Doamne, am uitat cât de uşor mi-e să v0 h„, cu el!

***

- Nu am încercat să o sărut.

îşi ridică in sfârşit capul şi mă priveşte. SUnt obişnuită să îl văd suferind, dar nu l-am văzut niciodată cu adevărat distrus.

- Tatăl tău m-a rugat să o iau de ia aeroport. Nici măcar nu ştiam că vă cunoaşteţi. Când ani lâ- sat-o acasă, m-a întrebat dacă puteam să o ajut să îşi urce bagajele în cameră, dar tot ce îmi doream erasâ ajung Ia tine şi nu mi-a păsat dacă era nepoliticos din partea mea.

îmi cobor mâna spre obrazul lui umed şi o ţin acolo.

- Ea e cea care a încercat să mă sărute şi i-am spus să nu se mai arunce asupra primului tip peca- re-l întâlneşte, inspiră atât de adânc încât suspină.

N-ar trebui să o fac, dar zâmbesc. în sfârşit aveam ceva ce Bentley nu putea să îmi fure şi nici nu putea să îşi cumpere.

- **Mulţumesc, încă îi zâmbesc.** Că **n-aisăru** tat-o.

- lisuse, Eva. Sunt un dobitoc, dar nu te-aş & şela niciodată. fC

Ni se opreşte amândurora respiraţia, m tirnp^. ne privim în tăcere. Dar, în cele din urmă, Hn/.< corectează greşeala:

Nu te-aş fi înşelat niciodată.I l.l/.Uil

îmi las privirea în jos, spre genunchii mei sub care încă îşi ţine strecurată o mână.

— Nu ştiu de ce am ieşit cu Maverick, îi mărturisesc. Am fost de Crăciun în Elveţia, cu verişorii mei, iar el e prieten cu Dante. Nu s-a întâmplat nimic între noi. M-a sărutai de două ori pe obraz, îi spun adevă- nil. Dar nimic mai mult.

Ştiu de ce am ieşit cu Mavs. Pentru că am obosit să dau tot ce am cuiva care nu mă vrea.

- De ce?

Sprâncenele i se apropie, iar pe frunte îi apar câteva riduri.

Nu-mi vine să cred că mă întreabă asta. N-am cunoscut niciun om care să se sperie de iubire aşa cum o face Hazard. Şi nici măcar nu cred că se *sperie* sunt cuvintele potrivite. Pur şi simplu nu înţelege că cineva îl poate iubi... şi asta mă depăşeşte.

— Pentru că era genul de băiat de care-mi povesteai, îi spun, pierzându-mă în ochii lui. Perfect, cu bani, care ar putea să mă facă fericită.

Nu vreau să-l rănesc, dar nici nu pot să îi ascund adevărul. Ăsta e Mavs.

— Şi, atunci, care a fost problema?

Mă înclin spre el, oprindu-mă la doar câţiva cenlimetri de buzele sale.

- Problema e că, atât timp cât tu exişti, nu vreau să fiu fericită alături de altcineva. Nu spun că nu aş putea fi, îmi arcuiesc o sprânceană, ci că nu vreau. Dar tu deja ştii asta, Hazard. Nu înţeleg de ce vrei să mă auzi repetând la nesfârşit, când tu...

- Aş vrea să-ţi pot explica, Eva. Tot ce pot să-ţi spun e că n-am avut de ales.

îşi retrage mâna de sub genunchii mei • • prinde obrajii in palme, dar nu de asta mă ¡n ,rTlicu- *a avut tic ales? Despre ce naiba vorbeşte? ' CrUnt- Hu*

— După accidentul lui Kîder, îmi spune } tându-mi privirea, s-au întâmplat unele luc n' care nu ti le pot povesti. Tu doar ai făcut ca totul"1 ^ puţin mai simplu pentru mine. s<liiⅈ

Simt începutul unei migrene.

— Cum adică?

Scanned with CamScanner

Clipeşte încet, iar buzele i se arcuiesc într-ur zâmbet

trist, dându-mi de înţeles că se ţine într-ade văr de cuvânt. Nu o să îmi povestească ce naiba s-a întâmplat.

— Ar trebui să te duc acasă.

— Ce vrea să însemne asta? ridic tonul la el. Mă săruţi, apoi îmi spui că ar trebui să mă duci acasă?

— Tu m-ai sărutat pe mine, îmi spune pe un ton jucăuş.

Atitudinea lui se schimbă cum bate vântul.

— E ¡relevant cine a sărutat pe cine, îi spun indignată. Ce vrei de la mine, Hazard? Pentru că...

îmi trasează conturul buzelor cu degetul marc şi, instinctiv, mă aplec spre el. în afară de degetul care i se mişcă şi muşchiul maxilarului care îi zvâcneşte, rămâne împietrit.

Vreau să mă sărute din nou.

îl iubesc şi sunt atât de nesăbuită, încât sunt in stare să mă arunc din nou cu picioarele înainte mtr-o situaţie fără scăpare. Sunt în stare să-i promit că nu o să-mi mai implic sentimentele, că nu o să mai visez^ un viitor împreună, că nu o să-mi imaginez din no viaţa alături de el, doar ca să nu plece din nou.

3f>Dar nu mă sărută. Se îndepărtează ca ars, ridicându-se, şi îmi mut privirea după el, în timp'ce se apropie de portiera de pe partea şoferului. îmi spun că asta e, că nu e nici finalul, nici începutul, şi nu mai ştiu ce naiba e, dar o să-I las în pace şi o să ne comportam aşa cum vrea el. Doar că nu ştiu de câte ori o să mai pot face asta. îmi retrag picioarele in maşină şi închid portiera. Abia acum realizez că în fundal se aud acordurile unei melodii şi că probabil piesele melc preferate s-au auzit pe tot parcursul discuţiei noastre, doar că nu le-am băgat în seamă.

Mă aştept să o ia din loc imediat, dar nu o face. Nici nu dă vreun semn că ar vrea fie să mă ducă acasă, fie să mă lase aici, aşa că îmi rotesc privirea spre el, încruntată.

— Vrei să merg pe jos? îl întreb ironică.

îşi lasă scaunul pe spate cât poate de mult, apoi întinde mâna spre mine, îmi prinde încheietura şi mă trage uşor spre el.

— Vino aici, Eva.

Scanned with CamScanner

Adopt o expresie sfidătoare, deşi ştim amândoi că, în cel mai scurt timp, voi ceda şi voi răspunde comenzii sale.

N-am avut de ales.

Cuvintele lui îmi răsună la infinit în minte şi încerc să le înţeleg, dar nu reuşesc să găsesc nicio explicaţie. Doar'că eu am de ales. Aş putea să îi cer să mă ducă acasă, să-i spun să îşi bage minţile în cap şi să nu se mai întoarcă niciodată, să stea departe de mine până când o să fie în stare să-mi vorbească. Am atât de multe opţiuni, dar aleg să nu spun nimic. Mă strecor peste schimbător şi mă poziţionez în poala lui, cu genunchii în lateralele coapselor sale, iar fusta mi se ridică puţin.

37

- Te-ai apucat cumva de droo o abţine să nu-**I** întreb, în timp ce-mi **doJÎh** nU mă Pot pe umerii lui. F P∘21∗lon^ mâj$_n$7

îşi aşază palmele pe coapsele mele si - ■ ful degetelor direct $_P$e piele, acolo undeL?^ banda dresurilor. Sunt un ghem de stări şi nă să iau decizii nici cu creierul, nici cu inima mă las dusă de val.

,aşacă°s5

Drept răspuns, primesc un râs autentic care ™ face să-mi închid ochii şi să zâmbesc.

- Nu.

îmi muşc buza de jos, ignorând nevoia disperată de a mă agăţa de el, de a ţipa, de a-i cere oexpli- caţie. îmi înclin capul şi îmi îngrop faţa în scobitura gâtului său. Ne torturăm unul pe celălalt şi nu pot să ghicesc deznodământul, dar nici nu îmi mai pasă acum.

Nu mai contează nimic în acest moment.

Nu mai am nimic să-i spun, iar drumul pe care o iau s-ar putea să se sfârşească într-o fundătura, dar sunt dispusă să risc. îmi lipesc buzele de gâtul luişj îmi cobor palmele, strecurându-le pe sub hanoracul său. Pielea lui e fierbinte şi catifelată şi vreau să mJ pot contopi cu el. Inspiră încet şi expiră cu greu şi numi pot stăpâni zâmbetul când imi ridic **privirea** ca * o întâlnesc pe a lui. Clatină din cap abia sesizabili, ^ e prea convins. Buzele mi se întredeschid, cu in e^. de a-l întreba ce are de gând în continuare, dar■ răspunde înainte să rostesc vreun cuvânt. P" ^ cu o mână de ceafă şi îmi trage faţa

Scanned with CamScanner

aproape de . - Atât de aproape, încât ni se ating

' lazard

nasurile.

Inspirăm adânc. „„

- Am putea face sex, Eva, îmi şopteşte, o să schimbe cu nimic lucrurile.

Scanned with CamScanner

Îmi simt ochii scăldându-se în lacrimi. Nu dc ruşine sau dc vinovăţie, ci din cauză că ştiu că are dreptate. Am putea face asta, dar o să fie doar sex şi o să complice lucrurile.

— ştiu, îmi lipsesc fruntea de a lui. Vreau doar să mâ jii in braţe.

Devin moale, în timp ce mâna lui i se descleştează din păr şi îmi înconjoară talia, ţinându-mă strâns.

— Nu mult, mă tachinează.

— Pentru că n-am voie să plâng pe umărul tău?

— Pentru că o să mă faci să-mi vărs toate secretele la picioarele tale. Şi nu pot. Nu încă.

îmi lipesc buzele scurt de ale sale.

— M-ai iubit vreodată, Hazard?

Probabil că încă un nu *chinr* o să mă distrugă, dar dacă aş avea vreun instinct de conservare, n-aş mai fi acum în braţele sale.

— Eva, mă avertizează.

— Hazard, râd scurt.

Nu plâng, dar nici nu pot să respir, pentru că mă sărută. Hazard mă sărută. Nu e un sărut sfâşietor, lent, de rămas-bun, ca cel de mai devreme. Limba lui îmi pătrunde printre buze, dezmierdând-o pe a mea şi nici măcar nu îmi amintesc cum s-a întâmplat asta, dar nu mă împotrivesc. Degetele i se adâncesc în talia mea, prin materialul hanoracului, şi gem, surprinsă că el e cel care mă sărută. Nu pare să-mi facă vreo favoare, să-mi ofere şansa de a-mi aminti ultimul nostru sărut. Mă sărută de parcă nu mai poate respira dacă nu o face şi reuneşte astfel toate sentimentele cărora nu le poate da glas. Atunci când corpurile noastre se lipesc pasional unul de celălalt, un suspin îi părăseşte gâtul, şi devine noul meu sunet preferat.

— Trebuie să te duc acasă, murmura i$_{n}$ mea. '

^

încuviinţez, apoi îl sărut din nou. Sau el sărută pe mine. mi

- Eşti ce! mai derutant om pe cnre l-am cuno< cui vreodată, îi spun când mă îndepărtez ca să p$_{ot}$ respira.

Mă dor buzele. Mă doare fiecare muşchi di$_{n}$

Scanned with CamScanner

corp.

— îmi pare râu.

— încetează să-ţi mai ceri scuze, mârâi la el. N-am spus că e un lucru rău, ridic din umeri. Mă derutezi, atâta tot.

— Dar încă mă mai iubeşti?

îmi ridic sprâncenele.

- Hazard, îl avertizez la rândul meu, evitând să-i ofer răspunsul.

— Eva, îmi zâmbeşte larg.

- Cred că ar trebui să mă duci acasă, îi spun, deşi nu asta îmi doresc.

Seara cu el nu a fost o catastrofă şi poate că ^ trebui să mă ducă acasă înainte ca unul dintre noi s înceapă să spună lucruri regretabile.

- în vreo jumătate de oră, şopteşte cu ceea o? pare a fi regret.

— Vrei să ne certăm iar?

- Dacă o să taci, n-o să ne certăm, în" de amuzat.

- Visează în continuare, pufnesc, dar 11111 capul pe pieptul lui. ^

Hazard mă strânge în braţe şi pare să senu meascâ cu asta. i?i eu mă pot mulţumi cu asta.
ANUNTÂ-MÂ înainte

— Nu-mi place planul ăsta, îmi spune Blanche, încrucişându-şi braţele la piept, în timp ce se lasă pe spate.

Ridic din umeri şi mai iau o guri de ciocolată caldă.

— Ştiu, dar e singurul plan pe care îl am momentan.

Nu m-am gândit niciodată că Blanche va fi singura mea prietenă, dar m-am schimbat atât de mult, încât nu aş renunţa la ceea ce avem nici măcar pentru Saddie, Savannah şi Ariana la un loc.

— Nev, îşi umflă obrajii cu aer. Ştiu că vrei să te răzbuni pe Jossiah şi Chris pentru ce ţi-au făcut la petrecere, dar...

— Dar nu e cea mai bună idee, o aprob. Ştiu. Dar nu e nici chiar atât de proastă, recunoaşte.

Blanche îşi dă ochii peste cap. N-am prea înţeles de ce în ultima vreme a stat cu mine la prânz, ignorând u-şi fraţii, şi nici de ce, dintr-odată, m-a su-

Scanned with CamScanner

nat şi m-a întrebat dacă n-aş vrea să ies cu ea, dar dacă Hazard a avut ceva de-a face cu asta, nu pot decât să-i fiu recunoscătoare.

41

— în plus, adaugă ca, n-ai dc unde să ştjj că o să încercc să te drogheze din nou. Sau p$_{c}$ á'|$_{f}^{S,gUr}$ va şi că o să poţi surprinde momentul ca să fil!n$_{e}$?^{e}"

Planul meu are multe variabile care nu de de mine şi poate că ar trebui să abandonez ideea d nu-I pol lăsa pe Chris să scape cu asta. Poate că $_{Cp}$u' ţin cam târziu, dar tocmai de-asta s-ar putea ca p|$_{anu}$| meu să funcţioneze. Pentru că nu se aşteaptă sá má răzbun pe el acum.

- Ai dreptate, oftez. Promit că o să mă ma$_{:}$ gândesc la asta. Cum e... Rider?

Voiam să spun Hazard, dar ceva mă opreşte sá întreb de el. Nu am mai vorbit de săptămâna trecuU, când m-a sărutat. De fapt, nu e chiar aşa. L-am văzut la şcoală şi am zărit un început de zâmbet ori de câte ori ni s-au întâlnit privirile. Iar dulapul lui încă este lângă al meu, aşa că m-a întrebat de câteva ori ce fac. fără nicio urmă de ironie. Habar nu am ce se întâmplă intre noi, dar o să aştept să văd ce urmează.

Cam patru luni. Atât mai pot aştepta- Ape' şcoala se va termina şi nu ştiu ce o să fie în continuare.

' fx *i -

Ştiu ce se presupune că ar trebui să fac, totuşi. ^ ^{u} lătoresc prin Europa cu verişorii mei, apoi să nw in torc şi să merg la universitate în Orlando. Tata ruct ^ vrea să audă de campus şi deja s-a apucat să íny ^ un apartament. N-am încercat să lupt cu el, să n >f ^ că nu vreau să locuiesc singură sau că nu e ¡"ii cumpere un apartament într-un oraş în $^{car\ nu}$ dacă am de gând să mă stabilesc dar tar. < oricum ce vrea el. Probabil ar încuviinţa, apoi trezi cu cheile în mână la începutul anului.

Scan ned with Cam Scan ner

- H bine acum, doar că Hazard il J[ine] ^'Ltre [sci,rl] scoate din sărite, îmi răspunde. [1] ^ f Probabil că o [s]să îşi piardă răbdarea şi pa"*; -i. [0] K'der. Apoi o să îi spună că nu o tată'ca să ne controleze vieţile, iar Hazard o să fie rănit şi o să îi zică să-şi ţină gura, dar o să fie prea târziu, evident, îi tremură glasul. Şi nu vreau să se ajungă acolo, pentru că Hazard nu merită să audă cuvinte de genul ăsta din partea noastră.

Dacă Rider îi va include pe Hazard şi pe tatăl lor în aceeaşi propoziţie, cu siguranţă nu o să se sfârşească bine.

— îşi face griji pentru voi, oftez. Mereu face asta, chiar şi atunci când n-are niciun motiv.

Privirea lui Blanche se mai relaxează.

— Ştiu, zâmbeşte. Am încercat să-i explic că o să fim bine dacă, prin nu ştiu ce miracol, decide să meargă la facultate.

N-am mai vorbit cu el despre asta. Despre facultate, despre planuri de viitor, despre noi, şi mă simt ca o trădătoare să o întreb pe Blanche, dar o voi face oricum.

— A încercat măcar să se înscrie?

Nu mai respir până când nu îmi oferă un răspuns.

— Da, se entuziasmează. Doar că nu vrea să deschidă plicurile, spune nedumerită. Am vrut să o fac eu, dar cred că n-ar mai vorbi cu mine vreo săptămână. Oricum, a aplicat la facultăţi aproape de casă şi în Orlando. Nu ştiu de ce a ales tocmai locul ăla.

S-ar putea să ştiu eu, dar sunt prea şocată ca să ii spun surorii lui Hazard că eu am de gând să merg la studii acolo.

— Nu ştiu, murmur pentru că e mai uşor să o mint decât să-i explic adevărul.

Cum că eu şi Hazard nu mai suntem împreună, dar nu suntem nici chiar despărţiţi şi că totul e atât de

complicat, încât mi se declanşează o mit*, câte ori încerc să descifrez ce se î n t â m p l a [3] renunţat să o mai fac. 'a?a că ^

Scanned with CamScanner

— Trebuie să plec, Nev.

— Mă bucur că m-ai sunat, îi zâmbesc i$_{n\ H}$ ce se ridică de la masă. Sper să mai ieşim, îi spun **h** ^{P} dă şi nu mă mai recunosc.

— Şi eu. Vine cineva să te ia?

Clatin din cap.

— O să merg pe jos.

Mă ridic şi o îmbrăţişez înainte să plece. îl în- ţeleg pe Hazard. Nu-l cunosc prea bine pe Rider, da: simt nevoia asta ciudată să o protejez pe Blanche.De băieţii precum Chris, de fetele ca mine şi de orice i-ar putea provoca suferinţă.

Am plătit deja pentru ciocolatele noastre calde şi nu-mi rămâne decât să-mi iau geaca de piele pe mine şi să mă îndrept spre casă.

E mijlocul săptămânii şi mama e acasă, dar am învăţat să o evit. Ajung după ora opt, în fiecare seară, când ştiu sigur că e închisă în biroul ei şi nu o să iasâ ca să-mi facă viaţa un calvar. Uneori nu fac nimici pur şi simplu îmi iau o carte şi citesc într-o cafen<* dar începe să devină obositor. Aş prefera să-nu p«^ timpul cu Hazard.

Aşadar, îmi bag căştile în urechi şi pornesc sp* casă. încep să cânt, fără să-mi pese că m-ar puU» dea cineva, în timp ce mă eândesc la ce mi-a -t Blanche. ^{3}

Hazard a aplicat la facultate.

Asta înseamnă că...

Simt o atingere pe încheietură, apoi sun^

Şi trasă în lateral. împietresc pentru o secun **4-1**

apoi încep să mă zbat inutil, cu spatele lipită de piep-tul atacatorului meu, în timp ce cu un braţ îmi ţine imobilizată o mână. Ţip şi încerc să-l lovesc. Inima-mi bate cu putere şi mă străduiesc să-mi amintesc ce ar trebui să fac într-o situaţie ca asta, dar mintea mea e goală. Nu văd decât zidul clădirii din faţa mea, iar aleea e întunecată şi nu ştiu când naiba a reuşit să mă îndepărteze câţiva metri de strada principală.

Panică.

O să mor şi o să-mi găsească cadavrul într-un tomberon.

Panică.

Im Scanned with CamScanner

Căştile îmi sunt smulse brusc din urechi.

A — încetează, Eva! O să mă surzeşti.

Hazard?

Răsuflu uşurată şi încetez să mă mai zbat, iar el slăbeşte strânsoarea din jurul meu şi îmi permite să mă rotesc cu faţa spre el. Bandana neagră care-i împiedică părul să-i mai intre in ochi e primul lucru pe care-l observ. îi analizez chipul, fără să mă satur vreodată de el, şi urăsc cum mi se înmoaie genunchii de fiecare dată când suntem atât de aproape. Urăsc faptul că nu pot face nimic ca să mă împotrivesc.

Mă scoate din minţi că e frig şi n-are pe el decât o geacă subţire care, pe deasupra, mai e şi descheiată, şi doar un tricou negru, larg, pe dedesubt. În comparaţie cu el, Blanche era pregătită pentru o expediţie în Alaska. îmi întinde căştile pe care încă le ţine între degete. Le iau şi le îndes în buzunarul gecii.

Sunt uşurată că e el, dar asta nu înseamnă că sunt mai puţin furioasă pentru că rn-a speriat în halul ăsta. încep să-l lovesc cu pumnii în piept şi nişte înjurături deloc frumoase îmi părăsesc buzele.

Scanned with CamScanner

45riCJ'JItfllllt

- Eva, râde, prinzându-mi încheieturii getele lui subţiri şi incredibil de reci.

Mă trage uşor spre el şi îmi ţine mâinile la • tul lui, apoi mă îmbrăţişează. Refuz să îl ating încleştez mâinile în pumni, mijindu-mi ochii.

- Şi eu mă bucur să te văd, îşi arcuieşte sprânceană.

Mereu am considerat că bandanele sunt ciuda te, dar Hazard mă face să-mi schimb părerea. Acum că părul nu îi mai cade pe frunte şi îi pot distinge întregul chip, cred că ar trebui să o poarte mai des.

- Am impresia că s-a rătăcit memento-ul în care spuneai că o să mă îngrămădeşti azi pe o alee întunecată, aşa că scuză-mă dacă m-am panicat.

Fiecare părticică din mine tânjeşte după el. Vreau să-l simt, să-l ating, să-l sărut. Dorinţa care-i întunecă ochii ciocolatii mă ia pe nepregătite şi nici nu mai sunt furioasă, asta în cazul în care am fost vreodată cu adevărat.

Iar când îşi înclină capul, respir cu gu" întredeschisă şi închid ochii încă dinainte ca buzele lui să le atingă pe ale mele. Doar că nu mă sărută Şi mă încrunt, refuzând să deschid ochii.

- Aza? şoptesc nesigură.
- Da?

îmi descleştez mâinile din pumni şi le ** umerii săi, strecurându-le pe sub geacă.

- Ai de gând să mă săruţi?
- Vrei să te sărut? vine răspunsul lui. Ridic din umeri.
- Nu **m-ar deranja.**

Doamne, mi-am pierdut minţii* ^jâ

Scanned with CamScanner

îngrămădeşte pe o alee întunecată - după ce la >I fnzard 50 rezumă În banalul *ce firi?* -, iar eu, în loc să o iau în direcţia opusă, mă arunc direct în braţele sale. în loc să profil de faptul că suntem singuri şi să încerc să obţin o explicaţie pentru tot ce s-a întâmplat în ultimele luni, nu vreau decât să-i simt buzele, mâinile, oricare parte a corpului şi nu-mi pasă deloc de răspunsurile pe care le ascunde cu atât de multă încăpăţânare.

Sunt pe cale să îi spun ceva, dar îmi dă gândurile peste cap, lipindu-şi, în sfârşit, buzele de ale mele. îi simt o mână pe obraz, în timp ce pe cealaltă şi-o înconjoară pe talia mea şi mă lipeşte de el. îmi încrucişez braţele în jurul gâtului său şi mă ridic pe vârfuri, încercând să mă contopesc cu el şi să nu-l mai las niciodată să plece. Face câţiva paşi în spate şi îl urmez, până când îl simt izbindu-se probabil de un alt perete. Palmele mi se plimbă acum pe pieptul care i se ridică şi coboară în mişcări necontrolate, iar mâna lui e pe spatele meu şi îl simt oscilând dacă să urce sau să coboare, dar nu-mi pasă, pentru că simt nevoia să fie peste tot pe trupul meu. Cu cealaltă mână mă prinde de ceafă şi mă ţine imobilizată, de parcă s-ar teme că am de gând să-mi bag minţile în cap şi să mă îndepărtez.

Şi prefer să ne sărutăm decât să vorbim. E singura modalitate prin care pot să fiu aproape de el tără să-mi frângă inima. Mă distruge de fiecare dată când deschide gura ca să vorbească, nu ca să-şi strecoare limba într-a mea.

Nu ne îndepărtăm unul de celălalt. Nu chiar, li masez gâtul şi mă sprijin de el, convinsă că nu îmi pot ţine echilibrul de una singură. Respiraţiile noastre sunt sacadate şi nu pot să nu zâmbesc atunci când buzele sale se arcuiesc.

- Ce urmează? O să mă târăşti în debaraua femeii de serviciu? îl tachinez.

- Ceva îmi spune că nu te-ai împotrivi - . pun de, mângâindu-mi obrazul cu un deget ''mir5s-

- Nu, dar o să-mi creezi o grămadă de rw, me, râd. pr(%

Scanned with CamScanner

Mă sărută pe frunte, pe nas, pe obraz şi, din urmă, în colţul buzelor. Şi eu ce ar trebui 'sâ iT leg din asta?

- îmi eşti drag, spun pe un ton dezaprobator dar nouăzeci la sută din timp, habar nu am ce faci sau ce e în mintea ta.

Ştie că zâmbetul său mă dezarmează mereu îl foloseşte.

- Dacă rn-ai putea citi ca-n palmă, Eva, n-ar mai fi amuzant.

- Amuzant? pufnesc. Ţi se pare că toată situaţia asta e amuzantă?

- Riscantă, şopteşte. Situaţia asta e **riscantă.**

- Despre ce vorbeşti?

E încordat şi nu ştiu de ce aruncă o privire in jur, scanând aleea.

- Bine, A za... Vrei să ştii adevărul? O pen^ dă am crezut că te-ai apucat de droguri. **Acum** nu pare că eşti paranoic. Apoi am crezut că "lă.u^ot dar e clar că-ţi place să mă săruţi şi să mă duci ^ felul de locuri neluminate şi ferite de lume. i înţeleg nimic.

^ ^^

începe să-şi ronţăie buza de jos, dar ¿e- arcuită îmi **dă** de înţeles că e mai **degrabă** am **cât îngrijorat. '** . ^

- O să îţi explic totul, Eva. Ai cuvan i Am nevoie doar să... i ^ nu

- Să ce? izbucnesc. Să te aştept? Te ' evident? Doar că aş vrea să ştiu cât timp-Ltl Luni? ANI?!

Im Scanned with CamScanner

4KPoate că n-ar trebui să încep să ţip la el. Nu vreau să atrag atenţia asupra noastră.

— Aş vrea să ani un răspuns la întrebarea asta, dar nu am, clipeşte încet, ezitând să-mi înfrunte privirea. Iar răspunsurile pe care le deţin, nu ţi le pot oferi. Şi e cel mai bine aşa. Crede-mă.

O las baltă. Frustrată până peste cap că nu o să ajung nicăieri cu el.

— Spune-mi măcar dacă eşti bine, îl implor.

— Nu chiar, recunoaşte. Mă gândesc mereu că până când o să-ţi pot oferi o explicaţie, n-o să mai vrei să vorbeşti cu mine sau să mă vezi. Şi că până atunci, o să începi deja să te vezi cu altcineva. Şi dacă nu, mă gândesc că o să-mi reproşezi toate lucrurile pe care a trebuit să ţi le spun ca să crezi că nu mai vreau să te văd vreodată.

ii aud dinţii scrâşnind.

A trebuit. Să cred.

— Hazard, e cineva din familia mea implicat în toată povestea asta?

încearcă să-mi distragă atenţia, încleştându-şi mâna în părul meu. îmi masează scalpul cu vârful degetelor.

— Dar uit de toate astea când te văd, îmi evită întrebarea. Pentru că nu ştiu cum naiba, dar mereu îmi zâmbeşti şi mă priveşti de parcă...

Face o pauză, încercând să-şi găsească cuvintele, aşa că decid să-i dau o mână de ajutor:

— De parcă lumea mea se învârte în jurul tău? De parcă nu te văd decât pe tine? De parcă *chiar* te iubesc? accentuez. Aza...

îi cuprind obrajii in palme, forţâiulu-l să mă privească.

Scanned with CamScanner

4ycu mi ut

- Da, mă aprobă. Dar atunci **când** • totul intre noi s-a terminat, că îţi frâng inima

- Eram furioasă, îl întrerup. **Eram** nerv aveam impresia că nu mă vrei lângă tine n ^[5]' sunat, Hazard... Dacă ai fi venit la mine, chiar ^ următoarea oră, lucrurile ar fi evoluat în altă dire'

Ceva îmi spune că nu a putut să o facă ca vrut, dar nu a putut şi nu ştiu ce sau cine îl **ţine** departe de mine, dar am de gând să aflu. ' [r]

— Nu. îmi spune hotărât. Cunosc privirea aia Eva. Te rog!

— Nu ştiu despre ce vorbeşti, strâmb din nas.

— Ascultă-mă, îmi ridică bărbia. Nu încerca sâ afli ce se petrece, altfel totul a fost în zadar, Eva. Pentru că eu n-ar trebui să fiu aici. N-ar fi trebuit niciodată să mă mai apropii de tine după accidentul lui Ri- der. Şi dacă te apuci acum de căutat răspunsuri, toată nefericirea din ultimele luni o să fie pentru nimic.

Câteva luni. Şi s-ar putea să mai dureze încă alte câteva, dar avem întreaga viaţă înainte, nu? Pot să fac asta.

- Ţi-aş face rău dacă aş încerca să aflu niş* răspunsuri?

Dă încet din cap. Cum am putut să cred că ^ fost atât de uşor să se despartă de mine? Pentru ' spus toate acele lucruri şi pentru că nu schiţa expresie. Pentru că...

— H mama, nu-i aşa? ^ [a]>

Scanned with CamScanner

Tala nu mi-ar face niciodată rău. i-a oferii o slujbă stabilă lui Hazard şi a reuşi ^ cumva să-i fie şters cazierul. Eu şi tata avem gere pe care nu o va încălca. Aşa că mama e ^ persoană care ar pulea să-l amenințe pe H[aza c]I l.i/.ircl

că nu ştiu nici ce e în capul latei. Nu ştiu clacă a depus actele de divorţ.

Mă sărută pe creştet, fără să-mi răspundă. E un *;est pe care doar Hazard îl face. Mă agăţ de gâtul lui şi il îmbrăţişez.

— Bine, nu o să încerc să aflu ce se petrece, îi promit.

— Mulţumesc, răsuflă uşurat.

Nu risc ca mama să-l pună în pericol doar pentru că nu-mi pot stăpâni curiozitatea.

— Cineva mi-a şoptit că ai aplicat la facultate, schimb subiectul.

— Cineva ar fi trebuit să-şi ţină gura.

Râd, dar nu mai insist.

— Ar trebui să pleci.

îmi dau ochii peste cap.

— Anunţă-mă înainte să mă îngrămădeşti în debaraua femeii de serviciu, da?

— O să văd ce pot să fac.

Mă mai ridic o dată pe vârfuri şi îl sărut înainte să plec. Aş vrea să mai rămân, dar ştiu că nu pot. Dacă mama e implicată în asta, iar Hazard nu trebuie să se mai vadă cu mine, a riscat deja prea mult.

încerc să nu las furia să pună stăpânire pe mine. încerc să nu cedez şi să nu o înfrunt când ajung acasă.

Pot să mai rezist puţin.

TU. DINTRE TOŢI OAMENII

Nu-mi amintesc cum e să dorm. Dar să dorm cu adevărat, nu doar să închid ochii şi să aţipesc de parcă aş sta pe vârfuri de ace. Eva îmi apare în vise şi coşmaruri, iar imaginea ei se împleteşte cu amintirile dureroase din copilărie şi în niciun univers ea n-are ce să caute printre ele. Zâmbetul ei e luminos, dar nu- şi are locul acolo. Privirea îi emană tandreţe, însă e uşor să se piardă în durere.

Scanned with CamScanner

Mi-am tot spus că ceea ce-mi doresc e ca Eva să fie fericită, dar sunt egoist. Nu vreau să fie fericită dacă nu e alături de mine şi e doar vina ei. Ea m-a transformat în creatura asta greu de recunoscut. Nu suport gândul că ar putea să atingă pe altcineva. Că ar putea să sărute pe altcineva. Da, vreau să fie fericită, dar nu pot să o văd astfel alături de o altă persoană. Sunt un ticălos şi jumătate.

Am crezut că pot.

Până când l-am văzut pe Maverick apropiin- du-se de ea şi sărutând-o pe obraz. N-a fost mare lucru, dar s-a dovedit a fi suficient ca să mă facă să mă clatin pe picioare. Inima a început să-mi bată atât de puternic, încât am avut impresia că mi s-au fracturat coastele şi n-am mai putut să respir până când nu s-a îndepărtat de ea.

53Din cauza asta am cedat şi am încetat 53 ^ **stau departe** de **ea.**

Pentru că nu pot să o pierd. Nu vreau s-0 pierd(

Si aveam nevoie să ştie asta, fără să i-o spUn

Evident, să-i arunc în fată că n-am iubit-o nicio. dată - *nu chim-* - nu a fost cea mai bună opţiune, însă aveam nevoie doar să-i aud vocea, oricât de mult aş fi înfuriat-o.

Disting câteva bătăi în uşa de la intrare, dar nu mă deranjez să mă ridic din pat. Am auzit-o pe Blan- che ieşind acum câteva minute din camera ei şi mai mult ca sigur iar bea suc direct din sticlă, aşa că o să deschidă ea probabil. Nu e trecut nici măcar de zece, dar n-am idee cine ar putea fi. Poate că *Rider* iar şi-a uitat cheile sau le-a pierdut pe undeva. Mă întorc pe spate şi îmi acopăr ochii cu antebraţul. începe să mă doară capul şi mi-e foame.

Trec câteva minute înainte ca uşa camerei să se deschidă şi n-am chef să-i dau de înţeles lui Rider că nu dorm. O să ajungem să ne certăm din nou şi nu vreau să mai petrec vreo noapte pe canapeaua incon- fortabilă din sufragerie.

Doar că Rider nu plânge.

Rider nu suspină.

Mă întind şi aprind veioza de pe noptiera ca *re* separă jumătatea mea de cameră de cea a lui Rwer şi îmi ridic pleoapele. Mă frec la ochi, în timp pmele

Im Scanned with CamScanner

inundă camera, nevonindu-mi să cred căff stă in pragul uşii mc|e. Dacă n-ar avea ochii unifW Părul neprins şi ciufulit şi dacă nu ar tremura din f* ZZ r WiUră' P°ate <* pijamaua ei din catifea g* benă ar fi un subiect de râs Sunt pe cale să mă n£ ,n furios că plânge, dispus să rfi»? pe oricine ,-a făcut asta, dar ie aruncă în braţele m

lm Scanned with CamScanner

*11.17.1 r J
înainte să apuc să fac vreo mişcare. îşi aşază braţele mici in jurul meu şi îşi îngroapă capul în scobitura gâtului meu.

Apoi începe să plângă.

Aşa cum n-am văzut-o niciodată.

E un sunet care-mi frânge inima şi am jurat că n-o să ajung niciodată in punctul în care o să-i ofer vreo putere acelei părţi aproape infime ce a rămas ne-frântă, dar cred că e puţin cam târziu pentru asta.

încearcă să vorbească, dar nu reuşeşte decât să se inece în suspine. Totul se petrece în doar câteva secunde şi abia acum realizez că am rămas împietrit şi că nu asta e ceea ce are nevoie acum. Nu-mi pasă că e ultimul loc din lume unde ar trebui să fie. Nu-mi pasă că e in casa noastră, că o să vadă cu adevărat care e situatia mea.

s

Vreau doar să se simtă în siguranţă şi poate că e pentru prima dată când cred cu adevărat că nu a glumit nicio secundă când a spus că totul se învârte in jurul meu sau că mă iubeşte. Altfel nu-mi explic de ce e aici, dintre toate locurile in care s-ar fi putut duce şi dintre toţi oamenii cărora le-ar fi putut cere sprijin.

încerc să-mi scot un braţ pe care mi-l ţine blocat cu trupul ei firav şi o iau cuprind. îmi ajustez poziţia ca să o pot ţine lipită de mine. îşi trece un picior peste ale mele, apoi pe celălalt şi se urcă deasupra mea. Nu o întreb ce s-a întâmplat.

Mă pot descurca cu toate schimbările bruşte de atitudine ale Evei, dar când o văd plângând... abia dacă mai pot să-mi păstrez controlul.

îi mângâi părul, gâtul, braţele, ţinând-o cât de strâns pot fără să o sufoc sau să-i rup ceva. Ştiu că nu » e frig, dar mă întind doar cât să ajung la pilota pe care o trag peste picioarele ei.

Scanned with CamScanner

55A. Steph*n'c

încearcă să-mi rostească numele - cred . dar nu reuşeşte să pronunţe decât h-ul, apoi se îneacă di, nou în lacrimi şi suspine.

- Sunt aici, o asigur. Sunt aici, Eva.

Până nu de mult, credeam că Rider şi **Blanche** sunt singurele persoane cărora trebuie să le fiu alături. Doar că nu au părut vreodată să aibă nevoie de mine cum are Eva în secunda asta şi mi se învârte capul, neştiind ce-o să fac în continuare.

Ce naiba i-am făcut?

în ultimele luni, în care am încercat să mă ţin departe de ea, chiar dacă a fost tocmai pentru ea, ce naiba am făcut? Dacă i-am făcut mai mult rău decât bine?

Strânsoarea îi slăbeşte, iar capul îi cade moale pe pieptul meu. îi simt obrazul umed direct pe piei« Şi aş da absolut orice să nu mai plângă. Aş face absolut orice!

. .. B,ar»che apare în praeul camerei cu o expres^ 'ngnjorată pe chip. Ştiu că o place pe Eva, oricât* mult mcearcă să o ascundă. Clatin abia **sesizabil** din i prETat^r'^' dar nU Cr<?d Că n °sÎ apoiînri *A* cum- Melege Ş> face un pas m sp o»0 ^ urma ***et*** La cum o ştiu, P^ asta '8L> Pe ,<id<* să doarmă pe canapea în**'

cât sălmân Cât tim PtTece' dar nu pot face nW*J arunc 0 Dr; J53'' să ° în braţe şi să aştept- ^ e

aProapc mir. ? 1(1 ceasul de pe noptieră, vă<i „ n^cat de mv <*ea ce înseamnă că Eva i*, SUspină din À i de ° oră- Nu mai plâng^* mine- Mă ¿T^ în când' ^ "ici nu se dezici-

- Rrei * obosit- §i închid veioza' simţind11Pot să... pot să rămân aici în seara asta? O sărut pe păr înainte să-i răspund:

- Poli să rămâi cât vrei.

O simt cum respiră uşurată.

- Vrei să mă dau jos de pe tine?

Scanned with CamScanner

- Numai dacă stai incomod, îi şoptesc.

Mă sărută apoi uşor pe claviculă, deasupra tatuajului. îmi strecor mâna pe sub bluza ei de pijama şi îmi plimb degetele de-a lungul coloanei. Pielea ei catifelată e una dintre amintirile cele mai vii din mintea mea. La fel ca mirosul ei dulce. Nu spune nimic şi nici eu nu o fac, iar în cele din urmă, adoarme.

Eu nu pot să închid ochii deloc. Doar stau şi veghez asupra ei. La uri moment dat, începe să viseze şi se agită în somn, alunecând în lateral. O învelesc şi mă rotesc spre ea, înconjurând-o cu un braţ. îi îndepărtez părul şi o sărut pe gât, apoi închid ochii, cu buzele încă lipite de pielea ei. îmi caută mâna şi îşi strecoară degetele printre ale mele, apoi o strânge la piept, între sâni, şi nici măcar nu e trează.

Respiraţia ei e calmă şi stabilă şi e ultimul sunet pe care credeam că o să-l aud vreodată în camera asta nenorocită.

Primesc un mesaj, aşa că mă rotesc încet, întinzând mâna spre podea, pentru a căuta telefonul. E de la tatăl Evei.

E cu tine?

Aş putea să îl mint, Insă nu am niciun motiv să ° iac. îi răspund cu un simplu *da,* apoi nu durează ᵐ"lt până când mai primesc încă un mesaj.

Ai grijă de ea.

De parcă ar trebui să îmi spună de două ori. ᴬrunc telefonul înapoi, fără să-i răspund, apoi mă rotesc din nou spre Eva.

57

| siophnnio

_ Hazard?

- Scuze, şoptesc. N-am vrut să te trezesc.
- Esti bine? mă întreabă somnoroasă.

E ironic cum ea e cea care mă întreabă asta. Nu ou sunl col care a plâns în braţele ei până când a ador- mit. dar Eva mereu vrea să ştie cum mă simt.

- Da, o sărut din nou pe gât. Culcă-te la loc.

_ Nu pleca, panica din vocea ei parcă îmi face inima să se oprească.

Scanned with CamScanner

- Nu plec nicăieri.

Unde naiba aş putea să merg? îmi aşez braţul la loc peste ea. îmi prinde încheietura, ridicând-o U pieptul ei fără nicio ezitare. Celălalt braţ mi-l strecor sub capul ei şi mă rog să poată adormi la loc.

- Mulţumesc, îmi şopteşte înainte ca ritmul respiraţiei să i se liniştească.

N-are niciun motiv să îmi mulţumească, dai nici dacă ar fi rămas trează nu m-aş fi contrazis cu ea

Aţipesc, dar nu pot să adorm profund. Mă te® că se va trezi în orice secundă şi va începe să Şi nu pot să o las singură. Fiecare tresărire mă iace' în alertă. Sunt complet treaz când o simt inc*r cand să îmi îndepărteze mâna şi să se ridice din p* ~ Eşti bine?

Mi~° Hreu să-mi ridic capul de pe pernă.

tnrn» Pa" Mi"e doar s°te. Nu că aş avea vreo» încotro să o iau, spune amuzată.

sticla cuaoă'Kr"^ P* lân&ă Pat' P*"* ^tfr in bucătărie r 'reU ^ ,ene n°aPtCa sei si n 1 " ; amcra mea ^e geamul spre sp^ . J sursă de lumină.

ivi duce *n* **IZ ?** Să ° Pot iar Eva se u*rl '»ana la ochi.

_J

Scanned with CamScanner

_ Scuze.

Se freacă Ia ochi, confuză, şi apreciez că îşi menire privirea asupra mea şi nu incepe să scaneze încăperea. Oricum, n-ar avea prea multe de văzut, în afară de hainele lui Rider împrăştiate peste tot, de dulapul pe care il împart cu el şi de biroul din colţul camerei, ii intind sticla cu apă şi o privesc cum bea cu sete, apoi ii pune dopul şi o lasă la marginea patului. Se întinde din nou lângă mine şi se cuibăreşte la pieptul meu, oftând adânc.

Poate că ar trebui să o întreb ce naiba s-a întâmplat, dar ştiu că o să îmi spună când o să fie pregătită. Aşa că închid iar veioza şi o iau în braţe. O simt trasând cercuri cu unghia pe pieptul meu gol şi spriji- nindu-şi bărbia pe el. îi disting vag conturul trupului firav.

- Ştiu că noi...

Scanned with CamScanner

Se opreşte şi inspiră adânc. Mă tem că o să înceapă să plângă din nou şi habar nu am cum o să-mi mai păstrez calmul. Dar nu o întrerup.

- Ştiu că noi nu mai suntem împreună, reia cu 0 voce atât de tristă, încât îmi frânge inima. Doar că nu suntem nici chiar despărţiţi, râde scurt. Şi nu am Ştiut unde altundeva să merg, îmi explică. îmi pare râu că am dat buzna aşa.

îşi cere scuze pentru că a apărut la mine acasă? u ° să neg. E ultimul loc în care aş vrea să o văd, dar nici nu o să o dau afară.

vreau să îi explic de ce nu mai suntem împreună şi de ce nu suntem nici chiar despărţiţi, însă nu |a"ar că e cel mai prost moment, dar nici nu pot să o

- E în regulă, Eva. N-ai pentru ce să îţi ceri u*e. Sunt aici dacă vrei să vorbeşti despre orice s-a ,ntamplat.

— Nu cred că vrei să auzi dramele mele.

Bine că nu mă vede dându-mi ochii peste cap Vreau să aud orice are legătură cu ea, chiar dacă nu asta i-am dat de înţeles in ultima vreme. Adevărul e că Eva doar a uşurat lucrurile când a decis să-mi spu- nă că a terminat-o cu mine. Ştiam că nu îi place să fie ignorată şi că voia să-mi fie alături. Şi eu îmi doream să fie lângă mine în momentele în care simţeam că o luam razna. Doar că nu a contat ce voiam. Nici acum nu contează...

— Ştii că asta nu e adevărat.

— Nu mai ştiu ce e adevărat şi ce nu, o siml ridicând din umeri.

Dragostea pe care o simt penlru ea e adevăraţi, dar cum naiba să îi spun asta fără să o derutez şi mai mult? E reală şi e cel mai intens lucru pe care l-am \ simţit vreodată.

Nu ştiu ce să îi răspund, aşa că îi caut mânaşi i-o aşez pe pieptul meu, deasupra inimii.

- Simt că eşti singurul lucru real din viaţa mea şopteşte. E atât de ciudat cum tu, dintre toţi oamenii-

Scanned with CamScanner

E atât de ciudat cum, dintre toţi oamenii, Eva s-a îndrăgostit tocmai de mine. Şi da, e greu de crez«[1]cum fix mie mi-a permis să îi frâng inima. E şi ciudat că e lângă mine şi nu lângă altcineva.

- Sunt cel mai mare fraier? râd. Cred că ta tău e îngrijorat, Eva.

Schimb subiectul. Nu vreau să aud cum *tre toţi oamenii*... Nu cred că e posibil să mă sim ^ vinovat de atât, dar dacă mă gândesc mai [binC]^[ie]şi că Eva ar putea să mă facă să mă înec în vinov remuşcări. ^ [u]jr

- Am plecat **de** acasă fără **telefon,** în" ᴦ' de. Te-a sunat pe tine?

Mi-a dat un mesaj acum câteva ore şi a între- Mi dacă oşti cu mine. l-am spus că da.

IV^telo subţiri i se plimbă pe gâtul meu [ae] casă. putneşte. 1 robabil că m-a văzut jumătate de oraş tugind m pijamale. Bine că mama nu mai dă doi luni pe mine şi nici nu o să mai fie prin preajmă ca să ii pese.

Ce tocmai a spus?! Mă încordez involuntar, iar l-vei nu ii scapă.

— Nu o să mai fie prin preajmă? întreb precaut.
— Nu, repetă clar.
— De asta ai plâns?

Oricât de mult mă bucur că mama ei nu o să mai fie prin zonă şi indiferent de cât de multe lucruri schimbă informaţia asta, nu pot fi atât de egoist să nu mă gândesc la sentimentele Evei. Ştiu mai bine decât oricine că familia e tot familie, oricât de toxică e şi oricât de mult te-ar răni. Şi, deşi am început să văd lucrurile dintr-o altă perspectivă în ultima vreme, asta nu înseamnă că Eva gândeşte la fel ca mine.

— Da. Şi nu.

Lucrurile nu pot fi nici măcar o dată simple în lumea noastră?

— Acum ceva timp, trage aer in piept şi ştiu că [0] să-mi povestească mai mult decât merit, tata mi-a [s]Pus

---

1

Scanned with CamScanner

că va divorţa de mama. Mă aşteptam la asta, oricum. Căsnicia 'lor a încetat să mai funcţioneze şi credeam că e din cauză că mama l-a înşelat, dar abia aî*ară am aflat că problema dintre ei e mult mai
veche.

Pare resemnată cu gândul ăsta, aşa că nu-i **spun**

■
că >nii pare râu. Doar o mângâi pe spate.
Când m-a anunţat că va divorţa, a presUpUs nr1 udeca pentru tutela mea. Mi-a cerut să ^ f Sal fost de acord, dar până aseară ni
d-ă a intentf divor*ul nu1

S nu a mai adus vorba despre asta, iar eu nu l-arri mai întrebat.

Se foieşte neliniştită şi îşi lasă capul pe pieptul meu în cele din urmă, încolăcindu-şi picioarele prin-
tre ale mele.

- Nu m-am simţit foarte bine ieri şi am adormit devreme. însă, la un moment dat, m-am trezit din cauza ţipetelor părinţilor. Ar fi trebuit să mă gândesc mai bine dacă să cobor sau nu, dar trebuia să aflu ce naiba se întâmplă. Se pare că mama a semnat un contract prenupţial înainte de a se căsători cu tata. Nid măcar nu ştiam acest amănunt. Pe lângă asta, se pare că...

Eva începe din nou să plângă, dar nu aşa cum a făcut-o aseară. E un plâns pe cât se poate de calm. i simt lacrimile căzându-i pe pieptul meu, dar ea nu tremură şi nici nu suspină.

- **Spune-mi ce pot** să fac **pentru tine,** Eva.

să uit că ex-^ de 3 nU îmi cere să fr^ mai deParte' Prea ai r Să nU mai v°rbesc niciodată cu tine,
nici altăVauTp d* ^ să H mai cer asta. Nici acum. aer doi orir„lmrU,Că: unu' am nevoie de ea ca de

- Cum nU niciodatf ce îi cer. formulez."1 Pol St1 te aiul ^ să te doară mai puţin?

^ asta te refereai. ma Pu Pieptur;r e 8u ândU-Şi lacrimile' aPoi î?1 lasâ pal'

Scanned with CamScanner

^oa$_r$ să
$^{mă\ as}$*ulţi, oftează. Dacă vrei.
(a
ffazani

Nu asta e tot ceea ce-mi doresc? Sa o ascult?
Spunând vrute şi nevrute?

_ Ce altceva ai mai aflat? o întreb, dându-i de înţeles că vreau să ştiu.

- Mama avea bagajele făcute, reia. Se pare că va sta la bunica o perioadă, până când se va finaliza divorţul. Cine ştie cât o să dureze? pufneşte. Din cc am înţeles, vrea să conteste contractul prenupţial. Doar că tata i-a râs în faţă când a auzit asta.

Tatăl Evei e cel mai complex om pe care l-am întâlnit. însă, nu mi-e clar, cu adevărat, dacă-mi place de el sau nu. Totuşi, sunt sigur de asta: nu există niciun lucru pe care n-ar fi dispus să-I facă pentru Eva, iar acest amănunt esenţial mă face să-I admir.

— Şi-a dat demisia de la şcoală săptămâna asta. Cred că deja a plecat. Oricum, inspiră şi pare că vrea să scurteze povestea pe cât de mult posibil, se pare că... mama nu e chiar *mama.*

Am trecut prin multe lucruri în ultimele luni şi am auzit o mulţime de ameninţări, una mai absurdă decât cealaltă, dar ce îmi spune Eva acum?! în urma unei astfel de veşti, nu am nicio întrebare pentru ea şi ^{ni}'cio consolare. E doar... genul de lucru care chiar e Posibil în lumea ireală a Evei.

- Asta nu e tot, îmi spune înainte să mă dez-
^{nie}ticesc, dacă e posibil aşa ceva... Se pare că tata a $^{avul\ 0}$ aventură cu sora mamei când erau tineri. Mi-
^{s}Pus că mătuşa a murit într-un accident aviatic,
^{ar}-se pare că...
d îmi ajustez poziţia şi mă ridic, **sprijinindu**-mă dj$_c$-
îmi trec braţele în jurul Evei şi o n-
P^{å}nă când ajunge cu faţa îngropată în scobitului meu

Scanned with CamScanner

- .Mătuşa era, de fapt, mama mea, suspină Eva. şi a murit la naşterea mea, Hazard. Eu... nu pot să...

Uneori, cuvintele nu sunt îndeajuns pen. tru **a consola** pe cineva, iar ăsta e unul dintre acele momente.

- Nu poţi să trăieşti cu asta? o întreb mai dur decât intenţionam. Ba da, Eva. N-ai absolut nicio vină in toată povestea asta. îmi pare rău pentru tot ce s-a întâmplat! Chiar îmi pare rău. Dar nu te poţi învinovăţi pentru acest lucru.

Cunosc câte una-alta despre asta şi ştiu că niciodată nu se sfârşeşte bine. Odată ce te afunzi, nici naiba nu te mai poate ajuta să-ţi ţii capul la suprafaţă. Şi nu voi permite ca Eva să-şi facă una ca asta.

- Singurii vinovaţi sunt ai tăi. N-ar fi trebuit să-ţi ascundă niciodată adevărul, iar „mama ta" n-ar fi trebuit să rămână căsătorită cu tatăl tău, crescând un copil care nu îi aparţine, doar ca să îţi facă viaţa un calvar. Cum ai aflat asta, Eva?

Respiraţia ei sacadată îmi atinge pielea şi mă simt prost pentru că nu am încercat să-mi filtrez cuvintele sau să-mi controlez tonul vocii, dar Eva trebuie să ştie că nu e vinovată.

~ Mama... De fapt, dacă mă gândesc mai bine, rea că ar trebui să spun mătuşa, râde amar, nu a mai putut să ascundă adevărul, aşa că mi-a spus totul.

din o""00'011 să ° °Preascâ ™ '^iu dacă să îl urăsc **am cauza asta sau nu**

Ură.

Vinovăţie.

furie.

le... compHcat ? *ÎUbeŞte'Eva_ că e om

»pJicat, dar nu cred că există ceva ce nu ar pentru tine. Nu ştiu care sunt motivele pentru care mama ta... mătuşa ta, mă corectez, a rămas împreună cu el, dar cred că planul era să creşti cu doi adulţi care să te iubească şi să Ui ofere totul. îmi pare rău că, undeva, pe la jumătatea drumului, unul dintre ei şi-a uitat rolul, redirecţionându-şi furia împotriva la. îmi pare rău că lucrurile s-au terminat în acest mod şi detest că ai aflat adevărul aşa. Dar nu te lăsa copleşită de vinovăţie şi ură, Nevaeh.

Afară începe să se lumineze şi nu-mi pot lua privirea de la ochii ei înlăcrimaţi atunci când se ridică.

— Hazard...

îi zâmbesc.

— Ştiu că nu mă pricep la cuvinte, îi spun şi râd amar. Dar sunt aici pentru tine, Eva. Trebuie să ştii asta. Şi o să fiu mereu aici pentru tine!

Scanned with CamScanner

— N-am mai fost atât de sigură în ultima vreme. Presupun că am multe explicaţii de oferit.

— S-a terminat, o asigur. Dacă mătuşa ta şi-a dat demisia, s-a terminat. îmi pare rău! Pentru tot, îi spun cu regret. Tot ce am spus, Eva...

— Aza, mă întrerupe. Sunt atât de obosită. Ştiu că trebuie să-mi explici unele lucruri, dar nu pot să le aud acum. îmi pare rău.

— înţeleg, o asigur.

Nici eu nu ştiu dacă aş vrea să mai aud ceva în cazul în care aş fi în locul ei.

Vreau doar să... vreau doar să plec undeva pentru câteva zile. Şi aşa e wcekend, iar luni nu mergem la şcoală pentru că e ziua în care toţi cei din ultimul an chiulesc.A. Stephnnie

Am si uitat de asta. E o tradiţie stupidă la noi în liceu ca cei din anul terminal să-şi aleagă o zi în care nimeni si nu se prezinte la ore. _ Unde vrei să mergi?

- Nu ştiu. Nu-mi pasă.

Cred că iau decizia încă dinainte să îi aud întrebarea. Pur şi simplu o iau, fără să mai ţin cont de toate responsabilităţile pe care le am.

- Vrei să vii cu mine?
- Da, îi răspund simplu.
- Nici nu acceptam alt răspuns, îmi zâmbeşte ceva mai puţin tristă.
- Tot n-ai de gând să-mi slăbeşti lesa aia, nu-i aşa?

Asta o face să râdă şi îmi câştigă un sărut scurt.

- E mai strânsă ca niciodată. Pentru prima dată, nu mă deranjează.
- Ar trebui să dormi câteva ore, îmi spune, in- tinzându-se lângă mine. Ştiu că n-ai făcut-o deloc.

Somnul e ultimul lucru din mintea mea acum, dar Eva are dreptate. Ar trebui să mă odihnesc măcar câteva ore, dacă nu vreau să cedez în curând. Şi doar eu ştiu că am un infinit de motive să o fac.

- Eva? şoptesc când se cuibăreşte în braţele mele, pregătită să mai doarmă câteva ore.
- Da?

Mi-a fost dor de vocea ei somnoroasă.

ori „~ Pr« °mite"mi că oricat bătut în cap aş fi ui*" on, nu o să renunţi niciodată la noi.

o făcelliuda^ă VâmUl nU mai 8Perte ^ CUnl

u>

- Nu o să renunţ. *Nu chiar*, mă tachinează.

Ei bine, cred cd o merit.

- Niciodată, adaugă astfel încât să se asigure că mintea mea nu o ia razna din nou.

Ciudat, însă nu se întâmplă asta. O iubesc pe Eva, dar nu ştiu cum să i-o spun, aşa că o să i-o demonstrez. Nu a renunţat la noi nici măcar atunci când a spus că o va face. Nici măcar atunci când o meritam.

Nu ştiu dacă încă mai crede că exist *eu* şi există *ca,* dar o să trebuiască să-i explic că s-a înşelat şi că nu am renunţat la *noi* pentru mine, ci pentru ea. Pentru viitorul ei.

Scanned with CamScanner

O să-i explic că am stat departe nu pentru că mama ei - mătuşa - m-a ameninţat pe mine, ci pentru că a spus că o va răni pe ea, mai mult decât a făcut-o deja.

QUcfej, **Asta y răspunsul muu**

Hazard mă priveşte tăcut de cei puţin un sfert de oră şi aşteaptă răbdător să mă ating'de ceea ce mi-a gătit. Mi s-a întors stomacul pe dos numai când a pomenit de mâncare, însă nu a vrut să audă că nu intenţionez să mănânc nimic. Nu-mi vine decât să mă ghemuiesc şi să plâng. Cartofii rumeniţi arată apetisant, iar friptura îmi face cu ochiul, dar cred că o să vomit dacă mă ating de ceva.

Când i-am spus că vreau să plec undeva pentru câteva zile şi l-am întrebat dacă vrea să vină cu mine, nu mă aşteptam să spună *da.* în orice caz, nu credeam că o să renunţe la responsabilităţile sale pentru mine, dar iată-l aici, la cabana tatei din pustietate.

Luni întregi, n-am vrut decât să îmi spună adevărul - ce anume l-a ţinut departe de mine dar nu cred că pot să-l aud acum. N-am scos un cuvânt tot drumul şi am încercat să păstrez o oarecare distanţă fată de el. Am făcut-o intenţionat ca să-l îndepărtez de mine, să fiu rece şi indiferentă.

- Eva, şopteşte şi se ridică de pe scaun, apropi- indu-se de mine.

Im Scanned with CamScanner

69îmi vine să plâng numai când mă uit la el. imi amintesc cum m-a ţinut în braţe toată noaptea, fără să-mi pună întrebări şi, oricât de departe am fi f0st unul de celălalt în ultima vreme, încă îl iubesc şi cred că nu-l merit. Nu merit blândeţea din ochii lui căprui atunci când mă priveşte. Nu merit zâmbetul frânt pe care mi-l oferă, de parcă i se fărâmă inima când mă priveşte.

M-a rugat să nu renunţ niciodată la *noi.* M-a făcut să-i promit că nu o să renunţ niciodată.

Niciodată.

Niciodată.

Cuvântul îmi presează pieptul, împiedicân- du-mă să mai respir.

Sunt atât, dar atât de aproape de a-l lăsa să plece... Atât, dar atât de aproape să ii spun că nu pot face asta. Ar trebui să mint, evident. Să-l rănesc. Să-i spun că a avut dreptate de la bun început şi că nu avem niciun viitor împreună şi că nu ştiu ce a fost în capul meu de am insistat la infinit, dar că relaţia asta nu o să meargă.

l-am spus doar o parte din adevăr. întregi adevăr l-ar distruge. Ar distruge orice există între noi.

Scanned with CamScanner

Hazard se lasă pe vine în faţa mea, mă prinde de genunchi şî mă roteşte spre el. Nu mă opun, ci doar îl privesc cu lacrimi în ochi, simţind cum adevărul mă zdrobeşte sub greutatea lui. Nu pot şi nici nu aş şti cum să îi spun că mama - mătuşa, de fapt - e vinovată pentru tot ce i s-a întâmplat lui Rider. A dori* să n dea o lecţie lui Hazard, să-l facă să se ţină depa^ de mine, însă Rider n-a vrut să cedeze. **A refuzat** să-» spună lui Hazard că bătaia lui s-a încheiat cu un mesaj pe care ar fi trebuit să i-l transmită - *să stea depf[fcmne.* Şi dacă aş fi ştiut, aş fi făcut-o chiar eu. M-J [11] Aparte de Hazard. M-aş fi mutat pe un**continent,** însă am aflat asta abia aseară, când mama a **decis** că **e** timpul să mu spună cât de mult mă urăşte.

Nu voi mai putea să dau ochii niciodată cu Ri- dcr. Sau cu Blanche.

Şi abia reuşesc să-l mai privesc pe Hazard în ochi. La cât de multe secrete sunt între noi, habar nu am cum de stăm în aceeaşi încăpere.

Degetele sale lungi mă strâng încet de genunchi, încercând să mă aducă din nou cu picioarele pe pământ, dar nu vreau să înfrunt realitatea.

- Eva, repetă din nou, Ia fel de blând, însă eu doar încep să plâng şi mai rău.

Mâna lui dreaptă se mută pe obrazul meu, ştergându-mi lacrimile cu vârful degetelor. Nici nu mă pot gândi la toată situaţia cu mama acum. îmi zboară mintea doar Ia haosul în care s-a transformat totul şi Ia faptul că, deşi Hazard e singura constantă din această mare tevatură, locul lui nu e aici. E oriunde, cât mai departe de mine, dar nu aici.

Şi nimic nu-mi frânge inima mai rău...

N-ar fi trebuit să alerg la el aseară, dar ştiam că e singurul om care mă poate împiedica să mă frâng în [mi]> Şi mii de bucăţele.

- Trebuie să mănânci ceva, îmi zâmbeşte.

Simt furnicături în vârful nasului - efectul înecării de a împiedica lacrimile să se tot rostogoleas-

- Nu pot, recunosc. îmi pare rău că ai gătit P[e]"tnj mine. [n] , ^ *gătit pentru mine.* Aşa cum a făcut-o de atât de ori pe durata verii, pentru că **eu** nu sunt nimic [a] »ceva decât o fată răsfătată **şi superficială** care nu Poal^ avea grijă de ea. '

A. Strph.inie

îl iubesc, dar nu mai pol fi cu el.

Nu, după tot cc i s-a întâmplat din cauza me[a] Nu după tot ce a păţit Rider. Aseară am crezut că pot,' că nimic din toate astea

Scanned with CamScanner

nu contează, dar eram pre$_a$ amorţită şi şocată ca să mai simt vinovăţia apăsân- du-mă pe umeri.

El, dintre toţi oamenii, mă cuprinde în braţe î$_n$ secunda în care alunec de pe scaun şi cad în genunchi în faţa lui. El, dintre toţi oamenii, începe să-mi mângâie liniştitor părul şi mă lasă să plâng la pieptul lui.

Da, EL, dintre toţi oamenii, e cel care mă ţine pe linia de plutire.

Niciodată n-am fost o epavă emoţională cum sunt acum. Niciodată nu mi s-a întâmplat să mă simt atât de confuză, vinovată, furioasă. Şi niciodată, dar absolut niciodată, n-am simţit nevoia să pun pe altd- neva înaintea mea.

Dar aş renunţa la tot, inclusiv la fericirea mea pentru Hazard.

Şi simt că trebuie să o fac cât mai curând... Să-i spun, pentru binele lui, că totul a fost o pierdere de timp.

Pentru că Hazard merită o fată a cărei familie să nu-şi bată joc de el şi de tot ce îi e mai drag.

işi schimbă poziţia şi mă cuprinde panica, crezând că se va îndepărta şi mă va lăsa să mă împrăŞţ» pe podea, dar îşi strecoară un braţ în jurul taliei mele şi pe celălalt pe sub genunchi şi mă ia în braţe. N-ai* vlaga necesară şi nici voinţa ca să protestez. îmi în; crucişez braţele în jurul gâtului său, inspirând«-«
parfumul atât de familiar care îmi formează un g^{0}' in stomac.

Im Scanned with CamScanner

Îl las să mă ducă în dormitorul de la etaj şi[îm]' încleştez mâinile în marginea puloverului său viş*,u rfnd impresia că o să mă |ase si

f

Hazard uni aruncă o privire amuzaşi se ^tinde lângă mine, trăgându-mă în brajele lui
4 - Spune-mi dacă pol face ceva pentru tine Hva.

Ar putea să nu-mi mai **frângă** inima, tn primul rând, deşi ştiu că nu el e vinovat. Eu sunt vinovată Mama-mătuşa e vinovată.

- îmi pare rău că sunt o epavă, îmi trag nasul şi pufnesc.
- Nu-ti cere scuze.

Mă sărută pe tâmplă, iar în fracţiunea asta de secundă vreau să îi spun totul. Poate că ar trebui să o fac. Poate că aşa l-aş împiedica să plece. Dar nu pot. Asta, plus înţelegerea pe care am făcut-o cu tata in urmă cu mult timp. Şi se adună prea multe lucruri pe care Hazard nu le va putea ierta.

- Nevaeh, uită-te la mine.

Se foieşte până se sprijină cu spatele de tăblia patului, obligându-mă să mă ridic şi să fac ce mi-a cerut. Mă poziţionez cu faţa spre el, cu picioarele strânse la piept şi palmele ascunse între coapse.

Hazard mă priveşte mai intens ca niciodată. O ""e de expresii îi străbat chipul în mai puţin de zece secunde. Mă încrunt, pregătită să-l întreb ce se întam- P,â' dar Hazard mi-o ia înainte:

- Ştiu că treci printr-o perioadă dificilă, se dez- We de tăblie şi se înclină spre mine. Şi nu o să-ţi Spun ^ nu plângi dacă asta simţi nevoia să faci, îmi *°ate Palmele dintre coapse şi îmi cuprinde mamut ^le sale. Sunt aici dacă vrei să plângi şi sunt aici
vrei să vorbeşti.

A. Steplwnio

qtiu asta. Doamne, ştiu asta şi nu înţeleg <\Q l-am făcut atât de mult rău şi nu o să mă pol ¡^
niciodată.

Nu-mi vine să cred că e aceeaşi persoană cu car c mi-ani petrecut vara. Persoana cu care am refuzat să vorbesc. Pe care am refuzat să o las să mă cunoască.

- Ştiu, îi confirm.

Nu răspund la degetele sale care mă strâng de mâini, ci rămân inertă. Nu mă pot hotărî dacă să-i spun adevărul, să

Scanned with CamScanner

plâng la pieptul lui sau să-l îndepărtez. Dar Hazard decide în locul meu. îmi eliberează mâinile doar ca să-mi ia obrajii în palme, apoi îşi fixează privirea în a mea. Tremur sub atingerea lui, mai speriată ca niciodată. înăuntrul lui pare să şedea o bătălie şi habar nu am la ce să mă aştept când, în cele din urmă, o parte iese învingătoare:

- Toată viaţa mea am fost atât de preocupat să-i urăsc pe tata, pe mama... să mă urăsc pe mine, încât n-am avut nici loc şi nici timp pentru alte sentimente. Am fost egoist, nepăsător şi ignorant. Eşti singura persoană care m-a ţinut pe linia de plutire m ultimul an, vocea îi tremură puţin când recunoaşte asta. Eşti refugiul meu, Eva, zâmbeşte. Sunt nesigtf in privinţa multor lucruri din viaţa mea, dar şt»"[c] te iubesc.

îl privesc şocată şi ameţită. Cine-ar fi **crezut**d mă pot droga cu câteva cuvinte? ^

Cunoscându-I pe Hazard, sigur nu i-a îndemână să recunoască asta. Cred că nici mâca ^ fata lui nu i-a fost uşor să admită că mă iubeşte-, ştiu cum să reacţionez, l-am spus o dată că îl[lU] uj, atunci când ne-am despărţit, iar el mi-a cerut *' că există şi să stau departe de el. încă nu Ştiu ca j fost atunci motivele sale, dar sunt destul de sig[u] '

in, plică pc mama-mătuşa. Asla ar trebui icun, E cea mai corecU deci** pc carE a's put^[U]0 ia»-

Pentru el.

Dar când am luat eu vreodată decizia corectă?

Nu ştiu ce să fac şi mă cuprinde panica Dună toate lunile in care am fost şi n-am fost împreunT după toate secretele pe care mi le-a dezvăluit şi toate dăţile in care m-a avertizat în privinţa lui, in clQ m.a **rugat** să nu distrug şi ce a mai rămas întreg din el ce s-ar întâmpla dacă i-aş spune acum că nu mai pot fi împreună cu el şi că nu-l iubesc? Ar trebui să-i spun că nu l-am iubit niciodată.

Hazard, care nu luptă decât pentru familia lui, mă iubeşte.

Sunt prinsă între atât de multe gânduri şi sentimente. Habar nu am care ar fi decizia corectă acum. Nu mai sunt atât de sigură.

Nu pot să-l rănesc. Nu o să pot folosi niciodată cuvintele ca arme împotriva lui, indiferent care o să fie preţul pe care îl voi plăti mai târziu. Şi, Doamne, ştiu că asta o să coste şi doar o să-mi prelungească
suferinţa.

- Te iubesc, îi răspund simplu pentru că oricum toate cuvintele mi se blochează în gât şi nu pot decât să mă cuibăresc la pieptul lui.

Scanned with CamScanner

îl simt răsunând uşurat şi zâmbesc. **Nu**-mi vine să cred că-l pot face pe Hazard să îşi ţină respiraţia.

Mereu am bănuit că o să mă simt **mai** bine dacă «să-l aud recunoscându-şi sentimentele, dar **ele** nu fi* decât să mă apese şi să mă facă să mă afund in **vinovăţie.**

- Am ceva pentru tine, spune dintr**-odată.**

Im Scanned with CamScanner

75Orice ar fi, poate să mai aştepte. Mă dezlipi de el, dar nu pot să aştept răbdătoare, ci mă înt ind şi îmi lipesc buzele de ale sale. Nu e un sărut pasio. nai, ci unul lent care-mi provoacă un gol în stomac, îmi pierd minţile cu fiecare mişcare a limbii sale, îi simt mâna apăsându-mă pe ceafă, aducându-mă **maj** aproape de el şi cedez.

Mătuşa poate că mi-a distrus orice şansă a unui viitor alături de Hazard, dar încă mai am controlul asupra momentului ăstuia şi o să mi-l întipăresc adânc în minte. Ajung cu picioarele încrucişate în jurul lui şi îmi încleştez o mână în părul său, în timp ce Hazard îmi înconjoară talia cu un braţ, lipindu-mă de el.

— Scuze, râd când mă retrag ca să-mi recapăt respiraţia.

Nu pot să-i explic că încerc să profit de fiecare moment pe care-l mai am alături de el pentru că nu ştiu când o să ne expire timpul.

Drept răspuns, rânjeşte şi îşi duce mâna la buzunarul de la spate al blugilor. Scoate un plic **mototo**lit pe care-l întinde spre mine. încruntată, îl prind între degete şi mă uit la sigla din colţul stâng.

Mi se opreşte inima. Universitatea din Florida Centrală.

Ştiu de la Blanche că, în cele din urmă, Hazard a aplicat la mai multe facultăţi, dar n-am vorbit niciodată cu el despre asta. Nu, după cum s-a sfârşit ultima noastră discuţie.

- Aza?

Plicul e nedesfăcut.

- Ştiu de la tatăl tău unde ai decis să tfl&P ^ stingher din umeri. După cum bine vezi, n-* deschis plicul şi nici nu vreau să o fac.

7f.

_ Nu înţeleg.

- Asta e răspunsul meu, îmi explică Ştiu că n,i-ai spus odată că vrei să vin cu tine. Dacă încă mai vrei asta, în plic se află răspunsul. Te iubesc, Eva dar îmi iubesc şi fraţii şi nu pot să aleg. Dacă am intrat **sunt** dispus să risc şi să las totul în urmă - o să găsesc 0 cale să-mi ajut fraţii. Dacă n-am intrat...

Ridică iar din umeri.

Glumeşte, nu? Nu poate să arunce cu moneda pentru viilorul lui, dar, din nou - e Hazard. Simplul fapt că a decis, în cele din urmă, să aplice la facultate, inii spune cât de mult s-a schimbat. Când l-am cunoscut, *nu* era cel mai bun prieten al său. Acum a ajuns la *tlncn* şi *ponte,* ceea ce e uruprogres.

- Nu-l deschide acum, mă prinde de încheietură când încep să rup hârtia. Nu vreau să ştiu.

Mă derutează mai rău ca niciodată.

Scanned with CamScanner

— O să-l deschizi când eşti singură, mă roagă. Şi nu o să-mi spui care e răspunsul decât după absolvire.

Cum o să pot trăi ştiind răspunsul, fără să i-l spun? Cum pot trăi cu atât de multe secrete, fără să i le spun? Toate mă strivesc sub greutatea lor şi trebuie să reuşesc să mă adun cumva şi să fiu puternică. Hazard a făcut asta o viaţă întreagă şi nu pot să-l trag înapoi. Nu acum, când a ajuns să îi pese de viitorul lui.

M-am tot gândit la decizia corectă, dar îmi dau ^ama că nici măcar nu îmi aparţine. Decizia îi apar- }'ne Rider şi trebuie să vorbesc cu el înainte de a-l lmPovăra pe Hazard cu toate lucrurile pe care le-am
aflat aseară.

- Aza, ştii că nu pot să ţin un secret, mă plâng, lăsând plicui pe pat.

A. Stoplinnie

- N-aş zice. Am fost secretul tău luni de2j|

Ei bine, nu pot să-l contrazic. Dar pot să-j şi cu siguranţă asta fac. 1 ruf

Qft^

IARTÂ-MÂ!

Ar fi trebuit să-i spun în urmă cu mult, mult timp că nu mai putem continua aşa, dar nu am putut să o fac. Şi când spun asta, mă refer la acum aproape două luni.

Absolvirea e din ce în ce mai aproape, iar eu încă nu am luat decizia corectă. încă nu i-am dezvăluit lui Hazard tot ce am aflat de la mătuşa. Nu i-am spus că a intrat la facultate şi că, pentru prima dată de când îl cunosc, posibilitatea unui viitor împreună e mai realizabilă ca niciodată.

Am primit răspunsul de la tata, înainte să deschid scrisoarea. Aparent, Hazard l-a întrebat unde am ^ gând să merg, iar tata nu doar că i-a spus, dar şi-a contactat nişte cunoştinţe din comisia de admitere, tn cazul în care Hazard ar fi decis să aplice.

Doamne, sunt o mare, mare idioată!

îmi rotesc privirea spre Hazard îşi ţine cartea ^schisă cu o mână şi o lasă pe masă când trebuie £ d<* Paginile, în timp ce pe cealaltă o sprijinirdaxa * coapsa mea. Aş vrea să găsesc şi eu moUv^^ ° a citi, de a duce la bun sfârşit proiecte\ec*e™ rămas şi să găsesc entuziasmul de a face general, dar sunt unele zile în care cu greu mă con. ving să mă ridic din pat şi să fac duş.

Im Scanned with CamScanner

Tata a trebuit de câteva ori să sune la şcoală şi să anunţe că rn-am îmbolnăvit, deşi eram perfect capabilă să merg la cursuri - fizic, dar nu şi psihic. Înşâ el a înţeles asta şi m-a lăsat să stau acasă oricât am avut nevoie. Dar e timpul să ies din carapace şi să fac ceva cu viaţa mea. îmi las privirea în jos, asupra mâinii de pe piciorul meu.

— Eva?

Recunosc vocea îngrijorată a lui Hazard. E tot ce am auzit în ultima perioadă. Nu trebuie să-mi rotesc capul ca să ştiu că mă priveşte fix, aşteptând orice semn din partea mea că sunt pc cale să cedez şi să fac o criză în mijlocul cantinei.

— Da?

Nici măcar nu mai încerc să-i zâmbesc. Rânjetul meu fals nu l-a păcălit niciodată, aşa că nu mai depun efortul.

— Eşti bine?

Nu sunt bine. N-am mai vorbit cu ma... mătuşa, de când a plecat. Am tot încercat să înţeleg de ce a simţit nevoia să-mi distrugă viata, de ce a rămas ală- tun do tata şi de ce, mai mult decât orice, de ce a vrut sa-i Iaca rău lui Hazard? Tata spune că a încercat să ma iubească, în felul ei, iar furia resimtită de ea a avui
sau i ,1 ' "u cu mine- Că l-a iubit cândva - ** nu J r Prea mult luxul ca
să renunţe la el. D«* să "i iert ff . da,i1 cu ™ ™ "«a şi nu a put"»
însărcinată el * " Cat CU _ Că 3 ^
•mut demn"Z™ VOrbit cu Hazard despre ce ^
PW n ' mine în acele '«"i. Nu m-am
să aflu şi nici nu ştiu dacă **o** să fiu **vreodată**

Im Scanned with CamScanner

HOvrei sa uniulim? mă întreabă când vede că

I lazard
uc ca

„\ răspund.

tmî rotesc capul spre el, cu sprâncenele ridicate âmbetul lut im, provoacă un fior şi mereu sfm nel oia asta idtoată de a-l lua m braţe şi de a-l ruga să nu plece niciodată.

° ' Nu şliu daCă ^ bi™ < recunosc, ridicând din umen. Dar nvam săturat să stau acasă şi să-mi plâng de milă.

Şi, deşi nu mi-a spus nimic, cred că şi el s-a săturat să mă vadă în starea asta. Cred că oricine altcineva s-ar ii plâns până acum, însă nu şi Hazard. El doar a (ost acolo pentru mine, chiar şi în acele ore pe care le- am petrecut în tăcere.

— Şi nu vreau să chiulim, adaug. I Nu pot să evit realitatea la infinit. *

— Trebuie să merg până la bibliotecă înainte de oră, îmi spune la fel de îngrijorat.

— Bine, încerc să-i zâmbesc - chiar încerc. Ne vedem imediat după?

Hazard încuviinţează şi se ridică de \a masă. îşi rulează cartea şi o bagă în buzunarul de la spate, ceea ce înseamnă că e una dintre acelea pe care le-a cumpărat de la anticariat. Se apleacă şi mă sărută pe frunte, chiar în văzul tuturor. închid ochii şi mă agăţ cu degetele de marginea tricoului său, încercând să- mi păstrez calmul. Oricum toată lumea ştie că suntem împreună şi nu-mi mai pasă, dar tot mi se pune un în gât ori de câte ori îşi arată afecţiunea în public. - Ne vedem imediat, îmi face cu ochiul, apoi se mdreaptă spre ieşire.

Scanned^CamScanner

în lipsa lui Hazard, totul pare să o ia razna. O [res]c pe Ariana ridicându-se de la masa unde stă cuA Stcrh2n:c fostele mele prietene şi pornind in direcţia mea. \î.[ani] mai vorbit cu ea de la scena pe care am tăcut-o in can tină şi, pentru o perioadă, i-am simţit lipsa, dar acum nu imi mai pasâ. Pur şi simplu nu îmi pasă de nimic altceva in afară de Hazard. Rider apare de nicăieri, in acelaşi timp in care Ariana ajunge în dreptul mesei mele.

— Hei, stai la rând, pufneşte in direcţia ei, apoi se roteşte spre mine şi imi face cu ochiul.

Ariana ii aruncă o privire scârbită, una pecareo cunosc prea bine şi pe care am folosit-o de prea multe ori, dar care acum imi întoarce stomacul pe dos, apoi se răsuceşte pe călcâie.

— Noi doi trebuie să vorbim, prinţeso, îmi spune Rider, aplecându-se uşor, cu mâinile **sprijinite** de spătarul scaunului de lângă mine.

Dacă nu aş fi atât de epuizată, probabil că m-nr cuprinde frica. încuviinţez obosită, conştientă că eu şi Rider tot trebuie să purtăm o discuţie şi că ăsta e un moment la fel de bun ca oricare altul.

— Vrei să vorbim aici?

Nu-mi recunosc vocea altădată plină de viaţă- Dar, pe de altă parte, nu-mi recunosc nici chipul cân mă privesc în oglindă.

— Vino cu mine. Laboratorul de chimie ar bui să fie liber la ora asta.

Pleacă fără să aştepte să mă ridic şi nu arun^J nicio privire în urmă, ca să se asigure că îl urmez* i-am acordat niciodată prea multă atenţie, dar obs

- ------ --------* flto IIIUIUI _ rlU'?[1]

modul în care Rider păşeşte cu încredere, tâcan ^ drum printre ceilalţi elevi care îl privesc cu ur^_ ^ întreb ce o fi în mintea lui, ce simte ori de câte trezeşte dimineaţa şi ştie ce îl aşteaptă la

şcoală-
I laxiircl

Hazard va absolvi în curânri n x . , j. . ^urana. Daca nu-voi

¡gS^ " PU,ea Să Vina ™ -¡ne [şi] sa [m]LZ

Dar când Rider îşi ridici mâna, arătându-i de-peu, mqloau unu, fraier care arunc» în el cu insulte îmi dau seama că va fi bine.

Hazard i-a învăţat pc amândoi - pe el si no Blanche - cum să fie puternici şi să nu înghită rahaturile altor persoane - oameni ca mine.

Hazard m-a făcut şi [pe] mine puternică, deşi nu îşi dă seama de asta. Dacă nu ar fi fost el, probabil că in ultimele luni aş fi

învăţat acasă sau aş fi preferat să renunţ cu totul la an, aşteptând ca Marea Depresie să treacă.

Ieşind din cantină, îl urmez pe Rider pe coridor, însă mi se taie respiraţia când îl zăresc la celălalt capăt pe Hazard, izbindu-l pe Chris de dulapul cuiva, **f** ca mai apoi să-I ia la pumni. încerc să-mi pun picioa- \ rele în mişcare, să alerg spre el, însă Rider mă prinde de cot şi mă trage înapoi. în zadar mă împotrivesc - n-aş fi crezut niciodată că are atât de multă forţă, incât să îşi încleşteze braţele în jurul taliei mele şi să mă ia pe sus.

- Nu, **prinţeso, râde în urechea mea.** Lasă-l. **Aşteaptă să facă asta încă de la începutul anului, când tâmpitul ăla te-a drogat la petrecere.**

M-am pierdut atât de mult, încât am şi uitat de asta. întâmplarea mi se pare că s-a petrecut într-o altă ᵛ»aţă şi că nici măcar nu a avut legătură cu mine. Rider mă roteşte, dar îmi întorc privirea spre Hazard ᵈ°ar să văd cum îl izbeşte pe Chris de pământ şi se apleacă deasupra lui, apoi Rider deschide uşa din faţa ⁿ°astră cu piciorul şi mă aruncă în laborator. Mă împleticesc şi mă întorc furioasă spre el, dar se postea-

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

Zăîn fata uşii, cu braţele încrucişate la piept. Pentru cei şaisprezece ani ai săi, e înalt. Lat in umeri într-un mod care nu-l face deşirat, ci mai degrabă de temut în comparaţie cu Hazard, care pare fragil în ciuda constituţiei sale, Rider cam bagă spaima în mine.

Dar asta nu mă împiedică să-l lovesc cu pumnii în piept. începe să râdă şi mă lasă să-mi fac de cap, fără să se clintească.

- Anunţă-mă când te potoleşti, prinţeso. Trebuie să vorbim.

Colţurile buzelor i se ridică într-un rânjet. Pufnesc furioasă pe nări. Am nevoie de Rider de partea mea, dar nu pot să fiu raţională când ştiu că dincolo de uşa asta, Hazard se pune în pericol.

- Despre ce vrei să vorbim? îl întreb cu respiraţia întretăiată.

»

- Despre idiotul de frate-miu şi viitorul lui.

Umerii îi coboară şi începe să se relaxeze, dar nu se mişcă niciun centimetru.

- Şi eu voiam să vorbesc cu tine, recunosc. Ar fi trebuit să o fac acum mult timp, doar că...
- Ai trecut prin nişte rahaturi, ridică din umeri.

Ştiu.

Nu am idee cât de multe i-a povestit Hazard şi nici nu ştiu cât de multe sunt dispusă să îi povestesc eu, dar o să-mi iau inima în dinţi şi o să fac tot ce p^t pentru viitorul lui Hazard.

- Ştiu că mama a fost implicată în bătaia pe care ai luat-o atunci, îi mărturisesc, mutându-mi p'rl' virea vinovată în pământ. Şi ştiu că a fost din cauza mea.
- Nu a fost din cauza ta, mârâie la mine.
- A fost din cauză că nu-l voia pe Hazard IM preajma mea, rectific. Şi te-a rănit pe tine. Ştiu că tre- bule s.v, spun lui Hazard, oftez, ridicându-mi privi- rea spre el, cu lacnm, m ochi. Nu şHu însă c ™ faţă situaţiei, Ridcr. 1,11 lac

încep să plâng şi nici nu mă deranjez să-mi şlcrg lacrimile. Rider se încruntă pentru o secundă apoi face un pas spre mine.

- Mi-e greu să-l privesc pe Hazard când ştiu ce ţi-a făcut mama şi sunt conştientă că trebuia să-i spun acum mult timp, dar tot ce voiam... îmi trag nasul si îmi muşc buza cu putere, apoi continui: tot ce voiam, era doar încă puţin

Im Scanned with CamScanner

timp cu el înainte să-i mărturisesc ceva care o să-l facă să nu mă mai vrea în viata lui.

Rider îşi desprinde braţele încrucişate de la piept, lăsându-le să-i atârne pe lângă corp.

— Uită-te la mine, prinţeso!

Apelativul mă face să zâmbesc puţin, dar şi vocea lui calmă şi serioasă. Mi-e cam greu să-l văd clar cu toate lacrimile astea care îmi înceţoşează privirea.

— Nu o să-i spui nimic lui Hazard, îşi mijeşte ochii. îmi eşti datoare, îmi aminteşte. V-am ţinut secretul ascuns atâta timp. Hazard bănuieşte că ai avut ceva de-a face cu întoarcerea lui la şcoală după ce a fost exmatriculat, dar nici eu şi nici Blanche nu am spus nimic.

îl privesc nedumerită. Nu pot face ce îmi cere. Nu mai pot să ascund asta de Hazard pentru mult «mp, deşi numai eu ştiu câte lucruri am făcut pentru [e]l Şi nu i-am spus nimic.

- Bătaia aia rn-a băgat în spital, însă ţi se pare « am lăsat-o pe mama ta să câştige? Nu, pufneşte

¡-am spus nimic lui Hazard şi o să faci cumva să [tf]eci peste toată vinovăţia pe care o simţi şi nu o sa sufli un cuvânt despre asta.

Clatin din cap.

— De ce nu i-ai spus nimic?

Rider îşi ridică privirea, uitându-se probabil [pe] fereastra laboratorului.

— Pentru că fraierul te iubeşte, spune in cc|[e] din urmă. Şi cu toţii a trebuit să sacrificăm ceva pentru relaţia voastră, îmi spune fără nicio urmă de răutate, ci doar ca o constatare. Tu a trebuit să renunţi la nesuferitele alea pe care le numeai prietene, Hazard a trebuit să renunţe la încăpăţânarea lui de a avea grijă de noi de parcă suntem handicapaţi, iar eu... Ei bine, cred că asta e partea mea.

Nu sunt suficient de idioată încât să-l contrazic, îmi şterg lacrimile, gândindu-mă la ce îmi cere.

— Când v-aţi despărţit, îşi coboară privirea din nou asupra mea, am crezut că Hazard a atins limita rahaturilor pe care le poate suporta, jur. A început sâ bea şi m-am temut că o ia pe urmele nenorocitului ăluia de tata, dar...

— Hazard a început să bea? il întrerup pentru că nu-mi vine să cred.

Scanned with CamScanner

Hazard pur şi simplu nu bea. Face tot posibilul să nu se transforme în tatăl lui, aşa că alcoolul e pe lista lucrurilor pe care Hazard le urăşte şi de care nu s-ar apuca niciodată.

— Din fericire, e genul paşnic atunci când o face, râde Rider. Aşa am aflat totul. Nu-şi poate ţine gura când e beat. E amuzant, Rider pare să-şi ameţească de această versiune a lui Hazard şi începe * râdă din nou. Mama ta l-a ameninţat că o să te exm* triculeze şi că nu o să intri la nicio facultate dacă nu * ţine departe de tine.

Fac un pas în spate şi mă izbesc de o masă djjj spatele meu. Asta e mărturisirea pe care nu am P[u]

Im Scanned with CamScanner

11A/ard
5» O do b V a7ar ^ f înHă Rider nu ciot de ales ^ cS ui final, o să fac exact ce uni cere **penUcă**
nu m* pot fiandi clar ş, pentru că m-am sătura a 1 " rănesc pe cei din jurul meu.

l Uv/.ard a stat departe de mine ca să nu-mi <lis- tnift* viitorul. Mătuşa mc. măcar nu i-a ameninţat vi**itorul** său, ci pe al meu. > Mi se învârte capul.

- A stat cu mine la spital, iar când nm început să-mi revin, plănuia să te caute, dar mama ta a ajuns prima la el.

încă îi spune *mamă* mătuşii mele, aşa că poate Hazard nu i-a povestit chiar totul.

- îmi pare rău, şoptesc lipsită de viaţă. îmi parc râu pentru tot, Rider. Pentru comportamentul meu, pentru tot ce ţi-am spus şi pentru tot ce ţi s-a întâmplat din cauza mea.

- Am nevoie să ştiu ceva.

Pare să nu-mi fi auzit părerile de rău. 11 privesc curioasă.

- A intrat la facultate? L-am tot întrebat, dar mi-a spus că eşti singura persoană care ştie răspunsul.

îşi bagă mâinile în buzunare şi începe să se clatine în faţă şi în spate.

încuviinţez, iar zâmbetul de pe chipul lui probabil că-mi va rămâne mult timp întipărit m minte. Nu pare doar mulţumit, ci mândru de fratele său.

- Bun, rânjeşte. O să-l scoţi de aici, prinţese.

— De ce nu mă urăşti?

Rider încetează să se mai fâţâie şi ridică din u'fieri.

87

A ?terh2nie

- Am încercat, strâmbă din nas. Crede-ma am încercat. Dar chiar cred că il iubeşti şi el e fer i^ aşa că...

Ridică iar din umeri. îmi doresc să fi raţionat ca Rider atunci când aveam şaisprezece ani, dar eram imatură, superficială şi trăiam intr-o lume a mea Fără să gândesc prea mult, străbat distanţa dintre noi şi îmi strecor braţele în jurul său. Rider e rigid ca o stană de piatră, dar nu-mi pasă. Icneşte surprins, insă nu se fereşte.

— Suntem in regulă. Şi da, te iert pentru tot.

Valul de uşurare care pune stăpânire pe mine când Rider îşi strecoară braţele in jurul meu mă ia pe nepregătite. Mi se înmoaie genunchii. Nu are nimic de-a face cu atingerea străină, ci cu faptul că Rider şi-a dat seama că aveam nevoie de

Im Scanned with CamScanner

iertarea lui când nici măcar eu nu o ştiam. I lamele sale miros a detergent şi nu detectez nicio urmă de parfum. Constat că îmbrăţişarea asta întregeşte câteva bucăţi din mine.

— Mulţumesc, îi şoptesc cu nasul înfundat. Dacă vreodată ai nevoie de ceva, sunt aici pentru tine. Şi pentru Blanche, ii asigur.

- Fii acolo pentru Hazard, şi iţi promit că noi o să fim bine.

încuviinţez şi mă îndepărtez de el. Rider ie*[1] din laborator fără să-mi mai spună altceva şi nici tfŢ car nu cred că mai e nevoie de cuvinte. M-am chinui atât de mult timp, amânând o discuţie care aveam >nj* presia că o să însemne sfârşitul meu şi al lui Hazar - nu începutul.

După ce îmi şterg lacrimile şi îmi fac curaj,' din laborator. Tata păşeşte relaxat pe holul unde n zard s-a încăierat cu Chris in urmă cu câteva m[in] cu mâinile în buzunarele pantalonilor săi la dung

Hazard

Tata?

Cu paşi mici, mă îndrept spre el. Expresiile sale se tot schimbă de la o secundă la alta şi decide, în cele din urmă, că e cazul să fie îngrijorat. Mă priveşte cu ochi mijiți și își scoate batista din buzunarul sacoului când ajung în dreptul lui. O iau recunoscătoare şi mă arunc în brațele sale.

arunc in uuu<-iv.

— Iartă-mă, îl rog. P[e] spate şi mă ı ce naiba m-a

Palma lui mă mângâie liniştitor pe spate ş cuprinde în brațe, fără să mă întrebe ce naiba apucat.

- N-am ce să îţi iert, Nev.
- Tată, mă smiorcăi.
- Bine, îl simt râzând. Te iert. Doar dacă mă ierţi şi tu pe mine.

E cel mai nepotrivit loc în care să avem discuţia asta, dar am nevoie de iertarea lui ca să pot merge mai departe. La fel cum am avut nevoie de iertarea lui Rider, fără ca măcar să o ştiu. Şi, în final, am nevoie ca Hazard să mă ierte.

Iertare.

E un cuvânt la care nu m-am gândit niciodată. E unul dintre cuvintele pe care nu credeam că o să le rostesc vreodată, dar le-am greşit atât de multor oameni, încât mă mir că nimeni nu a început să arunce in mine cu roşii încă.

— Te iert, îl asigur.

Scanned with CamScanner

Tata, la fel ca Hazard, **a fost mereu acolo pentru «ine. E omul meu, indiferent de ce se întâmplă intre**

Şi îl iert.

Pentru toate secretele. Pentru toate minciunile.

Im Scanned with CamScanner

Mă mai ţine în braţe câteva minute, în tâCer atât cât am nevoie ca să mă liniştesc şi să pot să-| vesc.

— De ce eşti aici?

— Hazard, zâmbeşte. Aparent, s-a *fncăieral* schiţează ghilimelele în aer, amuzat, cu Christopher.

— Şi de ce te-au sunat pe tine? mă încrunt.

— M-ai rugat să am grijă de el, îşi arcuieşte o sprânceană. Aşa că asta fac. Hai cu mine.

Viaţa mea pare să-şi reia un oarecare curs şi habar nu am cine o să fiu când toate bucăţile din mine o să se reîntregească, dar nici măcar nu-mi mai pasă.

în timp *cc* mă îndrept cu tata spre biroul noului director, iau o decizie.
Una care s-ar putea să îi distrugă viaţa lui Chris, dar persoanele ca el - ca mine - trebuie să se trezească la realitate la un moment dat şi să îşi dea seama că Universul nu se roteşte în jurul lor.NEGRU

Nici noul director şi nici tatăl Evei nu îi contestă cuvintele. Memoria mea pare înceţoşată - ştiu că în urmă cu un sfert de oră mă aşteptam ca mama să intre pe uşă, dar, în schimb, i-am văzut pe Eva şi pe tatăl ei. Se pare că el este persoana mea de contact. Nu ştiu când s-a întâmplat asta, dar am renunţat să-mi mai pun întrebări când vine vorba de familia Evei. Iar ultimul lucru la care mă aşteptam era ca Eva să mărturisească tot ce s-a întâmplat în acea seară la petrecere, justificându-mi furia direcţionată spre Chris.
Tatăl ei a mai auzit o versiune a evenimentelor care au avut loc atunci - o altă versiune. Una care probabil nu i-a activat furia încât să-i strălucească ochii in ^mn de revoltă şi nu l-a făcut să se încrunte şi să-şi strângă mâinile în pumni.

Eva arată mai mică decât de obicei pe fotoliul din faţa biroului. Stau **sprijinit** de perete pentru că 'f m

cedat locul când a apărut în încăpere şi oricum n'rneni nu pare să-mi observe prezenţa. Nimeni, cu excepţia Evei. Ea mereu mă caută cu privirea şi îmi câte un zâmbet din când în când - singurul lu- Cru care-mi permite să respir.

- îi voi contacta de urgenţii pe părinţii fc,- Christopher şi Jossiah, spune noul director, frămân' tându-şi mâinile.

Pare un om decent. în puţinele minute pecare le-am petrecut în compania lui, nu a ţipat la mine, nu s-a enervat şi nu a menţionat nici măcar o dată de influenţa pe care o are tatăl lui Chris. A vrut doar să ştie ce am avut cu el. Răspuns pe care am întârziat să-l ofer, aşa că l-a sunat pe tatăl Evei. De asta ne aflăm aici, dar se pare că Eva a avut alte planuri.

- De ce nu mi-ai spus mai devreme, Eva?

Tatăl ei nu pare nervos, ci doar dezamăgit că nu a aflat mai repede de toată situaţia asta.

- Nu ştiu, oftează Eva. Presupun că am vrut să mă răzbun singură, dar acum îmi dau seama că nu are niciun rost şi că cel mai bine ar fi să fie traşi la răspundere.

Domnul Jeringan încuviinţează şi se roteşte spre Eva, luându-i mâna într-a sa.

- Cine mai era acolo în acea seară, Nevaeh?

Eva îşi îndreaptă privirea spre director. Ochii lui căprui o privesc blând, cu o compasiune pe «re nu mi-o pot imagina pe faţa mătuşii sale. Ezită, nesigură dacă să-l implice şi pe fratele meu sau nu, dare să-i ofer tot ajutorul de care are nevoie.

- Rider, şoptesc. Fratele meu era acolo.

Directorul încuviinţează, dar nu spune că vrea să-l vadă. Poate că e de ajuns cuvântul Evei Ş» P zenţa tatălui său. Nu ştiu dacă are vreo importan£ ce

Scanned with CamScanner

am eu de spus, dar nimeni nu mi-a zis că f**- plec. Rămân sprijinit de perete, încercând să nu cec impulsului de a-mi lipi talpa de el.

- Cred că cel mai bine ar fi să programan[1] întâlnire, sugerează directorul.

^a asta acum!
Tonul domnului Jeringan pare a fi decisiv

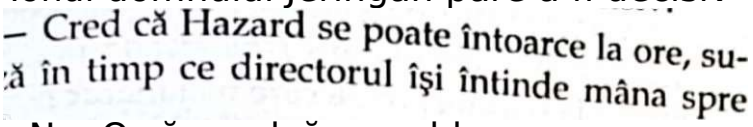

- Nu. O să rezolvăm problem
gereaz telefon

.încuviinţează şi îmi face semn cu bărbia că sunt liber să plec. Lva îşi roteşte capul spre mine şi citesc pe buzele ei *tc sun cand ies de aici.* îi zâmbesc, apoi mă rotesc şi plec.

Nu mai văd chiar atât de clar cu ochiul stâng iar zona din jurul lui pare să se umfle în urma pumnului pe care a reuşit să mi-l dea Chris. Am pierdut ora şi încep să-mi pulseze tâmplele, aşa că nu mai rămân pentru următoarea - care e de fapt ultima.

Eva o să mă sune când iese de la director şi probabil tatăl ei nu m-a vrut acolo, ca să nu fiu martor la cum urmează să rezolve situaţia cu părinţii lui Chris şi ai lui Jossiah. Aşa că mă îndrept spre parcare, apoi spre casă.

Nu am mai menţionat nimic de răspunsul pe care l-am privit de la Universitate, dar adevărul e că simt o înţepătură în piept ori de câte ori mă întreb dacă am intrat sau nu. Dacă voi merge la studii sau nu. Dacă există un viitor pentru mine şi Eva. Probabil nu e corect să-mi las viitorul influenţat de asta, dar că, în timp, vinovăţia mă va roade pe dinăuntru dacă plec de aici doar ca să fiu cu Eva, lăsându-mi [fra]Î'i în urmă. Facultatea însă îmi oferă un motiv înţepat şi care nu pare chiar atât de egoist. . Un zâmbet idiot îşi face apariţia pe buzele mele [ş,n]u vrea să dispară.

A. **Stephanie**

93

Un viitor nentru mine $i Evn.

Scanned with CamScanner

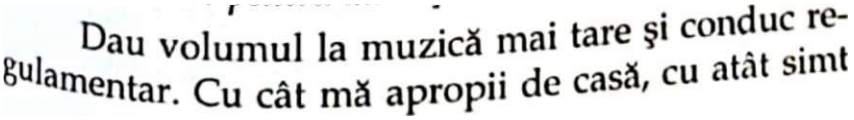
Dau volumul la muzică mai tare şi conduc re-
gulamentar. Cu cât mă apropii de casă, cu atât simt

nevoia stupidă să accelerez. Aud sunetele unor sirene la distanţă, dar nu le pot diferenţia - niciodată n-am ştiut să disting între ambulanţă, poliţie sau pompieri Semnalizez la stânga şi virez pe strada noastră, iar răspunsul la o întrebare pe care nici măcar n-am rostit-o, e chiar în faţa mea.

Două maşini de pompieri.

O ambulanţă.

Oprite chiar în faţa casei noastre.

Accelerez încă dinainte de a vedea norul de fum care se înalţă spre cer. îmi tremură mâinile şi strâng volanul cu putere. îmi încleştez maxilarul şi încerc să mă lupt cu senzaţia de vid care-şi face culcuş in stomacul meu. Nu conştientizez când parchez, când cobor din maşină sau când încep să alerg spre casă, ca mai apoi să mă lupt cu unul dintre pompieri.

Pentru clipe îndelungi, nu pot face nimic altce va decât să privesc cum încearcă să stingă focul şi încerc să-mi amintesc culoarea casei - ceea ce e **stupid-** mai ales acum dar e prea mult negru şi e singurul lucru pe care-l văd în faţa ochilor. Negru. Atât de mult negru.

Şi fum.

Cuvinte. Cineva vorbeşte cu mine, dar nu înţeleg nimic. încă sunt imobilizat de două braţe Şi n* măcar nu mi-am dat seama că încercam sâ-m» drum spre casă.

Rider. Nu. Rider e la şcoală.

X m fii la şcoala. Te rog, Rider. Te rog- ne-mi că n-ai ales zi,ui asta ea să chiuleşti şi să mers' <"., 'ŤŤ'de. Sau, dacă ai făcut-o, te rog să fii u»J«r parc. Te rog!

Blanche.

Iv/f/,nu IVnnche.

Tata sigur era acasă. Tata nu pleacă nicăieri, ni-
iodată.

Mama. Unde naiba e mama? Nu pot gândi clar Nu pot nici măcar să mai respir. încerc să inspir, dar niă suloc.

1)5

Scanned with CamScanner

- Locuiesc aici, mă înec.

Habar n-am dacă mă ascultă cineva.

- Locuiesc aici, repet. Părinţii mei sunt în casă.

- Mama ta e în drum spre spital, disting cuvintele clar.

Clipesc de câteva ori, încercând să mă concentrez. Pompierii intră în unele clădiri în flăcări, dacă au acces. îmi amintesc asta acum. Probabil mama a fost scoasă înainte să ajung aici şi n-am făcut nimic altceva decât să pierd timpul.

Mama. Mama e la spital.

- Tata? şoptesc cu un nod în gât.

Nu ştiu de ce îmi pasă de soarta lui. Ar trebui să întreb de Blanche şi Rider, dar vreau să cred că nu sunt în casă. Că sunt la şcoală, fiecare într-o clasă unde se plictisesc teribil, aşteptând să treacă timpul.

E un ofiţer de poliţie, nu un pompier. Un ofiţer de poliţie m-á ţinut imobilizat până acum. Privirea itTli joacă feste. '

- La spital, spun absent. Mama e la spital.

îmi las braţele să-mi cadă pe lângă corp şi sunt e'iberat în câteva clipe. Nu par să reprezint un pen- Co1- îmi scot telefonul din buzunar şi îl sun pe Rider.

Niciun răspuns.

O apelez pe Blanche.

Nimic.

— Mai era altcineva în casă?

Eu sunt cel care vorbeşte, dar nu-mi aud vocea

— încă nu ştim. O parte din acoperiş s-a prăbuşit, îmi răspunde ofiţerul.

La spital. Trebuie să ajung la spital. îi mulţumesc. Cred. Rostesc ceva, oricum. Cuvinte pe care nu le aud. Mă rotesc pe călcâie. îl aud strigând în urma mea, dar nu înţeleg ce îmi spune. Ştiu doar că trebuie să ajung la spital.

Şi să caut numărul şcolii.

Trebuie să sun la şcoală, să mă asigur că Rider şi Blanche nu erau acasă.

£

Im Scanned with CamScanner

În drum spre spital, mintea mea e prea ocupată să-şi facă griji pentru fraţii mei ca să conştientizeze ce se întâmplă.

Se luptă cu realitatea.

«x.

_____>

Scanned with CamScanner

Şi oricare ar fi realitatea, nu sunt sigur că îi p°l face faţă.[111] FERICITA, EVA!

îmi amintesc că eram pe fotoliul din biroul directorului, in timp ce tata îi ameninţa pe părinţii lui Chris şi ai lui Jossiah cu măsuri legale şi cu viitorul distrus al fiilor săi. Apoi secretara directorului a bătut la uşă, a intrat şi ne-a spus că a avut loc un incendiu la familia McKain. în timp ce am sărit de pe fotoliu, mi-am rotit privirea spre tata, sperând să-mi spună ceva, orice. Că nu am auzit bine. Că visez.

- A sunat Hazard, a continuat. Vrea să ştie dacă fraţii lui sunt la şcoală şi dacă da, să îi trimitem ^ spital. Am înţeles că mama lor e acolo.

Apoi n-am mai auzit nimic. Tata s-a ridicat de P[e] scaun şi m-a prins de mână, ajutându-mă să-mi Păstrez echilibrul. A schimbat câteva cuvinte cu directorul, apoi îmi amintesc că i-am urmat pe amân- pe holurile liceului, încercând să dăm de Rider şi H'anche.

îmi amintesc şi nu-mi amintesc.

Simt prea multe şi nimic în acelaşi timp.

Respir, dar mă sufoc.

Tata ne-a condus la spital. Pe mine, pe Rider şi t [an]che şi [îmi] doresc să fi fost capabilă să-« eonso- ' [cu]mva, dar adevărul e că n-am reuşit să rosttsc

97niciun cuvânt. Tata e cel care a încercat să-i sig[Urecâ] totul va fi bine.

Doar că nimic nu e bine...

Nu ştiu unde e Hazard, dar tata îmi ia o mână într-a sa, în timp ce îmi şterge lacrimile cu mâna li- beră. Nici nu-mi amintesc de cât timp stau aici. L-[am] văzut pe Hazard doar pentru un minut şi am încercat să mă apropii de el, dar m-a îndepărtat.

— M-ai auzit, Nev?

încuviinţez.

Au găsit rămăşiţele tatălui lui Hazard după ce au reuşit să stingă focul care a izbucnit de la o ţigară aprinsă.

Mama lui a murit in ambulanţă, in drum spre spital.

Nu pot să realizez ce se întâmplă.

- Unde e Hazard? e singurul lucru pe care sunt capabilă să-l rostesc.
- O să am eu grijă de Hazard, Nev.

I— Scanned with CamScanner

încuviinţez. Aş vrea să cred că tata va fi în stare să facă totul să fie aşa cum a fost în urmă cu câteva ore, azi-dimineaţă, dar, deşi tata e eroul meu, nu e magician. Nu poate modifica realitatea. Nu e capăt"[1] Să dea timpul înapoi.

- Nu pot să...

Tata mă trage în braţele sale. Nu pot să vorbe*' Nu pot să gândesc. înţeleg că părinţii lui Hazard^ murit, dar nu pot să conştientizez.' Mintea mea -[4] blocat şi nu mai procesează nimic.

- Ce pot să fac?

Nu primesc un răspuns, ci doar o mâng[a]' , constantă pe spate. Tata mă lasă să plâng la P[,cp] lui atat cât am nevoie, dar nu e de ajuns.

_ Trebuie să-l găsesc pe Hazard, îi spun, sughiţând.

¡I simt oftând.

- Hazard nu vrea să te vadă acum, Nev, îmi şopteşte. Dar promit că o să am grijă de el.

Nu înţeleg. Hazard nu vrea să mă vadă acum? Trebuie să fiu acolo pentru el. Trebuie să-l ajut cumva. Trebuie să-

Clatin cu înverşunare din cap, deşi ştiu destul declar că ăsta e modul lui Hazard de a face faţă realităţii. Do unul singur. Asta s-a întâmplat şi atunci când Rider a fost în spital. A făcut tot posibilul să mă evite şi nici măcar acum, când lucrurile sunt de o mie de ori mai rele, nu vrea să-mi accepte sprijinul.

- Nu înţeleg.
- îmi pare rău, Nev.

Tonul tatălui meu e calm, înţelegător, şi nu mă face decât să plâng şi mai tare.

Hazard nu vrea să mă vadă.

După tot ce s-a întâmplat între noi, Hazard nu [Vrea] să mă vadă în momentele care contează cu adevărat.

- Ar trebui să fiu acolo pentru el.

, Nu-mi pot imagina tot ce simte. Charlotte mi-a [0S]» ca o mamă, dar nu a fost mama mea. A fost mama [lui] Hazard. Şi, deşi tatăl său nu s-a numărat niciodată Printre persoanele Iui preferate din Univers, asta nu [Sc,1]'mbă cu nimic faptul că a fost *tatăl lui.*

- A ars toată casa?

Scanned with CamScanner

Tata dă din cap afirmativ. Va - Nu te gândi la asta, îmi spune. Mai am cate- Cetăţi în ora?. O să am grijă de ei, Nev. O să 1 n Pc Jonas să te ducă acasă.

9

Scanned with CamScanner

9Hazard nu poate lupta cu tata. **Şi,** chiar dacă vrea să o facă, tata mereu câştigă. ar

E singurul lucru care mă face să pot respira **p**u**.** tin. Orice s-ar întâmpla, tata o să aibă grijă de ei, însâ nu pot să plec de aici. Nu încă.

- Trebuie să vorbesc cu Hazard, mă încăpăţânez.

Tata oftează adânc, dar se ridică şi încuviinţează, deşi privirea lui poartă un avertisment nerostit. E o bătălie pierdută, dar nu pot renunţa.

- Ultima dată când l-am văzut, era la capelă. L-am rugat să mă aştepte. Sunt unele lucruri care trebuie...

îşi lasă propoziţia neterminată. Lucruri care trebuie puse la punct. Trebuie făcute aranjamente pentru înmormântare. Treburi pe care Hazard nu le poate face acum de unul singur.

- Jonas o să te aştepte în parcare.

Tata ştie ceva ce eu nu ştiu, dar nu mai pun ni- cio întrebare. încerc să găsesc drumul spre **capelă** să-mi potolesc lacrimile. N-am pierdut **niciodată o** persoană dragă. Confuzia, durerea, negarea. Pwjfj pun că toate sunt normale, dar nu pot gândi clar. **I** nu mă pot agăţa cu disperare de un singur **sentimen** Trec de la unul la altul mult prea repede.

Găsesc capela.

Şi pe Hazard. ^

Scanned with CamScanner

E singura persoană din încăperea nlică' V^l recunoaşte oriunde. Câteva lumânări ard în ^ din dreapta, aproape de intrare, iar mirosul de _ perare pluteşte în aer. Mă apropii cu paşi mia «J bandu-mă dacă nu ar fi mai bine să-l ascult pe ' Aş vrea să fiu suficient de curajoasă încât să ntf^ lângă el, dar nu sunt. Sunt speriată. Iau loc pe p<din spatele lui şi încerc să fac cât mai puţin zgomot posibil. Să respir cât mai încet.

Hazard nu se roagă. Nu că rugăciunile ar mai **avea** vreo importanţă acum.

- Du-te acasă, Eva!

îmi aruncă o privire peste umăr, dar e doar pentru o clipă. Nici măcar nu se poate uita la mine. Nu-i recunosc vocea frântă, dar vreau să-l pot stTânge in braţe, să-l asigur că sunt aici pentru el şi că nu e singur. Că nu trebuie să treacă doar el prin asta.

- Nici nu-mi pot imagina ce simţi, Aza, dar...
- Ai dreptate. Nu-ţi poţi imagina ce simt.

Vocea lui e rece, de nerecunoscut, dar are o urmă de furie îndreptată numai şi numai spre mine.

- Ai pierdut vreodată pe cineva, Nevaeh? Ai pierdut vreodată ceva, de fapt?

Nu e corect din partea lui.

- Asta nu înseamnă că nu pot fi alături de tine.
- N-am nevoie să fii alături de mine. Du-te acasă.

c, - Sunt aici pentru tine, Hazard. îmi pare rău

ră - îţi pare rău? Tu nu ştii ce înseamnă să îţi pară

U-Să **pierzi.** Să **suferi.** Dri **Hazard e** în **stare de** şoc. Vorbeşte **suferinţa care trece.**

Oftând, mă ridic.

- Nu eşti singur.

Scanned with CamScanner

fi, . cu siguranţă **se comportă de parcă** vrea **să i ri>ur. Plec** înainte **să-şi redirecţioneze i.Ureaga C^P* mine.** Asta **nu are nicio legătură cu mine şi eau să mă cert cu el.** Nu **acum.**îmi amintesc multe perioade din viaţa mea în care părinţii mei au fost absenţi, dar nu şi Charlotte. îmi aduc aminte cum nu mă lăsa niciodată să mănânc îngheţată dacă nu-mi făceam temele mai întâi. Cum îmi dezinfecta genunchii de fiecare dată atunci când mă juleam prin curte. Dacă închid ochii, o pot vedea chiar în faţa mea, filmându-mă în timp ce învăţam să merg pe bicicletă. O văd exclamând entuziasmată şi aplaudând, şi nu mă pot abţine să nu mă întreb de ce a fost atât de prezentă în viaţa mea, dar atât de absentă în viata lui Hazard?

De ce nu i-a oferit tot timpul şi atenţia pe care mi le-a oferit mie?

De ce a permis ca Blanche şi Rider să fie abuzaţi sub acelaşi acoperiş cu ea?

Pe cât de mult o iubesc pentru tot ce a făcut pentru mine, pe atât de mult o urăsc pentru tot ce nu a făcut pentru copiii săi.

— Eşti bine?

Vocea tatei mă readuce cu picioarele pe pământ. Realizez că îl ţin de mână şi că probabil am început să-l strâng prea tare în ultimele secunde, în timp ce mintea mea a luat-o razna.

- Vrei să mai rămâi puţin?

Arunc o privire în jurul meu. Am rămas doar noi in jurul mormintelor. Şi Hazard, dar la câţiva metri distantă.

$

Nu a schimbat niciun cuvânt cu mine şi ^l,""3,!?"3 ,t<M prin ce "•<*<-' acum. Am fost pentru Blanche în ultimele zile, **încercând** să o <**£

Scanned with CamScanner

le/ cum am Putut mai bine. Tata le-a pus la disp"2'1una dintre proprietăţile sale, aşa cum mi , oca5ă mare, cu două etaje, într-un rartte^ ™ ?* E
ÎÎcila 3,11 V38a imPreSie Că Hazard nid nuadolr-

_ Poţi să mă aştepţi puţin? ¡1 rog- erâ Aza nu mă va evita şi acum. p MU ca

N-am vrut să vin la înmormântare, dorindu-mi să nu-l enervez cu prezenţa mea, însă tata a insistat La urma urmei, Charlotte a făcut parte din familia noastră.

Tata îmi eliberează mâna şi se îndepărtează îmi ridic privirea spre Hazard.

încerc să respir, dar respiraţia mi-e prea sacadată. E îmbrăcat în negru din cap până în picioare - blugi, cămaşă, geacă - şi e pur şi simplu absent.

Inii fac curaj şi mă apropii de el cu paşi mici. Mă opresc în stânga lui şi mă rotesc. Amândoi privim acum la pământul recent răscolit, la mormintele ală- turate din faţa noastră. Aş vrea să ştiu ce să spun, dar cuvintele mi se blochează în gât. Nu-I pot acuza pen- tru faptul că nu rn-a vrut în preajma lui în ultimele ¿¡le. Are prea multe pe cap, iar eu nu am nicio intenţie sâ fiu o povară în plus pentru el. Vreau să-l iau în braţe. Să-l asigur că totul o să fie bine. Dar ar fi o minciună. O perioadă, nimic nu va fi bine pentru el. - Scrisoarea, îşi drege glasul, iar vocea lu. e arŞâită, de parcă n-a mai vorbit de mult. s îmi rotesc privirea spre el rid.cându-nu Prâncenele. Scrisoarea de admitere? " ^tură are scrisoarea cu toate astea, dai Hazard U ro8e glasul iar şi îmi explică:

1113

A. Stophnnii'

- Te rog să o arzi, înghite în sec. Nu vreau să ştiu răspunsul.

Aş vrea să mă privească, dar îşi ţine ochii aţin- titi în faţă. A fost întotdeauna slab, însă acum îmi dă impresia că se deşiră, are cearcăne sub ochi şi e mai palid ca niciodată.

Im Scanned with CamScanner

- Bine, accept, obosită să mă mai lupt cu el. în plus, ăsta nu e nici locul şi nici momentul.

Ştiu de la tata că acum, pentru că nu mai există niciun adult în viaţa lor, Rider şi Blanche îi vor fi încredinţaţi lui Hazard ca să nu ajungă la orfelinat. Am încetat să mai sper la un viitor împreună. La planuri pentru facultate.

Nu-mi doresc decât să mă lase să fiu aici pentru el.

- Aş putea să amân facultatea un an, şoptesc.
- Nu, spune hotărât.

Nu.

Cumva, nici nu mă aşteptam ca Hazard să & de acord cu asta, dar chiar sunt dispusă să amân studiile. Sunt dispusă să amân atât timp cât e nevoie, pentru a-i fi alături.

- îţi mulţumesc pentru tot ce ai făcut pe'ltrU mine, Eva.

Îmi umezesc buzele cu limba şi nu împiedic lacrimile să mi se scurgă pe obraji.

- Aza...
- Ascultă-mă, Eva.

Il ascult.

, ~Sunt ^sponsabil de Rider şi **Blanche,** ^i« că pusă ^ r03 nici o dată în nile 8 pusă să 1 ţi pui viaţă pe pauză pentru mine, Eva. *

" 31 iace asta- ^ **îţi** spun **d**in proprie **experienţă** că 104 j

contează cat de bune sunt intenţiile tale, cât de mult iubeşti persoana pentru care eşti dispus să te sacrific !n final, sămanţa de regret încolţeşte şi te ajun„e **urmă.**

Se roteşte spre mine şi reuşeşte, cumva, să-mi zambească. Deşi e un zâmbet pe care nu-l recunosc.

Dau să spun că încă o putem scoate la capăt, dar işi lipeşte un deget de buzele mele, clătinând din cap.

- Ştiu ce urmează să spui. îţi pot oferi părţi din mine, bucăţele deja sfărâmate de lucruri care nu au avut niciodată legătură cu tine şi nu e corect. Dacă aş putea să schimb ceva, aş face-o. Sper că ştii asta.

Şi eu sper că ştie că dacă aş putea împiedica lacrimile să-mi curgă şiroaie pe obraji, aş face-o. Dar nu pot.

Scanned with CamScanner

Hazard îşi mută degetul de pe buzele mele pe °braz, ştergându-mi lacrimile. înghit în sec.

- Ştiu că tatăl tău mă ajută datorită ţie. încă un cru pentru care trebuie să-ţi mulţumesc.

- Nu...

Îmi zâmbeşte de parcă ştie că niciodată nu mă PQt °pri din vorbit. Din a-l contrazice. Ştiu că suferă, ar nu e nevoie să se izoleze de lume - de mine. însă aJuns să-l cunosc atât de bine, încât am înţeles, , 7 din secunda în care nu a vrut să mă vadă la spi- ¡¡T3 ^a inevitabil. însă oricât m-am pregătit pentru la' lumea continuă să se prăbuşească în jurul meu. (in , - De ce nu poţi să mă laşi să fiu aici pentru ne? oftez.

r- Pentru că vei ajunge să regreţi şi pentru că U ar« corect din partea mea să îţi permit să fac. asta.

"" K'der şi Blanche nu vor fi minori la infinit. trebl - Stiu. Dar suntem prea diferiţi, Eva. N-ar fi bu,t ne implicăm într-o relaţie despre care ştiam
I

Im Scanned with CamScanner

105de la bun început că era sortită eşecului. Lăsând l$_{ao}$ parte viitorul momentan nu am nici măcar o casă.

- Suntem diferiţi, recunosc. Dar...
- Eva, inspiră adânc. Nu mai pot fi împreună cu tine. Nu mai vreau să fiu împreună cu tine, accentuează. Am alte priorităţi acum.

Deşi Hazard nu vrea să vadă asta, m-am maturizat în ultimul an. înţeleg că fraţii lui sunt acum responsabilitatea lui şi că nu poate face nimic până când nu devin majori, dar nu sunt aici ca să îi **cer** ceva sau ca să mă asigur că sunt prioritatea lui.

Voiam doar să ştie că nu e singur şi că poate conta pe mine.

însă lui Hazard îi place să fie singur.
îl doare să recunoască atunci când are nevoie de ajutor.

Mă rotesc spre el, mă ridic pe vârfuri şi [ll]* pese buzele de obrazul său. Nu lungesc moment^ deşi mirosul lui familiar îmi face picioarele să-nu t* mure.
Se-

- Ai grijă de tine, îl rog. De dragul meu- - nă-mă oricând dacă ai nevoie de ceva. ,

îşi bagă mâinile în buzunarele gecii şi ^ Nici nu încuviinţează, nici nu clatină dm«®^

Aş putea să-i spun atât de multe lucru* [ct] Ştiu că nu ar conta. $

Hazard a luat o hotărâre, iar aceasta e că^ vrea alături de el în momentele astea chinuit ' ,, ca »ubita, nici ca prietenă, şi nu mai pot f f «ecat să sper că va accepta ajutorul tatălui n^' ^**

- Fii fericită, Eva, îl aud şoptind în ^"
»ndepârtez.

11W,Simt cum redevenim străini. Nu-mi şterg lacrimile.

Am nevoie să plâng. Pentru ultima dată.
DOUĂ I.UN1 MAI TÂRZIU.

Eu şi Hazard mereu ne-am aflat la poli opuşi, insă asta nu înseamnă că nu am sperat la un final fericit.

Un deznodământ pentru care, din punctul meu de vedere, am luptat până la capăt.

Insă suntem mult prea diferiţi şi... ideea, în cazul nostru, că persoanele aflate complet în antiteză se [a]*rag, s-a dovedit a fi cea mai mare prostie. Cei cu caractere total opuse se atrag doar dacă oamenii sunt dispuşi să

Scanned with CamScanner

facă anumite compromisuri, să se lase mo- J[e]tyi şi să mai cedeze din când în când. Eu am fost [dls]Pusă să fac toate lucrurile astea. Hazard? EI a decis [să] pună fericirea mea mai presus de a sa. A renunţat [a] mine pentru... mine. Ca să nu mă sacrific pentru el, [eşi]' 'n final, ar fi trebuit ca decizia să-mi aparţină.

N-am mai plâns - şi prin asta vreau să spun că mai vărsat lacrimi - pentru că mi-am tot plâns [s][e] milă în ultima perioadă. Am sperat până în ultima ^undă că Hazard se va răzgândi şi îşi va da seama [v]>aţa e mai uşoară atunci când eşti dispus să laşi de [t,nc] Şi să accepţi ajutorul celor din jur, mai ales al ioanelor care te iubesc şi ar face orice pentru tine.

[J]nsă Hazard nu e maleabil.

Im Scanned with CamScanner

Niciodată nu a fost.

Am păstrat legătura cu Blanche, iar tata mă ti la curent cu informaţiile legate de Hazard. El a fost7 acord să lucreze în continuare pentru tatăl meu ca J se poată întreţine.

Va fi bine.

Hazard e cel mai puternic om pe care l-am Întâlnit.

Va fi bine.

Aş vrea să pot spune acelaşi lucru şi despre mine.

I-am dat tot ce am avut, dar tot nu a fost de ajuns. în final, cred că am rămas răzgâiata bogată care am fost dintotdeauna.

însă nu mă deranjează. Am încercat să fac compromisuri, să mă remodelez, să fiu altfel, dar nu a contat.

Datorită lui Hazard sunt o persoană mai buni şi nu mă simt prost pentru cine sunt. Nu mă mai simt prost pentru că m-am născut într-o familie înstăriţi nu mă simt prost pentru stilul meu de viaţă şi nia pentru deciziile pe care le-am luat în ultimul an.

Am dat tot ce am avut. Nu a fost suficient.

Iar acum trebuie să mă redescopăr. Să-mi dau seama cine sunt in absenţa lui Hazard.

Uşa de la camera mea **se trânteşte** brusc de **P** rete **ş.** mă face să tresar. îmi ridic **leneşă** capul Şi[111] încrunt imediat.

Dante şi Atlas - verişorii mei - intră în ca"*' de parcă sunt la ei acasă. în urma lor, **Maverick.** *• care a condus sute de mile ca să mă scoată la o m»' re după vacanţa de Crăciun. Mi se formează un ^ nu

iac, dar e invadat imediat de fluturi - nu de genul Mantie, ci de fericire.

- Unde e Brecken? zâmbesc, ridicându-mă de pe pat.

Dan te mă ia în braţe şi mă roteşte. îmi dau capul pe spate şi râd, iar când mă aşază pe podea, Atlas mă trage într-o îmbrăţişare care reîntregeşte ceva în interiorul meu. Dante e la aceeaşi facultate cu Mavs - în Orlando. N-am aplicat acolo doar pentru ioare şi ocean, ci pentru că Dante e în acel loc, iar Atlas şi Brecken plănuiesc să i se alăture.

- Brecken e prea îngropat în...

- Teme, îl întrerup pe Atlas, încercând să mă eliberez din îmbrăţişarea lui de urs. Sper că asta voiai să spui.

Im Scanned with CamScanner

- Oarecum, rânjeşte.

Dante şi Atlas seamănă cu tatăl lor. Blonzi, ochi albaştri, vedetele echipei de baschet. Brecken e anomalia - roşcat, cu ochi verzi, iar ultima dată când am verificat, oarecum tocilar.

îmi rotesc privirea spre Mavs, care a rămas [s]Prijinit de tocul uşii, cu braţele încrucişate la piept. [Pâr]ul lui brunet dezvăluie acelaşi haos perfect, iar ^hii lui albaştri sunt fixaţi asupra mea, aşteptând [f]ac o mişcare. Ultima dată când l-am văzut, i-am ?[at] destul de clar de înţeles că eram îndrăgostită de ^azard. Atât de îndrăgostită, încât nici nu i-am acor- [at] [aten]ţie. Intensitatea din privirea lui e nouă sau a [a]colo [şi] când am ieşit la întâlnire? Mi-a **fost** greu ?'[mi] ^cund zâmbetul ultima dată când l**-am** văzut? [c]°[arl]* blugi negri, rupţi în genunchi, şi un tricou in > nuanţă, de la *Versace* - în mijloc, e conturat sa multicoloră sau o versiune distorsionată a

Scanned with CamScanner

'Oricum.A- Stephanie

- Mi-a fost dor de voi, le spun in timp $_{Ce}$ îndrept spre Mavs. ^

N^{T}u-şi ia privirea de la mine nicio secundă Co stal că am uitat cum e să te privească cineva atât d intens. În afară de Hazard, dar nu vreau să mă gâ$_{n}$* dese acum la el.

Nu o să mă gândesc iar la Hazard.

Nu o să alunec de pe marginea prâpastiei.

- Mavs, şoptesc, dându-mi uşor capul pe spate ca să-i pot menţine privirea.

Mă ia prin surprindere zâmbetul sincer care apare pe buzele mole.

- 1 leaven, imi răspunde la zâmbet, cu gropiţe, o sprânceană arcuită şi acelaşi alint po care l-a gAsit pentru mine, intorcându-mi numele.

- 1 leaven'! il aud pe Hanţe pufnind. Fata asta e Satana pe pământ.

Îmi dau ochii peste cap şi ii ofer o îmbrăţişare lui Mavs. Braţele lui mă învăluie cu căldură şi e ciudat că imi amintesc parfumul său. Mă ţine în braţe,îşi sprijină bărbia pe creştetul meu şi nu protestez. Nici nu mă retrag. îl las să mă tină aşa, încântată că există oamen. care vor să fie in compania mea şi să se bucure de ea. Fericită că există persoane dispuse să conducă ore in şir ca să mă vadă. Mi se formează un gol in siomac şi înghit în sec, lipindu -mi fruntea de piepW iui. Uf tez adânc. Mavs întăreşte strânsoarea din jurul meu ş, habar nu are cât ii sunt de **recunoscătoare** pen- tru pnma îmbrăţişare pe care o primesc, in perioada post-tiazard, care nu **e** de la una dintre rudele mele-

$_{veri}$ ~$^{Nu\ mi}$-aţi spus ce faceţi aici, mă rotesc spre venşon. me,, când reuşesc să mă dezlipesc de Mav*

Scanned with CamScanner

- « în intervenţie? mă încrunt. Atlas se trânteşte pc nat îm- la unul la altul, dar nu primesc *ciun de rotesc spre Mavs. puns. Mă

- Hei, nu te uita la mine îmi „r * Vorbeşte cu tatăl tău. ofcră un rânjet.
- Cu tata? Ce legătură are tata?
- William al ll l-lea a solicitat o intervenţie ros teşte Dante sarcastic.

William al III-lea Jeringan ar fi tata. Dar tot nu înţeleg.

- M-a sunat, îmi explică Dante când vede nedumerirea de pe fata mea. Mi-a spus că în afară de şcoală, nu ieşi nicăieri. Că nu vorbeşti cu nimeni. Şi că, de când te-ai despărţit de... cum îl cheamă? îşi flutură mâna prin aer.
- Hazard, îl ajută Atlas.
- Aşa! A spus că, de când te-ai despărţit de Hazard, te-ai transformat într-o călugăriţă. Bine, nu chiar folosind cuvintele astea, dar...
- Nu m-am transformat într-o călugărită! probez. Şj încetează să-mi mai atingi toate lucrurile!

Nu chiar. Nu, n-am mai ieşit nicăieri, dar nu chiar atât de deprimată încât tata să solicite o intervenţie. Am mai trecut prin asta. Prin perioadele -Hazard. Presupun că devine mai uşor. În timp.

, - A spus că refuzi să mergi la bal, accentuează La bal, Nev? Numai despre asta ai vorbit anul *. îţi mai aminteşti cât de mult aşteptai să mergi la Pustia aia?

înghit în sec. îmi amintesc entuziasmul pecare- ieam atunci.

Scanned with CamScanner

sp 7 Nu e mare lucru, ridic din umeri. Cum < PUs Şi tu, e o

A. Slophanic

prostie de bal.Nu ştiu când am dccis să nu particip Vo' merg, dar mereu mi-am imaginat că Hazard va r ^ mine, apoi totul s-a terminat şi... mă simt vinovat'^ mă prezint la bal, ştiind cu ce se confruntă Ha acum.

— Nu am partener, încerc să le scot cumva d' minte ideea că voi merge. ,n

— Bunul meu prieten de acolo, spune Dante fluturându-şi mâna spre Mavs, nu e doar de decor.

îi arunc o privire peste umăr. Mavs ridică relaxat din umeri.

— Am un costum în maşină, mă asigură, dân- du-mi de înţeles că a venit pregătit.

— Şi crezi că *bimui tău prieten,* mârâi, rotin- du-mă din nou spre Dante, n-are altceva mai bunde făcut decât să însoţească liceene la bal? Credeam că facultatea ar trebui să fie interesantă.

Dante schimbă o privire amuzată cu Mavs.

— Nu ştiu despre Maverick, dar mie îmi plac liceenele, murmură Atlas.

— Pentru că tu eşti la liceu!

— Ţin să-ţi amintesc că ăsta a fost ultimul meu an.

Atlas e de aceeaşi vârstă cu mine. Curând, vom fi amândoi în primul an de facultate.

— I: ceva la liceene care le face să pară atât cte

— Ilegale, completez în locul lui Dante. ^

îl aud pe Mavs râzând în spatele meu, am de scena noastră. ^

— Fă un duş, îmi spune Dante. Mor de oricât urăsc oraşul ăsta, mâncarea e delicioasa-^ nu eşti afară într-o jumătate de oră, te luăm Pe -

IM

- O oră! protestez.
- Trei sferturi, cedează Dante, apoi iese din cameră, urmat de Atlas.

Mavs rămâne în urmă. Nu s-a dezlipit dc perete de când a ajuns şi abia acum intră în cameră.

- Nu pot să cred că sunt înrudită cu ei, pufnesc.

Zâmbeşte şi se opreşte la câţiva paşi distanţă de mine. Şi, deşi ştiu că toţi băieţii de bani gata au cel puţin un os de nesimţit în ei, Mavs n-a făcut şi nici n-a spus vreodată ceva care să mă facă să cred că e un idiot. Văd în ochii lui acum şi am văzut şi în seara în care am ieşit cu el la întâlnire, sclipirea

Scanned with CamScanner

de pericol şi rânjetul adolescentin, detalii care promit inimi frânte, dar, poate că din cauză că sunt verişoara lui Dante, nu a fortat niciodată nota.

- Nu trebuie să mergi cu mine dacă nu vrei, vocea lui e joasă, răguşită. Nu sunt singurul care şi-a adus un costum. Dante a vrut să ai şi alte opţiuni.

- Cum ar fi el? râd. Mai bine stau acasă. Doar mâ va trece de uşile şcolii, apoi va dispărea printre adolescente pline de hormoni care abia aşteaptă să **Ş'-o** tragă cu un student.

Privirea lui e provocatoare. Mă întreabă fără să Oştească vreun cuvânt, *cu ce vreau?* Din păcate pen- lru el, nu ştiu.

- Mulţumesc că ai venit, zâmbesc, ştiu că ei au fost obligaţi de William al Ill-lea, încep să râd, dar...

- N-aş vrea să fiu nicăieri altundeva, Heaven.

înghit în sec.

îmi simt fiecare muşchi încordat. .. - îmi pare rău pentru cum s-au terminat lucru- lle 'ntre tine şi Hazard.

115

Sunt pe cale să-i spun să o lase baltă, dar privj. rea lui e sinceră şi nu mai are zâmbetul ăla jucăuş şi diavolesc.

- Ştii ce e amuzant? întreb retoric, strângân- du-mi braţele în jurul meu. Mi-a spus de la bun început că nu avem nici un viitor împreună, deci nici măcar nu pot da vina pe el.

Pot sa dau vina pc Hazard. Pentru că e prea încăpăţânat. Obişnuit să poarte pe umerii lui poverile întregii sale familii. *Dar nu o fac.*

- Vrei să-mi povesteşti?

Mavs mi-a spus că pot să-l sun dacă simt nevoia să vorbesc despre asta, dar nu am făcut-o. E ciudat, însă aş vrea acum. Simt nevoia să povestesc cuiva fiecare secundă pe care am petrecut-o alături de Hazard şi nu-mi pasă dacă e el, Dante sau tata. Vreau doar să îmi spună cineva că nu a fost vina mea. O parte din mine încă se învinovăţeşte, în special noaptea, când încerc să dorm şi nu pot decât să mă răsucesc de pe o parte pe alta, întrebându-mă de ce nu am fost de ajuns.

- Da. Sună ca un mod sigur de a-ţi distruge seara pe care sperai să o petreci pe bancheta din spate cu vreo...

- Heaven, mă întrerupe, parcurgând distanţa dintre noi.

K y &

Scanned with CamScanner

Îşi aşază mâinile peste ale mele, dar nu încearcă sa-nu

distrugă scutul protector în care mă străo să mă ţin îmbrăţişată.

- Am venit pentru tine.

Scanned with CamScanner

Sunt atât de zdruncinată, încât nu înţeleg d° * ar face asta.J

_ îmi pare rău, îmi las privirea în jos. Sunt arţăgoasă fără

I i.i/xird

motiv şi tu n-ai nicio vină pentru dramele din viaţa mea.

- Nu-ti cere scuze.

îşi strânge uşor degetele peste ale mele.

_ Nu cred că vreau să merg, oftez.

- Nu trebuie să dansezi. Nu trebuie nici măcar ₅ă vorbeşti cu mine.

— Mavs...

îşi arcuieşte o sprânceană, dar nu încearcă să adauge şi altceva în încercarea de a mă convinge. Stomacul mi se întoarce pe dos de vinovăţie şi gândurile îmi fug din nou la Hazard.

Trebuie să încetez.

— Bine, cedez. Mergem la bal. Dar nu garantez că o să fiu o companie prea plăcută.

Ar trebui să intru în panică. Nu ştiu ce rochie o să port, nu am avut timp să-mi fac programare la salon pentru a-mi face unghiile sau părul, dar îmi dau seama că nu-mi mai pasă.

Hainele nu schimbă cu nimic persoana care eşti, Eva.

Cuvintele lui Hazard îmi răsună în minte.

..

Mi se frânge inima, dar încerc să o ţin laolaltă.Oh

nu l ANI MAI TÂRZIIl

— tmi pare rău că nu pot fi acolo pentru tine

- Nu-, nimic, îi repet pentru cel puţin a treia oară tatălui meu.

în ultimii doi ani, tata a fost prezent la ziua mea de naştere. Nu la petrecerile pe care mi le-au organizat verişorii mei - nici nu-mi pot imagina asta dar a venit în oraş ca să ia cu mine micul-dejun, cina sau orice i-a permis programul.

— Ai planuri?

— Nu chiar.

în comparaţie cu anii trecuti, nu am niciun plan. Cel mai probabil voi petrece seara pe canapea, cu un bol de popcorn, un pahar de vin şi un film.

— Dante a spus că e plecat din oraş câteva zile, adaug. Iar Atlas e prea îngropat in proiecte pentru facultate.

— Maverick?

îmi dau ochii peste cap. Intuiţia tatălui meu nu ª dat niciodată greş - e **unul** dintre **lucrurile** care-l ajută şi in afaceri dar **urăsc** când are de-a tace cu *ine. **în** ultimele luni, tata a **devenit din** ce in **a** mai interesat de relaţia mea cu Mavs. Nu ştiu dacă ait

Im Scanned with CamScanner

de-a face cu faptul că îi cunoaşte părinţii sau dacă pur şi simplu preocupat de fericirea mea, dar mai aproape de adevăr decât crede.

Din câte ştiu cu, are o întâlnire, şoptesc cu un nod în gât.

Şi nu de afaceri. Din păcate.

Mavs locuieşte în aceeaşi clădire cu mine. M-am împotrivit gândului să locuiesc într-un apartament in timpul facultăţii. Voiam să trăiesc experienţa de cămin, dar apoi am aflat că tata şi tatăl lui nu sunt chiar străini şi că urma să locuiesc în aceeaşi clădire cu Mavs şi nu m-a deranjat să-l ştiu atât de aproape.

- Oh, Nev! îmi pare rău.

Ridic din umeri, deşi tata n-are de unde să ştie asta.

— Mă îndoiesc că o să fie ultima întâlnire la care o să iasă.

încerc să par veselă. Chiar încerc. Şi ar trebui | să fiu fericită pentru Mavs. E prietenul meu. Dar in urmă cu trei luni, când l-am însoţii pe Dante la o petrecere, Mavs a venit la braţ cu ó fostă colegă de facultate şi am urât golul care'mi s-a format în stomac. Apărut din senin. Neprevăzut. După Hazard, relaţiile au fost ultimul lucru din mintea mea. Trei ani mai târziu, 1 lazard încă e ultima persoană pe care am să-
rutat-o. Dante râde de mine, amintindu-mi mereu ca mă poate duce la mănăstire dacă asta vreau, dar nu* ceva ce am plănuit. N-am mai fost atrasă de nime^ Nu in felul ăla.

Scanned with CamScanner

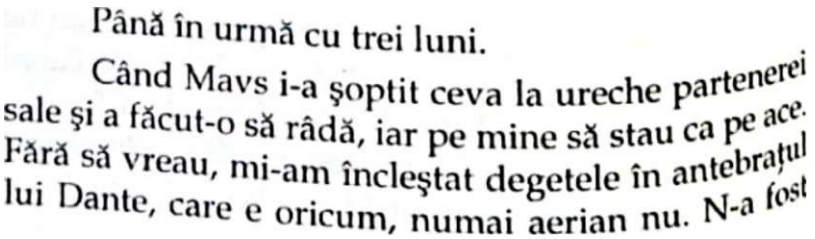
Până în urmă cu trei luni.

Când Mavs i-a şoptit ceva la ureche partenerei sale şi a făcut-o să râdă, iar pe mine să stau ca pe ace. Fără să vreau, mi-am încleştat degetele în antebraţul lui Dante, care e oricum, numai aerian nu. N-a fost

<vm>j urmărească privirea şi să vadă ce m-a fă- î^ simt atât de inconfortabil. Şi am fost sur- iW- o de fapt»! că, după aproape trei ani, am simţit unde credeam că nu a rămas decât vid, î'n-

nu am avut timp St1_mi maschez reacţiile.

[mi amintesc ce a spus Dante în acea seară: jd.v/tY- A'lrt *tloare* "tum *tind* ni " *uit la voi, copii.*

l-am aruncat o privire nedumerită, însă nu am primit niciun răspuns.

- La mulţi ani, Nev! Şi chiar îmi pare rău.
- Mulţumesc, tată. Nu-ţi face griji. Ne vedem data viitoare când vii în Orlando.
- Vii acasă de Crăciun?
- încă nu ştiu.

Aş putea să-l întreb pe Dante ce planuri are anul ăsta. Sau să-mi fac program cu colegii de la facultate, dar nu sunt chiar atât de sigură că vreau să merg undeva.

- Trebuie să mă întorc la treabă, oftează.
- Nu te mai reţin, zâmbesc. Mulţumesc că ai sunat.

Mi-e dor de tata. Cel mai greu mi-a fost când m-am mutat de acasă. Verişorii mei mereu au plănuit să facem turul Europei înainte ca eu şi Atlas să intrăm în primul an de facultate, dar ideile lor au coincis cu perioada în care am fost o epavă emoţională. lnSi1 nu am putut să mă folosesc de scuza asta. Dante >n stare să mă bage cu forţa în avion. Aşa că am

turul Europei cu verişorii mei şi Mavs. Şi nu nvarT1 simţit singură. Nu cu adevărat. Nu, până când m*am trezit în apartament, cu o mulţime de cutii care a$tepta_U să fie despachetate şi o linişte sinistră.

. . ,n acea seară, am adormit plângând, cu ,c,oarele strânse la piept. în următoarea, Atlas m-a

scos la un film. În a treia seară, am fost din nou ră. Iar am plâns. Am plâns pentru tot restul să nii, când Mavs a observat că nu aveam **conjun'r** aşa cum am susţinut şi a trebuit să recunosc ă*3' eram într-un loc prea bun. în ciuda protestelo/ nu a dormit pe canapeaua din livingul meu î_n fj^0' seară din săptămâna care a urmat.

care

Scanned with CamScanner

închid apelul şi mă lungesc pe sofa, întreba du-mă ce aş putea să fac cu timpul meu. Săptămâna viitoare încep examenele, dar simt că dacă mai petrec mult timp cu nasul în cursuri, n-o să mai văd bine Numai asta am făcut în ultima perioadă.
încerc să mă întind după laptop, dar mai mult mă scurg de pe canapea. îl aprind, deschid Spotify-ul la playlist-ul preferat şi mă ridic de pe canapea. În drumul meu spre bucătărie, reuşesc să răspund la câteva mesaje cu urări. Colegi de facultate, rude. *Stitches* de la Shawn Mendes nu e exact piesa pe care vreau să o ascult acum, dar îmi las telefonul pe barul care separă bucătăria de living şi mă îndrept spre frigider. Tot n-am învăţat să gătesc mare lucru, ci doar suficient cât să nu mor de foame. Cum ar fi să tai fructele pentru o salată, ceea ce şi fac, apoi mă aşez la masa de lângă fereastră, mult prea mare pentru o persoana care locuieşte singură.

Am aprins toate veiozele pe care le am «n living - cea de lângă televizor, cea din colţul camerei, de lângă planta din ghiveci, cea de pe bar, însă P°a ^ ar trebui să ridic jaluzelele. Poate că o plimbare mi* face bine. Poate că aşa aş reuşi să înlătur sentimen că sunt singură de ziua mea. Cu adevărat singur*

îmi termin salata şi revin în **bucătărie.** Su^PJ cale să pun bolul în maşina de spălat vase cân^JIIS<i două bătăi scurte în uşă. Mă mişc fără chef, c0^n.ar că toată lumea pe care o cunosc **e** ocupată. P°a L

122

l lrl/.mJ

trebuit să spun *nu* atunci când Mavs m-a întrebat ^ptsmâna trecută dacă vreau să ies undeva de ziua

Deschid uşa fără să privesc pe vizor, lucru pe ia>_] ,-egret în următoarele secunde.

Mavs?

Simt nevoia să-mi găsesc de lucru cu mâinile, **j.ir rochia** pe care o port nu are buzunare - e albă, cu **buline** verzi şi potrivită pentru

o zi de vară, nu pentru altceva, dar nu aşteptam musafiri. însă Mavs arată de parcă ori vine de undeva, ori urmează să se întâlnească cu cineva şi ambele variante îmi aduc un zâmbet trist pe buze. Mereu parcă e pregătit pentru o şedinţă foto, iar acum e îmbrăcat în negru din cap până în picioare -

Im Scanned with CamScanner

blugii, cravata, cămaşa, sacoul. Sper să nu observe că-mi umezesc buzele sau că nu mai pot respira aşa cum trebuie.

Întâlnirea.

Cum am putut să uit.

— Hei, Mavs!

Vocea îmi sună sugrumată. Fac un pas spre el şi ii aranjez nodul de la cravată pentru că îi stă strâmb. Deşi simt o înţepătură în piept, vreau să arate perfect 'a întâlnire.

- Sărbătorita mea preferată! Mulţumesc. La '"uiţi ani!

Mă dau la o parte din uşă, invitându-l înăuntru. [Vr]<*u sâ-i spun că putea să sune şi nu era nevoie să se °Preascâ pe aici doar ca să-mi facă vreo urare, dar mă ?[b]Jin. Îmi cunoaşte apartamentul suficient de bine, [Incâl] să se simtă ca la el acasă. După ce închid uşa şi p[3 r]otesc spre el, îl văd dându-şi sacoul jos. îl aruncă * [In]tâmplare pe canapea, apoi privirea i se intersec- [923] cu a mea.

Im Scanned with CamScanner

- Mulţumesc. Te-ai tuns.

Mă simt stupid imediat după ce spun asta. Cândva, între secunda în care mi-am dat seama că încă sunt capabilă să simt ceva pentru o altă persoană şi acum, am început să nu mai ştiu cum să mă comport în preajma lui Mavs. Ultimul lucru de care am nevoie e o inimă frântă. Nu ştiu de ce a trebuit să fie el. Şi nu că ar fi ceva în neregulă cu Maverick. Eu sunt problema.

- M-am tuns, da. Eşti bine, Heaven?

îmi cam tremură genunchii când aud alintul pe care mi l-a atribuit. în afară de asta, da, sunt bine. Recunosc următoarea piesă care începe să se audă - *Lovc ou the brain* a Rihannei şi nu ştiu cum aş putea să ajung cât mai repede la laptop să-l închid. Mavs observă că-mi rotesc privirea aiurea **prin** cameră şi îşi drege glasul, arcuindu-şi o sprânceană. îmi intersectez privirea cu a lui. îşi ţine mâna întinsă spre mine.

Mă apropii de el, deşi habar n-am ce-i trece prin minte.

Mă tem să-l ating.

Mi-e frică să nu-mi facă mai mult rău decât bine.

Dar îmi aşez palma într-a sa.

îşi pune o mână pe spate, făcând un pas sp* mine. Nu reacţionez. Să-mi fie învăţătură de minte, s* nu mai stau prin casă în rochii de vară cu spatele & ■ care se leagă după gât, şi fără sutien.

- Ţi-ai schimbat parfumul.

Scanned with CamScanner

Trebuie să încetez să mai spun lucruri stup'^ Chiar trebuie să încetez. Mavs îşi arcuieşte amuzat t colţ al buzelor - amuzat de prostia mea? De sinM meu olfactiv dezvoltat? îmi ia mâna care-mi ata^ pe lângă corp şi o aşază pe umărul său, apoi îşi l'f**1 laznrd
din nou palma de spate. Mă arde pielea. E din ce in **cp** mai rău de fiecare dată când inspir noul lui parfum
Nici măcar nu mai aud piesa, ci doar ritmul inimii
mele.

— Ce faci?

Aici.
Acum.

îşi trece vârful degetelor de-a lungul coloanei. Mi se arcuieşte spatele involuntar.

- încerc să-mi dau seama dacă nu-ţi place să dansezi în general sau dacă nu vrei să dansezi cu mine.

Răspunsul e mai complicat decât crede el şi nu vreau să îi dau unul. îmi fac curaj şi îmi sprijin fruntea de umărul său, lăsându-mi picioarele să se mişte in voie. Mavs îmi cuprinde talia cu cealaltă mână şi-l urăsc pentru că poate să-şi menţină concentrarea şi să mă mângâie pe spate în acelaşi timp. Sunt prea încordată pentru ca mişcările mele să fie naturale. Mă concentrez pe ritmul respiraţiei sale. încerc să mă relaxez.

Mă prinde de mâna pe care o ţin pe umărul lui, 0 ridică deasupra capului, mă învârte de câteva on, aPoi mă trage din nou în braţele sale. Ajung cu mai- n»le înconjurate după gâtul lui şi-mi zboară raţiunea
P*-4 fereastră.

— Mă eviţi.

Clatin din cap.

~ Ba da. Mă eviţi şi aş vrea să ştiu de ce. f Ridic din umeri. Dacă nu vorbesc, n-am cum să acnîcîun rău nimănui. . .

, Ce poate fi mai grav decât Loz,' OM *

U *hanna? **Rosenfeld**'oo *il for mc.* Trebuie să-mi sor

Im Scanned with CamScanner

125tez melodiile, dar până atunci nu pot decât să închid ochii şi să-mi las capul în jos, rugându-mă să disp$_{ar}$. Mavs îşi strecoară mâna printre trupurile noastre şi îmi ridică bărbia, forţând u-mă să-l privesc. Acum câţiva ani, ar fi fost atât de simplu să-l sărut. Nu mi-$_{ar}$ fi păsat de consecinţe.

Acum câţiva ani, inima mea nu era sfărâmată în bucăţele.

- Nu te evit. Credeam că ai o întâlnire.
- De ziua ta? Cine ţi-a spus asta?
- Tu?! Tu mi-ai spus asta, acum câteva zile.

Sau poate am înţeles eu altceva. Am fost atât de concentrată pe fiecare reacţie pe care o am în preajma lui Mavs, încât nu am mai auzit cuvintele pe care le-a rostit.

- Vino cu mine.

Spune asta, dar mă trage şi mai aproape de el. Sau poate că eu sunt cea care se apropie. îmi **mângâie** obrazul.

Deşi pieptul mi se ridică şi-mi coboară de parcă aş fi alergat la maraton, îmi retrag mâinile de după gâtul lui şi fac un pas în spate. Mavs doar îmi zâmbeşte, îşi ia sacoul de pe canapea, apoi mă prinde de mână şi-mi face semn să-l urmez.

- Unde mergem?

Ajungem în dreptul uşii, iar Mavs nu se opreşte. O deschide şi păşeşte **în** afara **apartamentului.**

- Nu sunt încălţată! Stai să-mi iau cheile. Telefonul.
- N-ai nevoie de papuci. Nici de telefon. Şi^{am} eu un set de chei.

Scanned with CamScanner

Chiar dacă aş vrea să protestez, uşa se **închide** în urma mea.

I În/ord

îmi umflu obrajii cu aer şi îl urmez pan*> liftul din celălalt capăt al holului, liftul pe care

. L,| îl foloseşte. Are un set de chei de la aparta-

nitil meu, cum şi eu am un set de chei de la aparta- Îtul lui. Nu e mare lucru.

hi lipeşte degetul de panoul de securitate, se h lansează de pe un picior pe celălalt in timp ce i se -Vnează amprenta, apoi uşa liftului se deschide. E inutil să-l întreb unde mergem. După ce intră în urma ni *ca,* apasă butonul pentru ultimul etaj şi îşi lărgeşte nodul de la cravată, apoi îl desface cu totul şi o trage pe sub gulerul cămăşii. îmi muşc buza de jos, încercând să nu-i privesc prea mult degetele, gâtul, buzele. Orice care ar putea să mă facă să o iau razna.

— întoarce-te.

Fac ce îmi cere. Mă leagă la ochi cu cravata, obţinând o încruntătură pe care oricum nu are cum să o vadă.

Inspir. Expir.

Fluturi în stomac.

Credeam că nu mai există nicio şansă pentru ei sâ revină la viaţă, dar Mavs îmi dovedeşte contrariul.

Poate e doar entuziasm.

îi simt braţul înconjurându-mi talia, în timp ce cu cealaltă mână îmi mângâie umărul, coborând spre braţ. Pielea lui e fierbinte, catifelată, şi mă lupt cu flu- 'urii din stomac.

Tresar când aud acel *(ling* inconfundabil pe ca- re-l fac lifturile când ajung la destinaţie. Fac un pas în sPate, călcându-l pe picior.

— Scuze.

Izbucnind în râs, îşi strecoară degetele printre a e mele. Urăsc să nu văd nimic, dar am încredere în e •" las să iasă înaintea mea din lift. Muzica e primul

luc.ru pe care-l disting sau mai bine spus, pe care-| Q,nl a ceva ce aş asculta vara, pe plajă, stând l a aud. bună a «■ ,-r.rWlail soare şi **bucurându**-mă de un cocktail.

- Mavs?
- Nu trişa.

îmi imaginez gropiţele care apar în obrajii lui.

- Nu asta plănuiam să fac, mă bosumflu.

Simt când trecem de uşile glisante care dau spre porţiunea de acoperiş, unde e construită piscina, pentru că aerul devine puţin mai rece.

Ne oprim.

Scanned with CamScanner

Am mers suficient, încât să ştiu că suntem dincolo de piscină. Mavs mă prinde de umeri şi mă poziţionează aşa cum vrea el. Dau nerăbdătoare din picioare. îl simt mişcându-se lângă mine pentru că îmi atinge în treacăt braţul. Desface nodul de la cravată, însă n-am curaj să-mi deschid încă ochii, indiferent de cât de entuziasmată şi curioasă aş fi.

- Poţi să priveşti, Heaven.

Mă tem că dacă deschid ochii, ceva o să se schimbe pentru totdeauna între noi.

Dar ce altă opţiune am?

îmi ridic pleoapele pe rând, ca un copil.

Sper ca problemele astea pe care le am cu respiraţia in preajma lui Mavs să nu dureze prea mult. La dreapta mea e o masă pe care se află o sticlă cu vin roşu două pahare şi un buchet de trandafiri purpurii. Mereu am râs de brăduţii în ghiveci pe care-i are Mavs m colturile piscinei, însă acum strălucesc datorită ghirlande or luminoase, oferind locului o imagine pe care va fi greu să mi-o scot din minte.
ne c™ m8Um latGrală care nu e iluminată de sus e cea P arC 9 aşezal masa de sticlă, oferindu-i intimitate-

Ceea ce mă face să mă întreb: *ccsc întâmpin?*

Stă cu mâinile în buzunarele pantalonilor. Parc **„tinqhcr.** Atât de necaracteristic lui.

_ Arată minunat, Mavs. Dar nu înţeleg...

_ E o întâlnire. Tu şi cu mine. Ştiu că urmează ^ spui că nu eşti pregătită pentru asta, să te implici ,ntr-o relaţie şi nu vreau să par insensibil, dar au trecut trei ani, Heaven. Ai prea multe de oferit lumii ca sa te închizi în tine pentru totdeauna. Uneori trec zile întregi până când schiţezi un zâmbet.

Credeam că nu a observat nimeni asta.

- Mavs...
- Nu. Ascultă-mă până la capăt. Ştiu că atunci când ne-am cunoscut nu aveai loc în inima ta decât pentru Hazard. Ştiu asta acum.

Dacă aş fi auzit numele lui Hazard în urmă cu un an, în contextul de acum, i-aş fi spus că nu are dreptul să facă asta. I-aş fi spus să tacă, i-aş fi spus că habar nu are despre ce vorbeşte.

Dar ceva s-a schimbat în ultimele trei luni. Locul din inima mea pe care îl ocupa Hazard s-a micşorat din ce în ce mai mult şi nici măcar nu ştiam că Mavs s-a strecurat acolo, până când nu am realizat că sunt geloasă.

- Hazard va avea mereu un loc în inima mea, Mavs.

Scanned with
CamScanner

Nu vreau să mint. Am avut o relaţie bazată pe m'nciuni şi nu

mai pot să trec din nou prin asta.

- Ştiu. Şi nu-ţi cer să-l uiţi sau să-l scoţi de aco- lo- Am încercat să păstrez distanţa în ultimii ani. Dar adevărul e că la finalul zilei, tot tu eşti singura persoa- nă Pe care o doresc.

Mavs ştie întregul adevăr. Poate că i-am ruinat ^a atunci când i-am povestit totul în maşina lui,

C

Scanned with CamScanner

I2⁴>după ce m-a dus acasă de la bal, dar e singura persoană

A. Stephanie

care ştie totul despre mine şi Hazard, toate urcuşu. rile şi coborâşurile. Dar, cel mai important, ştie cât de mult l-am iubit pe Aza şi cât de multe am fost dispusă să sacrific pentru el.

Şi a fost alături de mine în perioada post-Ha- zard. A fost alături de mine în timp ce încercam să-mi croiesc drumul în primii ani de facultate, când am legat noi prietenii şi mi-am creat amintiri. A fost acolo, la fel cum au fost Dante şi Atlas. Nu pentru a mă face fericită, ci doar să-mi fie sprijin, în timp ce am încercat să descopăr în ce constă fericirea mea. Ştiam că era atras de mine. Nu mi-ar fi cerut o întâlnire după vacanţa aceea de Crăciun dacă nu ar fi fost, dar am crezut că şi-a pierdut interesul pe parcurs şi a ajuns să mă vadă doar ca pe o prietenă.

Nu l-am uitat pe Hazard. Va fi mereu o parte din mine la care nu pot şi nici nu vreau să renunţ.

Hazard e finalul meu nefericit care mă va bântui toată viaţa, dar am ajuns să nu mă mai întreb *cum cir fifost dacă?*

- Credeam că...

Nici măcar nu-mi găsesc cuvintele. Mavs uneşte buzele amuzat.

— Nu, Heaven. N-ai vrut să vezi. Şi nu o spun ca pe un reproş. E doar o constatare. Nu-ţi cer să te implici într-o relatie cu mine dacă mă vezi doar ca

----------inul».- ittu-ti iun »»—-

Pe un prieten. Nu vreau să te simţi vinovată **dacânu** ?m*! Pentru mine. Nu o să schimbe cu n»^

ne. **111** cor **doar** seara asta. O **întâlnire. Pentru m uH.mele luni te**-ai **îndepărtat** de mine şi nu **în*****

zârnh" Cr r°d Că- Cred că Pot să răsPund aSla'

Scanned with CamScanner

zâmbesc şi f$_{ac}$ un pas spre elîşi scoate mâinile din buzunare şi mă ia în braţe.

_ îţi mai aminteşti petrecerea de caritate de acum trei luni la care l-am însoţit pe Dante? Pentru că fetele pe care le cunoaşte el nu vor să meargă la genul ăla de petreceri, adaug râzând.

- îmi amintesc.
- Ai venit cu o fostă colegă de facultate, oftez. La un moment dat, te-ai apropiat de ea şi i-ai şoptit ceva la ureche, iar ea a izbucnit în râs şi...

-Şi?

- N-a durat mult. Poate doar câteva secunde. Poate un minut. Dar mi-am dat seama că eram geloasă şi am încercat să mă ţin departe de tine. Credeam că... credeam că mă vezi doar ca pe o prietenă, Mavs.
- Niciodată nu te-am văzut doar ca pe o prietenă.
- Eşti un actor bun, pufnesc.
- Am încercat doar să nu-ţi încurc viaţa cu declaraţii şi să te fac să te simţi inconfortabil în preajma mea.
- N-ai putea niciodată să mă faci să mă simt inconfortabil.
- Spune-i asta statuii de piatră care a dansat cu ^ine în livingul tău.

Rânjeşte.

- **O să mă revanşez. O întâlnire, îi promit.**
- O întâlnire.

încep să mă revanşez chiar acum. îl iau de ^{m}ână şi-] trag mai departe de marginea piscinei, ca să ^{nu} cădem amândoi în cazul în care îmi vor tremura Picioarele Se aude o piesă lentă din boxele pe care le ^{are} pe acoperiş. Dansez cu el. Nu încerc să mai men- J^{,n} distanţa.

131

A.Steplwnie

O întâlnire.

Pentru care o să dau tot ce pot în momentul de fată.

t

Jumătate de oră mai târziu, mult mai relaxată datorită paharului de vin pe care l-am băut, aflu că Mavs ştie să gătească şi că nu vrea doar să mă îmbete, ci să mă şi hrănească.

- Ai nevoie de ajutor?

— Am nevoie să stai jos şi să-mi povesteşti cum a fost ziua ta.

Im Scanned with CamScanner

îmi muşc buza. Nu mi-e deloc uşor să ignor modul în care corpul meu e dispus să se supună comenzilor sale.

îi povestesc cum a fost ziua mea plictisitoare. Îmi spune despre ultimele afaceri pe care le-a preluat de la tatăl lui. Nu vrea să-l ajut nici măcar să aranjeze masa afară şi savurez cel mai bun piept de raţă cu caise pe care l-am mâncat vreodată. După ce terminăm, mă încăpăţânez să strâng masa şi insist să nu mă ajute, dar degeaba.

Când merg iarăşi afară, observ că pe măsuţă a apărut un cadou ambalat într-o hârtie verde, cu o fundiţă albă în mijloc. Mavs revine cu sticla de vin pe care a promis-o, o aşază lângă cadou, îşi dă pantofii jos ş, începe să-şi descheie nasturii de la cămaşă.

Mă tem de ce o să se întâmple dacă o să mă uit prea mult la el, aşa că-mi mut privirea spre apă. Mavs profită de neatenţia mea, îşi f ace avânt mă ia în bra- c, sărind cu tot cu mine în piscină. Am nevoie decâ-
rZ>rT] S* rea,iZeZ Ce se întâmplă şi nu-mi ţi" ZZT ' tim,X ar când »« »a suprafaţă mă dez-
1orini Ş, H KC f St1 Fâd - Mavs a P a re în spatele meu, mă prinde de talie şi mă roteşte cu fata spre el.
132

Inspir de parcă încă sunt sub apă şi mă înec. Mi- am promis că o să dau tot ce pot în momentul de fată şi m-am săturat ca frica să mă tină mereu pe loc. îmi **aşez** palmele pe umerii săi, ca mai apoi să-mi încolă**cesc** picioarele în jurul taliei lui. Mavs înghite în sec, dar nu ezită nicio secundă să mă ia în braţe.

- Mulţumesc, şoptesc. Pentru tot.

Nu mă gândeam că aşa o să decurgă seara, însă nu cred că sunt pregătită să se termine. Buzele sale sunt prea aproape ca să rezist tentaţiei şi îmi dau seama că nici măcar nu vreau să o fac. Las fluturii din stomac să îşi facă de cap şi zâmbesc înainte să-mi lipesc buzele de ale lui.

Prima mea reacţie e să suspin.

După trei ani in care n-am mai sărutat pe nimeni, nici nu mai ştiu cum să o fac. insă Mavs mă lasă să-l sărut cast pe buze şi să prelungesc momentul atât cât am nevoie. îşi aşază o mână pe obrazul meu când mă îndepărtez. îmi sprijin capul în palma sa, iar când îl privesc, îi văd determinarea din privire cu o fracţiune de secundă înainte să-mi ia buzele cu asalt.

Iar când Mavs e cel care iniţiază sărutul...

Sunt pierdută.

Mă sărută de parcă e ultimul lucru de care o să av em parte în întreaga viaţă, făcându-mâ să gem şi să -mi adâncesc

Scanned with CamScanner

unghiile în spatele lui, căutând echilibru. Limba lui o dezmiardă pe a mea şi am impresia că suntem două piese ale aceluiaşi puzzle, iar dacă asta e, într-adevăr, ultimul sărut de care voi mai avea Parte în viaţa asta, nu-mi pot dori nimic mai mult.

Mereu mi-am imaginat că atunci când voi săruta din nou pe cineva, voi simţi o senzaţie străină, însă &ura lui Mavs mă posedă şi mă venerează de parcă asta a făcut întreaga viaţă. îşi înclină capul odată cu

Im Scanned with CamScanner

133al meu, îmi gustă buza de jos, apoi limba i se întoarce acolo unde am nevoie de ea. Are o mână apăsată pe ceafa mea şi degetele încleştate în păr. Fiecare părticică din fiinţa mea se topeşte în îmbrăţişarea lui.

Când se îndepărtează, abia dacă-mi mai amintesc cum să respir.

- Dacă tot crezi că nu eşti pregătită să...

— Mavs, îmi lipesc un deget de buzele sale. Taci şi sărută-mă!

Gropiţele alea o să-mi aducă sfârşitul.

EPILOG - I -

CINCI ANI MAI TÂRZIU.

Nu e de ajuns.

Mă simt ameţită.

Liberă.

îmi menţin privirea în ochii lui, dar în timp ce văd în ceaţă, ochii lui sunt concentraţi, iar modul •n care mă priveşte e electrizant, şi îmi pierd minţile ?> mai tare.

Simt fiecare mişcare a degetelor sale în interiori meu, iar fierbinţeala limbii lui mă face să tremur.

°f°nul începe să sune şi reuşesc să scot un sunet de P olest, însă Mavs nu se opreşte. îşi adânceşte degete- trJn mine, făcându-mi spatele să se arcuiască, iar în- yGŞ trupul mi-e mai uşor şi mai încordat ca niciodată.

01 elibera toată tensiunea asta doar atunci când va aori el.

Telefonul continuă să sune.

133închid ochii şi respir cu buzele întredeschise. Mă zvârcolesc, însă mâna liberă a lui Mavs îmi mângâie chinuitor de lent coapsa înainte să se oprească p0 talie. îşi adânceşte degetele în pielea mea, încercând să mă ţină exact acolo unde mă vrea.

Limba i se mişcă leneş pentru o secundă, do parcă încearcă să urmărească îngheţata care se scurge de pe cornet, dar nu-mi dă timp să mă adun. Simt când aerul îi părăseşte plămânii, iar fiecare respiraţie îmi trimite furnicături la ceafă. Fierbinţeala mi se răspândeşte din mijloc în pântec, pe şira spinării şi radiază prin fiecare celulă a fiinţei mele. îmi dau capul pe spate, strâng aşternutul în pumni şi îi gem numele - e singurul cuvânt pe care sunt capabilă să-l articulez, iar la final nu mai rămâne decât extazul şi încep să-mi aud propria respiraţie sacadată.

Scanned with CamScanner

— Bună dimineaţa, îmi şopteşte răguşit în timp ce se ridică, trasând săruturi pe corpul meu.

Gândurile încă îmi sunt înceţoşate şi am impresia că mă clatin când ajunge la buzele mele.

E singurul lucru pe care vreau să-l văd dimineaţa - chipul lui Mavs, rânjetul neastâmpărat, ochii lui albaştri, întunecaţi, cu pupilele dilatate şi privirea înfometată.

- Bună dimineaţa, îi răspund nu chiar atât de somnoroasă acum.

îmi trcc degetele prin părul său brunet, îl trag uşor şi îi aduc buzele peste ale mele, în timp ce cu cealaltă mână încerc să-i trag în jos pantalonii scurţi.

- Mh, mârâie cu buzele lipite de ale mele ş> 11 simt pieptul vibrând. O să întârziem, **mormăie** nu prea convins, în timp ce mâna mea îi găseşte erecţia-

Se îndepărtează câţiva centimetri, iar privirile ni se intersectează. îmi trec limba peste buze şi ^ inocentă din gene.

• i-í/ilKl

- Mavs, îi gem numele. Nu-mi pasă.

Am nevoie de el. De fiecare centimetru din el $_{ci\ a}$m nevoie chiar acum. Orice altceva poate să mai aştepte. Şi cred că şi el e de aceeaşi părere. îşi foloseş- $_{tc}$ o mână să-şi coboare pantalonii până la jumătate nerăbdător, apoi se poziţionează deasupra mea, spri- jinindu-şi greutatea în coatele îndoite şi îmi ia buzele cu asalt cu o fracţiune de secundă înainte să mă pătrundă, centimetru cu centimetru, într-o agonic dul**ce**. Sunt atât de udă, încât nu mai am nevoie de niciun alt preludiu. îmi adâncesc unghiile în omoplaţii săi şi le mişc încet pe spate, conştientă că o să rămână cu semne. Una dintre mâini i se mută pe coapsa mea, iar capul lui se înclină în acelaşi timp în care eu mi-l dau pe spate şi gem, dar limba sa nu-şi pierde nicio secundă ritmul. A mea e cea care pare incapabilă să ţină pasul, în timp ce se asigură că a intrat cu totul în mine.

Atunci când e nevoie, Mavs ştie să facă dragoste cu mine. E unul dintre multele lucruri pe care le iubesc la el. însă nu şi în dimineaţa asta. în dimineaţa asta vrea doar să mi-o tragă cu mişcări rapide, adânci, pe care le alternează cu cele lente până când mă zăpăceşte şi mă face să-mi pierd minţile. Şi sunt perfect de acord cu asta.

Am învăţat să fiu fericită cu mine însămi înainte să caut fericirea în altă persoană. Mavs e fericit cu P^{r}opria persoană. Eu sunt fericită de una singură, tar ^Preună nu ne

Scanned with CamScanner

îngreunăm viaţa şi nu luptăm unul ^potriva celuilalt. împărţim doze mici de fericire. Sau oricum, împărţeam doze mici de fericire la înce- în ultimul an, am împărţit mai mult decât atât. împărţit apartamentul lui de la etajul optzeci al J"neîa dintre clădirile pe care le deţine Mavs acum. MNam păstrat apartamentul pe care l-a cumpărat ta-

Im Scanned with CamScanner

tăi meu pentru mine, cu câteva etaje mai jos, însă a, meu nu e pe acoperiş, iar vederea nu îţi taie răsufla, rea. Şi nici nu am piscină afară.

Mavs îşi îngroapă faţa în gâtul meu şi mă muşcă mă sărută şi mă venerează cu fiecare atingere. Mâna lui se plimbă pe trupul meu, îmi mângâie sânii, obrazul, şi îmi întorc capul, prinzându-i un deget în gură.

Telefonul începe să sune iar.

Doar că nu e al meu de data asta.

Se retrage din mine, însă nu se întinde după telefon, aşa cum m-aş fi aşteptat. Ar fi trebuit să ştiu mai bine. Mă prinde de talie şi mă roteşte pe burtă, apoi mâna lui se strecoară între picioarele mele, trasând cercuri apăsate şi lente pe clitoris. încerc să-mi recapăt echilibrul, să mă aşez în genunchi, dar îmi tremură şi mă sprijin de antebraţul lui, ajutându-mă să mă ridic. Mavs îşi lipeşte mâna de abdomenul meu, urcă spre sâni şi se opreşte pe gât. Ştiu că zâmbeşte când îmi strecor palma printre trupurile noastre şi îl ghidez înapoi în mine. îmi dau capul pe spate, sprijinindu-l de umărul lui şi gem, respirând cu buzele deschise.

Scanned with CamScanner

N-am fost niciodată genul de fată care să fie pri- etenă cu orgasmele multiple, iar Mavs nu doar că ştie asta, dar adoră provocările. Mâna lui nu se îndepărtează dintre picioarele mele nicio secundă şi, în timp ce mcepe să se mişte din nou, îmi simt ochii grei când presiunea se adună iar în fiecare terminaţie **nervoa;** să din corp. Mă muşcă de umăr. îmi **rotesc capul Ş>** ii caut buzele cu disperare, simtindu-i **zâmbetul** care ii curbează buzele. Mă surprinde faptul că mai sunt capabilă să scot vreun sunet când ajung din nou * orgasm, «ar Mavs se asigură că ajung **acolo** înaintei dea drumul. Ăsta e sunetul meu preferi , când îşi pierde controlul. p at " atunci

Epuizată, mă prăbuşesc cu fata în no x gându-l după mine. Râde şi-mi rltZsZ^' ţ0le. Ăsta e sunetul meu preferat. îi aud resoir^f"' cadată in ureche, apoi buzele sale se îndepărta ăsi
Xală P SP " meU' Cob0rând Pe -Ioana

- Mavs? -Da?
- Trebuie să încetezi să mă mai trezeşti cu sex râd, rostogolindu-mă pe spate.
- Niciodată, rânjeşte, făcându-şi loc între picioarele mele.

Mă întind şi îl sărut.

- Am întârziat, nu-i aşa?
- Probabil, îşi arcuieşte o sprânceană. Dar numi pasă.

Dacă el nu e îngrijorat că am întârziat la mic-de- junul cu mama sa, atunci probabil că nici eu nu ar trebui să fiu, dar sunt. Mama lui nu e deloc înspăimântătoare. Nu aşa cum era mătuşa mea, dar tocmai faptul că e atât de drăguţă mă face să mă simt vinovată.

— La duş cu tine, îi spun.
— 1-a duş cu tine sună bine.

Mă sărută pe frunte, provocându-mi un **gol** în stomac.

îmi dau ochii peste cap şi încerc să mă furişez sub el. Am nevoie de trei încercări. Tot sfârşesc m br*ţele lui şi e locul meu preferat din Univers, dar te- lefonul începe să-i sune din nou.

- Du-te înainte, îmi spune, întinzându-se după telefon.

Scanned with CamScanner

139Privirea îmi cadc pe muşchii spatelui său ghit în sec, dar mă adun. N-am încotro. ŞI In"

Fac duş singură. Oricine e la celălalt capăt i reţine. Mavs a absolvit Dreptul când eu am termin' primul an de facultate, dar lucrează împreună cu tată său. Mai arc un frate mai mic care e în perioada d_t. rebeliune momentan şi nu vrea să audă nimic de aia- cerile familiei, iar diploma de facultate e doar planul B. Tata vede diploma mea tot ca pe un plan B - planul A e să încep să lucrez cu el după ce termin studiile şi să învăţ cât mai multe despre imperiul lui. Probabil e reţinut la telefon de vreun partener sau aşa cred, dar când ies din baie, zece minute mai târziu, într-un capot alb, de mătase, şi cu un prosop înfăşurat în jurul capului, nu mai sunt aşa de sigură. Stă pe marginea patului şi inima îmi sare peste o bătaie. Nu sunt obişnuită să-l văd privind în gol şi îngândurat.

— Mavs?

îşi roteşte capul spre mine şi zâmbeşte. îmi dau prosopul jos, îmi arunc părul peste umăr şi mă îndin în lateral, încercând să-l usuc.

— Vino aici, îmi spune serios, **întinzându**-ş« mâna, cu palma în sus.

Şi-a tras pantalonii înapoi pe el, dar, deşi mai are o baie în apartament, e clar că nu a **folosit**-o.

— Ce se întâmplă? îl întreb îngrijorată.

— Vino aici, repetă.

Nu ştiu exact ce înţelege prin *vino aici. Sun*[1] deja în faţa lui, iar picioarele mi se ating de ale ^ Arcuindu-mi o sprânceană, îmi îndoi piciorul, aş zându-mi genunchiul pe pat şi arunc prosop" ^ aşternut. Mâinile lui ajung pe talia mea şi mă [trnS] braţele sale.

— Eşti bine?

încuviinţează şî îşi drege glasul. Dacă nu as fi ^ [dc] ingn,orală ar fi amuzant de privit. H palid pierdut in spaţiu, lnu analizează chipul. - Mavs?

Toate instinctele mele o iau razna. înghit în ser aşteptând răbdătoare să spună ceva. îmi trec deltele prin pîirul lui, încercând să-l aranjez, deşi ştiu că e o cauză pierdută. Are propria personalitate şi nu stă niciodată cum vreau eu. Nici măcar aşa cum vrea el. -

- Căsătoreşte-te cu mine!

Scanned with CamScanner

îmi măresc ochii, nesigură dacă am auzit bine. Aştept să izbucnească în râs, să-mi spună că e o glumă, dar nu l-am văzut niciodată atât de serios.

- Poftim?

Nu *poftim.* Nu ăsta e răspunsul potrivit, dar tocmai a spus că... îmi deschid buzele, dar nu pot să articulez niciun cuvânt. Inima mea o ia razna, încercând să-mi evadeze din piept şi habar nu am unde vrea să plece. îmi transpiră palmele, iar mie nu-mi transpiră niciodată palmele.

— Căsătoreşte-te cu mine, Heaven, repetă calm, mult mai stăpân pe sine. Te iubesc şi eşti tot ce mi-am dorit vreodată. Ştiu că n-ai nevoie de mine să te fac fericită, dar promit că o să fac orice ca fericirea ta să nu dispară vreodată. O să conduc oricât în mijlocul nopţii pentru mâncarea ta preferată, rânjeşte. N-o să protestez când o să decizi cum vrei să ne numim copiii, dacă o să vrei copii vreodată. N-o să insist niciodată să-ţi prinzi părul, râde, chiar dacă dimineaţa e răsfirat pe perna mea şi-mi intră în gură.

— Mavs...

îmi aşez un deget pe buzele sale. Toată viaţa şi fericirea i se scurg din ochi într-o secundă şi mă simt Ca o nemernică pentru că nu mă grăbesc să vorbesc.

_ Nu vrei să te căsătoreşti cu mine, nu? mor_ măie dincolo de degetul de pe buzele sale.

- încerc doar să te opresc înainte ca asta să se transforme în cea mai amuzantă cerere în căsătorie, il tachinez Te iubesc, Mavsl Nici tu n-ai nevoie de mine să te fac fericit, dar o să lupt pentru fericirea ta. O să conduc în mijlocul nopţii pentru mâncarea ta preferată, când o să afli care e mâncarea ta preferată, rânjesc. Dacă o să vrei vreodată copii, putem vorbi despre asta. Vreau să mă căsătoresc cu tine, îl asigur.

îi revine sclipirea în ochi, însă nu-mi scapă din vedere faptul că îşi arcuieşte surprins o sprânceană. Doar nu a crezut, chiar şi pentru o secundă, că răspunsul meu avea să fie *nu?*

Ironia e că Mavs reprezintă înfăţişarea perfectă a imaginii pe care o avea Hazard în minte când îmi vorbea despre viitorul meu - bogat, perfect, care mă face fericită.

Im Scanned with CamScanner

Imagine pe care am respins-o de atât de multe ori, strâmbând din nas. însă Hazard nu m-a mai căutat niciodată şi mereu a trebuit să mă interesez la Blanche sau tata în privinţa lui.

Chiar şi după ce am plecat la facultate, am sperat că, atunci când durerea avea să-şi piardă din intensitate, va da un semn. Orice semn. Până şi un Wet legat de piciorul unui porumbel ar fi fost mai bine decât nimic. Nici nu ştiu dacă e în vreo relaţie ma î?ăU>rit_ N_am înlreba» niciodată. Am evitat să mă întorc acasă, iar tata a înţeles şi a venit mereu să cuM.f ° r'înSă anul am fost la el împreună prinoras să nu întâlnim cu Hazard ffiS^ mult mai bine decat atunci când an de s^e 1? ^ dar ochii erau întunecaţi şi P^ ul secrete ca întotdeauna.

N-am vorbit.

Scanned with CamScanner

lar Mavs m-a ţinut în braţe în ace-, „ mângâiat liniştitor şi nu nva întrebi» n; jc ce m-am închis în

' tozard

mine. secund*

- Te căsătoreşti cu mine.
- Mă căsătoresc cu tine, repet Vi luându-i obrajii în palme, te iubesc şi ocJoi' LT^Î loc din inima mea, îl asigur. mlre Sul

în timp ce îmi lipesc buzele de ale sale, aştept să simt un val de vinovăţie, dar în sufletul meu e doar fericire. Îmi răspunde la sărut, încleştându-şi mâna in părul meu.

- Am şi inel, dar stai pe el.

Cel puţin, asta cred că a spus. E greu să fiu sigură când buzele sale nu se dezlipesc de ale mele.

- Stau pe el?! râd.

încuviinţează şi se foieşte sub mine, suficient cât să-şi poată strecura mâna în buzunarul pantalonilor.

Scoate o cutiuţă neagră. Reuşeşte să o deschidă cu o singură mână. Un inel cu un diamant alb, pătrat, in mijloc, încrustat pe laterale cu alte diamante mici. Pe satinul negru de sub capac scrie *Tiffany &* Ce.

- Ăsta e momentul în care trebuie să mă aşez in genunchi, mă tachinează, dar nu face nimic ca să mă îndepărteze de el.

îl privesc cu un zâmbet larg.

- O să-ţi petreci mult timp în genunchi, Mavs,

•ncerc să nu râd. . . f

- Şi o să mi-l petrec acolo cu plăcere, im, face cu ochiul.

x im nevoie să se aşeze in Dar adevărul e că nu ^ Apreciez genunchi. Nici măcar n-am nevoie ut i gestul, dar i-aş fi spus *da* oricum.

in

A. Stopli«™^

îi întind mâna, fără să mă ridic. îmi zâmbeşte şj lasă cutiuţa pe pat, scoate inelul, apoi mi-l strecoară pe deget.

- O să ne omoare mama ta, îi spun, sărutân- du-l din nou, şi din nou, şi din nou.

Dar niciodată nu e de ajuns.

- Am vorbit cu ea şi i-am spus că mai bine ne vedem pentru prânz, nu pentru mic-dejun. Nici măcar nu plecase de acasă, pufneşte.

Scanned with CamScanner

Iau mâna lui Mavs şi arunc o privire la ceasul de pe încheietură.

- Ceea ce înseamnă că mai avem două ore de pierdut. Vreo idee?

Mă prinde de talie şi mă împinge uşor, trage de cordonul care ţine halatul laolaltă, apoi se iasă în genunchi în faţa mea.

- Doar nu vorbeşti serios, îmi dau capul pe spate şi râd.

Apoi o iau la fugă. Am un avans de câteva secunde, până când se dezmeticeşte şi se ridică din genunchi.

Mă împiedic de câteva ori în timp ce cobor scările spre living. Am impresia că nici măcar nu depune efort. **Nu** aleargă. Coboară scările leneş, **urniărin-** du-mi fiecare mişcare. îi arunc o privire peste **umăr** Şi scot limba la el, făcându-I să râdă.

- Vino aici şi lasă-mă să-ţi arăt cât de mult de iubesc! ţipă după mine.

Privirea îmi cade pentru o secundă asupra pozei înrămate de pe **pian.** Mavs nu e **sentimental** şi * singura fotografie care e la vedere. E cadoul pe care mi l-a făcut de ziua mea, în urmă cu doi ani. O po** cu mama, cu câteva zile înainte să mă nască. **Credeam**
¿1 mătuşa a ars toate pozele cu ea, dar Mavs l-a trimis tata într-o aventură prin pod, prin unităţile de stocare şi oriunde exista şansa să găsească o imagine cu mama. Mai am una din albumul liceului, tot datorită tatălui meu, dar cea în care e însărcinată e mult mai **importantă.**

Poartă o rochie neagră, îşi ţine mâinile sprijinite **pe** burtă, iar părul şaten îi cade ondulat pe spate. **Şi radiază.** Tata plănuia să divorţeze de mătuşa şi să o ia în căsătorie. Poza mă face să zâmbesc de fiecare dată când o văd, mă încarcă cu energie şi îmi taie respiraţia, toate în acelaşi timp. Mavs mi-a făcut cel mai frumos cadou pe care puteam să-l primesc vreodată.

— Prinde-mă! îi răspund în timp ce dispar în biroul lui.

Doar că Mavs m-a prins. De nenumărate ori.

De fiecare dată când m-am clătinat puţin câte puţin, pe marginea prăpastiei, Mavs a fost chiar acolo şi m-a prins.

Scanned with CamScanner

Fără să mă facă să mă simt vinovată.

Fără să mă determine să cred că nu sunt de ajuns.

Fără regrete. Fără întrebări.

Doar m-a prins şi nu mi-a mai dat niciodată drumul.

145

mix x; - II -

ŞASE ANI MAI TÂRZII I.

Mă sprijin de capota maşinii, cu braţele încrucişate la piept şi îmi ridic privirea spre clădirea din faţa mea. N-am niciun motiv să fiu aici, dar se împlinesc şase ani de la moartea părinţilor mei şi mereu mă opresc in acest loc înainte să mă îndrept spre cimitir.

Iatăl Evei a cumpărat clădirea la scurt timp după ce totul a ars, când şi-a dat seama că nu aveam nici cea mai mică intenţie să găsesc o modalitate să o renovez, şi a plătit mai mult decât valora, dar n-am avut nimic de spus. Pentru o perioadă, n-am putut ccât să-i accept ajutorul, încercând să o scot la ca- Păt cu toate. Ar fi trebuit să renovez casa, probabil. ,nsa ani pus în balanţă amintirile şi, la final, mi-am at seama că cele fericite erau prea puţine ca să con- .LV°- Kider şi Hlanche nu au încercai să mă convingă

ae **contrariu.**

liceul. A susţinut că nu voia să meargă deloc la fa-

117

Rirlur n I \iMil ii» iliitvS i'O .1 litrmiit tl**cuítate,** dar s-a dovedit că a rămas În urmă doar Ca să ajute o perioadă. N-am avut de ales decât să mă p^ pe picioare şi să-l trimit la facultate. Blanchc a **încer**cat să facă acelaşi lucru când i-a venit rândul să PlCC0 dar nici n-am vrut să aud.

Unde trebuia să fiu şi unde sunt acum? Diferenţa tot e prea mare ca să îmi mai bal capul cu regrete, doar că, oricât de ciudat ar părea, nu am aşa ceva. Am avut unul pentru o perioadă îndelungată.

Şi a purtat un nume la care nu m-am mai gândit de multă vreme.

Eva.

Im Scanned with CamScanner

N-am nicio îndoială că am luat decizia corectă, forţând-o să nu rămână în urmă pentru mine. Spersă- şi fí dat seama că era singurul lucru pe care puteam să-l fac pentru fericirea ei şi să nu mă urască prea tare.

Regret că am fost eu, că a fost ea şi că poate am fi fost potriviţi unul pentru celălalt dacă lucrurile ar fi stat altfel. Tatăl ei a menţionat că e logodită cu Ma- verick - ciudat cum îmi amintesc numele lui, deşi l-a amintit o singură dată, parcă într-o altă viaţă. Sper ca Maverick să fie tot ce are nevoie.

Mă dezlipesc de maşină, dar nu intru. îmi **bag** mâinile în buzunarele gecii şi o iau la pas, fără vreo direcţie anume. **Nu** ştiu de cât timp voi mai avea nevoie până să mă obişnuiesc că nu trebuie să fiu nicăieri, că n-am haine de pus la spălat, că nu **trebuie** să gătesc, că nu e nevoie să alerg dintr-o parte în alta

.Am locuit în casa pe care ne-a oferit-o tatăl Evei până când a plecat Blanche la facultate, dar apoi am decis să mă mut. Pentru că nu voia să-i plătesc chirie, nu voia nimic, şi mă simţeam vinovat. Prefer să locuiesc într-o casă mai mică, pe care ştiu că mi-o **pernut** şi să mai diminuez din vinovăţie, deşi sunt conştient cS-i voi li dator toată v.aţa. încă mai inc unele comis! onne pentru el când are nevoie, fără să mă plătească Drumuri în stânga şi în dreapta, dar nu am un servi' ciu de la nouă la cinci. Web design-ul îmi permite să **lucrez** de acasă. După propriul program.

O cotesc spre parcul de la capătul străzii şi îmi scot cartea rulată din buzunarul de la spate al blugilor, înainte să mă aşez pe o bancă. Realizez că mi-am uitat telefonul în maşină, dar nu-mi pasă azi.

Sunt pe la jumătatea cărjii când cineva se aşază lângă mine, dar nu-i acord prea mare importanţă. Nu la început, dar când îmi ridic privirea din carte, văd o fetiţă care nu pare să aibă mai mult de cinci ani. E brunetă, cu ochi mari, căprui, şi îşi bălăngăneşte picioarele, în timp ce nu mă scapă din priviri.

- Poţi să-mi cumperi o îngheţată?

Scanned with CamScanner

îmi arcuiesc o sprânceană. Zâmbesc şi sper să nu arăt ca un pedofil şi să atrag atenţia cuiva. E fix ultimul lucru de care mai am nevoie în viaţă.

Nu ştiu cum ar trebui să reacţionez.

- Mh... Presupun, răspund nesigur. Unde sunt părinţii tăi?

- Tata e într-un loc mai bun. Mama e la servi ciu.

înghit în sec. Asta le spunem copiilor când nu Ştim cum să le explicăm moartea.

- Ai venit singură?

Clatină din cap, dar nu-mi oferă nicîo aUă u^r- maţie. Habar n-am dacă ar trebui **să-.** cumpăr nghe- iata aia sau nu. Nu vreau să frâng mima unu i cop£ dar nici nu vreau să ajung la închisoare pentru ₚc dofilie.

— îngheţată?

Im Scanned with CamScanner

9Când îmi zâmbeşte, observ că arc câţiva dinţi lipsă. Las cartea pe bancă şi scot nişte bani din bu*$_{u}$nar. Parc cea mai sigură opţiune.

- Poţi să mergi să-ţi cumperi o îngheţată.

îşi întinde mâna spre bani şi îi in tocmai in secunda în care se aude un *nu* răspicat venind din stânga, o versiune mai mare de-a fetiţei îşi face apariţia în f$_{a}$ţ$_{a}$ noastră şi se opreşte cu mâinile pe genunchi, încercând să-şi recapete răsuflarea.

- Nu, Mia! Ce faci?

însă Miei se pare că nu-i pasă. O zbugheşte de pe bancă şi amândoi o privim cum se îndreaptă spre camionul de îngheţată de Ia intrarea în parc.

- îmi pare rău, şopteşte copia Miei.

Ar trebui să fiu în stare să spun ceva. Ştiu că ar trebui, dar mi s-a scurtcircuitat creierul. Mă priveşte cu cei mai calzi ochi pe care i-am văzut vreodată la o persoană - albaştri, nu căprui ca ai fetiţei. Are pârul brunet, tuns bob şi e uşor ondulat la vârfuri, înca- drându-i faţa rotundă. Poartă o rochie albastră, până la genunchi, şi încerc să nu stărui cu privirea asupra picioarelor ei perfecte.

- Am scăpat-o din privire două minute şi a ajuns să ceară bani de Ia străini. Nu ştiu ce o să mă fac cu ea, oftează. Cât iţi datorez?

Zâmbesc, deşi tot n-am scos niciun cuvânt. Ani o senzaţie dubioasă de gol în stomac.

- Nu-mi datorezi nimic, o asigur. De fapt, m-a întrebat dacă pot să-i cumpăr o îngheţată, dar n-am vrut să mă plimb cu ea prin parc şi să dau cuiva vreun motiv să sune Ia poliţie.

Scanned with CamScanner

Hazard

*Nu urni zâmbi.*Dar ea izbucneşte în râs şi am impresia că « tul îşi croieşte drum prin fiecare părticică din mi,,..

- Probabil ai luat decizia cea mai bună. Chiar îmi pare rău!
- E în regulă. Ştiu cum e.
- Ai copii?

Privirea îi fuge spre mâna mea stângă, pe care o ţin sprijinită pe spătarul băncii. încerc să nu rânjesc. Nu pot să cred că verifică dacă port sau nu verighetă.

- Nu, mă grăbesc să adaug. Dar am o soră şi un frate. Ambii mai mici.

Nu *chinr* atât de mici, dar tot îmi amintesc când Rider umbla prin parc şi fura jucăriile altor copii, apoi cu trebuia să le inapoiez şi să-mi cer scuze.

— Abia aştept să crească. Ele, adaugă. Eleanor.
— Hazard.

Nu se încruntă. Nu mă întreabă dacă a auzit bine.

— Cred că e cel mai original nume pe care l-am auzit vreodată.

Nu la asta mă aşteptam, dar nu o să mă plâng. Ele îşi plimbă privirea prin parc, localizând-o Pe Mia care stă la rând la îngheţată.

- Pot măcar să**-ţi** iau o **îngheţată?** Relaţiile pe care le-am avut după Eva n-au im- P»icat ieşiri şi am impresia că nu **mai şt**.u cum să n â comport ca un om normal. Nu m-au făcut **să** mă agit ˢ* simt golul ăsta stupid în stomac ş» dorinţa de a nu ᵒ ᵈa **îₙ** bară.

Nici măcar nu înţeleg ce se întâmplă.

i sunc- minc.

1S1

- Da? Nu?

Pare agitată şi e atât de drăguţă.

Mă ridic de pe bancă, îmi iau cartea şi mă pregătesc să o bag în buzunar, dar mi-o fură înainte să apuc să fac asta. Se aruncă într-o discuţie despre *Minunata lume nouă* a lui Huxley şi mi-e greu să ţin pasul cu ea, când nici măcar nu mă concentrez pe

Scanned with

cuvinte, ci pe modul în care i se mişcă buzele, dar încerc să nu par idiot. Când îmi înapoiază cartea, zâmbeşte mulţumită, deşi nu-mi amintesc nici dacă am participat la conversaţie.

— Da, probabil ai dreptate.

La urma urmei, se pare că am spus ceva. încu- viinţez năucit de cap.

— Pot să merg să mă joc?

— Stai aproape, îi răspunde fetiţei care a apărut din senin în fata noastră.

încuviinţează şi dispare.

îmi spune că Mia e sora ei, nu fiica. Nu că ar fi avut vreo importanţă pentru mine. Tatăl lor a murit când Mia avea un an, iar mama lor nu e chiar cea mai stabilă persoană din Univers. Nu-mi oferă detalii, dar îmi spune că s-a întors în oraş după ce a **terminat** facultatea şi că lucrează la ziarul local. S-a întors pentru Mia şi recunosc sacrificiul când văd unul. La **rându** meu, menţionez că părinţii mi-au murit şi îi poveste? despre Rider şi Blanche.Ne aşezăm înapoi pe o ba^ că, de unde poate să o supravegheze pe Mia şi despre nimicuri.

— Ai vrea să luăm cina într-o zi?

— Cina? Ca o... ca o întâlnire?

Aş vrea ca măcar eu să fiu cu capul pe dar sunt la fel de surprins de oferta mea.

— Ca o întâlnire.

152

- Eşti sigur?

îmi arcuiesc un colţ al buzelor. Se întâmplă să ctiu câte ceva despre nesiguranţă şi o înţeleg mai bine dccât crede ea. Nu o cunosc, dar vreau să o fac. Lista cu regrete a fost goală în ultima perioadă şi n-aş vrea să încep iar să adaug lucruri pe ea, aşa că o să fac ce simt.

— Foarte sigur.

îşi şterge palmele de rochie.

— Mi-ar plăcea asta.

Da, şi mie. Mi-ar plăcea să o aud vorbind ore în şir despre absolut orice şi să-i văd buzele curbân- du-se în zâmbetul ăla care-mi provoacă un nod în gât.

Ce. Naiba. Am?!

Im Scanned with CamScanner

- Trebuie să plec, îmi spune, aruncând o privire la ceas după vreo jumătate de oră.

Chiar sper să o mai văd.

- Vorbeam serios cu cina, dar ţi-ai plătit oricum datoria, aşa că dacă nu vrei...

- Vreau.

Simt că respir mai uşurat decât îmi amintesc să fi făcut de multă, multă vreme.

- **N**-am **telefonul la mine,** îmi amintesc.

Ele îşi deschide poşeta şi scoate un P*nde de încheietură şi îmi aşază mâna pe pictorul u, np ce-mi scrie numărul în palmă.

— Sună-mă.

Mai zăboveşte cu îmi face cu ochiul şi rac. i>»< na pe încheietura mea câteva secunde şi mccrc Amorez senzaţia.

- Poti să contezi pe asta!

îmi retrag mâna, iar Ele se ridică şi porne spre Mia.

Expir adânc şi zâmbesc ca un idiot.

Când ajung la maşină, îi ştiu numărul pe derost.

Fără regrete.

Scanned with CamScanner